

ZAKON O UPRAVNOM POSTUPKU

PRVI DIO OPCE ODREDBE

I- OSNOVNA NACELA

1. Vazenje Zakona

Clan 1.

(1) Po ovom zakonu dužni su postupati organi uprave Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija) i organi uprave kantona, kao i gradske i općinske službe za upravu i drugi organi (u daljnjem tekstu: organi) kad u upravnim stvarima, neposredno primjenjujući propise, rješavaju o pravima, obavezama ili pravnim interesima građana, pravnih lica ili drugih stranaka.

(2) Nadležna tijela kantona mogu donositi dopunska pravila upravnog postupka, koja moraju biti sukladna ovom zakonu.

(3) Po ovom zakonu dužna su postupati i poduzeca (društva), ustanove i druga pravna lica kad u obavljanju javnih ovlasti (u daljnjem tekstu: institucije koje imaju javne ovlasti) koje su im povjerene zakonom ili propisom gradskog ili općinskog vijeća rješavaju u upravnim stvarima.

2. Poseban postupak

Clan 2.

Pojedina pitanja postupka za određenu upravnu oblast mogu se samo izuzetno, posebnim zakonom, urediti drukčije nego što su uređena ovim zakonom, ako je to nužno za drugacije postupanje u tim pitanjima, s tim da ne mogu biti suprotna nacelima ovog zakona.

3. Supsidijarna primjena Zakona

Clan 3.

U upravnim oblastima za koje je zakonom propisan poseban postupak, postupa se po odredbama tog zakona, s tim da se po odredbama ovog zakona postupa u svim pitanjima koja nisu uređena posebnim zakonom.

4. Nacelo zakonitosti

Clan 4.

(1) Organi i institucije koje imaju javne ovlasti kada postu-paju u upravnim stvarima dužni su da te stvari rješavaju na osnovu zakona i drugih propisa, kao i općih akata institucija koje imaju javne ovlasti i koje one donose na osnovu javnih ovlasti.

(2) U upravnim stvarima u kojima je organ, odnosno insti-tucija koja ima javne ovlasti zakonom ili na zakonu zasnovanom propisu ovlasten da rješava po slobodnoj ocjeni, rješenje mora biti doneseno u granicama ovlastenja i u skladu s ciljem s kojim je ovlastenje dato.

(3) Pravila postupka utvrđena odredbama ovog zakona vaze i za slučajeve u kojima je organ odnosno institucija koja ima javne ovlasti, ovlasten da u upravnim stvarima rješava po slobod-noj ocjeni.

5. Zastita prava gradjana i zastita javnog interesa

Clan 5.

(1) Kad organi i institucije koje imaju javne ovlasti vode postupak i rješavaju, dužni su da strankama omoguće da što lakše zaštite i ostvare svoja prava, vodeći pritom računa da ostvarivanje njihovih prava ne bude na štetu prava drugih osoba niti u suprot-nosti sa zakonom utvrđenim javnim interesom.

(2) Kad službena osoba koja rješava neku upravnu stvar, s obzirom na postojeće činjenično stanje, sazna ili ocijeni da određena stranka ima osnova za ostvarenje nekog prava, upozorit će je na to.

(3) Ako se na osnovu zakona strankama nalazu kakve obaveze, prema njima će se primjenjivati one mjere predviđene propisima koje su za njih povoljnije, ako se takvim mjerama postize cilj zakona.

6. Nacelo efikasnosti

Clan 6.

Kad organi i institucije koje imaju javne ovlasti rješavaju u upravnim stvarima, dužni su da osiguraju efikasno ostvarivanje prava i interesa građana, poduzeca (društava), ustanova i drugih pravnih lica, što obuhvata dobru organizaciju na izvršavanju poslova organa, koja osigurava brzo, potpuno i kvalitetno rješavanje upravnih stvari u upravnom postupku uz svestrano razmatranje tih stvari.

7. Nacelo materijalne istine

Clan 7.

U postupku se mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donosenje zakonitog i pravilnog rješenja.

8. Nacelo saslušanja stranke

Clan 8.

(1) Prije donosenja rjesenja stranci se mora pruziti mogucnost da se izjasni o svim cinjenicama i okolnostima koje su vazne za donosenje rjesenja.

(2) Rjesenje se moze donijeti bez prethodnog izjasnjenja stranke samo u slucajevima kad je to zakonom dopusteno.

9. Ocjena dokaza

Clan 9.

Koje ce cinjenice uzeti kao dokazane odlucuje ovlasteno sluzbeno lice po svom uvjerenju, na osnovu savjesne i brizljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka.

10. Samostalnost u rjesavanju

Clan 10.

(1) Organ vodi upravni postupak i donosi rjesenje samo-stalno, u okviru ovlasti datih zakonom, drugim propisima i opcim aktima.

(2) Ovlastena sluzbena osoba organa nadleznog za vodjenje postupka samostalno utvrđuje cinjenice i okolnosti i na osnovu utvrđenih cinjenica i okolnosti primjenjuje propise, odnosno opce akte na konkretni slucaj.

11. Pravo zalbe

Clan 11.

(1) Protiv rjesenja donesenog u prvom stupnju stranka ima pravo zalbe. Samo zakonom moze se propisati da u pojedinim upravnim stvarima zalba nije dopustena, i to ako se na drugi nacin osigura zastita prava i zakonitosti.

(2) Ako nema organa uprave drugog stupnja, zalba protiv prvostepenog rjesenja moze se izjaviti samo kad je to zakonom predvidjeno. Tim zakonom odredit ce se i organ koji ce rjesavati po zalbi.

(3) Pod uvjetima iz ovog zakona stranka ima pravo zalbe i kad provostepeni organ nije u odredjenom roku donio rjesenje o njenom zahtjevu.

(4) Protiv rjesenja donesenog u drugom stupnju zalba nije dopustena.

12. Konacnost rjesenja

Clan 12.

Rjesenje protiv kojeg se ne moze izjaviti redovno pravno sredstvo (zalba) u upravnom postupku (konacno u upravnom postupku), a kojim je stranka stekla neko pravo, odnosno kojim su stranci odredjene neke obaveze, moze se ponistiti,

ukinuti ili izmijeniti samo u slucajevima koji su ovim ili drugim zakonom predvidjeni.

13. Pravomocnost rjesenja

Clan 13.

Rjesenje protiv koga se ne moze izjaviti zalba niti pokrenuti upravni spor (pravomocno rjesenje), a kojim je stranka stekla odredjena prava, odnosno kojim su stranci odredjene neke obaveze, moze se ponistiti, ukinuti ili izmijeniti samo u slucajevima koji su ovim ili drugim zakonom predvidjeni.

14. Ekonomicnost postupka

Clan 14.

Postupak se ima voditi brzo i sa sto manje troskova i gubitka vremena za stranku i druge osobe koje ucestvuju u postupku, ali tako da se pribavi sve sto je potrebno za pravilno utvrđivanje cinjenicnog stanja i za donosenje zakonitog i pravilnog rjesenja.

15. Pomoc neukoj stranci

Clan 15.

Organ koji vodi postupak starat ce se da neznanje i neukost stranke i drugih osoba koje ucestvuju u postupku ne bude na stetu prava koja im po zakonu pripadaju.

16. Upotreba jezika i pisma

Clan 16.

- (1) Upravni postupak vodi se na bosanskom jeziku i hrvat-skom jeziku, a kao sredstva komuniciranja mogu se koristiti i ostali jezici.
- (2) Organ koji vodi upravni postupak osigurava ravnopravnu upotrebu bosanskog jezika i hrvatskog jezika.
- (3) Ako je federalnim zakonom kao sluzbeni jezik odredjen i dodatni jezik, taj jezik ce se koristiti sukladno federalnom zakonu.
- (4) Ako se postupak ne vodi na jeziku stranke, organ koji vodi postupak duzan je da joj omoguci da prati tok postupka na svom jeziku. Organ ce pouciti stranku odnosno drugog ucesnika o mogucnosti koristenja njenog jezika u postupku, a u zapisnik ce se zabiljeziti da je stranka, odnosno drugi ucesnik poucen o tom pravu i njegova izjava u vezi sa datom poukom unijet ce se u zapisnik.
- (5) Stranke i drugi ucesnici u postupku koji nisu drzavljeni Federacije Bosne i Hercegovine, a ne znaju jezik na kome se vodi postupak, imaju pravo da tok

postupka prate preko tumaca (prevodioca).
(6) U upravnom postupku sluzbeno pismo je latinica.

17. Upotreba izraza "organ"

Clan 17.

Pod organom koji vodi postupak odnosno rjesava u upravnim stvarima, u smislu ovog zakona, podrazumijevaju se organi uprave i upravne ustanove, sluzbe i institucije iz clana 1. ovog zakona, ako ovim zakonom nije drugacije odredjeno.

II - NADLEZNOST

1. Stvarna i mjesna nadleznost

Clan 18.

(1) Stvarna nadleznost za rjesavanje u upravnom postupku odredjuje se po propisima kojima se uredjuje odredjena upravna oblast ili po propisima kojima se odredjuje nadleznost pojedinih organa.

(2) Mjesna nadleznost se odredjuje po federalnim propisima kojima su uredjene federalne jedinice (kantoni) Federacije, kao i po propisima o teritorijalnoj podjeli opcina i po propisima o organizaciji federalnih i kantonalnih organa uprave, odnosno po gradskim i opcinским propisima o organizaciji gradskih i opcin-skih sluzbi za upravu.

Clan 19.

(1) Za rjesavanje u upravnim stvarima u prvom stupnju stvarno je nadlezan federalni i kantonalni organ uprave, odnosno gradska i opcin-ska sluzba za upravu, ako zakonom ili odlukom gradskog, odnosno opcin-skog vijeca nije odredjena nadleznost drugog organa.

(2) Federalni organi uprave rjesavaju u prvom stupnju u onim upravnim stvarima iz iskljucive nadleznosti Federacije i za-jednic ke nadleznosti Federacije i kantona koje su federalnim zakonom stavljene u nadleznost tih organa, osim pitanja koja su federalnim zakonom prenesena na kantonalne organe uprave, odnosno gradske i opcin-ske sluzbe za upravu, kao i u upravnim stvarima iz nadleznosti kantona koje su zakonom kantona prene-sene na federalne organe uprave.

(3) Kantonalni organi uprave rjesavaju u prvom stupnju u upravnim stvarima koje su kantonalnim zakonom stavljene u nadleznost kantonalnih organa uprave i u upravnim stvarima koje su federalnim zakonom prenesene na kantonalne organe uprave.

(4) Gradske, odnosno opcin-ske sluzbe za upravu rjesavaju u prvom stupnju u upravnim stvarima iz oblasti uprave i samou-prave koje su statutom grada odnosno opcine i propisom grad-skog, odnosno opcin-skog vijeca stavljene u nadleznost

gradskih odnosno općinskih službi za upravu, kao i u upravnim stvarima koje su federalnim i kantonalnim zakonom prenesene u nadležnost tih službi.

(5) Ako propisima iz st. 1 do 4 ovog člana nije određeno koji je organ uprave stvarno nadležan za rješavanje u određenoj upravnoj stvari, a to se ne može utvrditi ni po prirodi stvari, takva stvar spada u nadležnost organa uprave koji je nadležan za poslove uprave u Federaciji odnosno kantonu, a u gradu i općini služba koja se odredi propisom gradskog, odnosno općinskog vijeća.

Član 20.

(1) Nijedan organ ne može preuzeti određenu upravnu stvar iz nadležnosti drugog organa i sam je riješiti, osim ako je to zakonom predviđeno i pod uvjetima propisanim tim zakonom.

(2) Organ nadležan za rješavanje u određenoj upravnoj stvari može samo na osnovu izricitog zakonskog ovlaštenja prenijeti rješavanje u toj stvari na drugi organ.

(3) Stvarna i mjesna nadležnost ne mogu se mijenjati dogovorom stranaka, dogovorom organa i stranaka, ni dogovorom organa, osim ako je to zakonom drukčije određeno.

Član 21.

(1) U okviru propisa predviđenih u članu 18. stav 2. ovog zakona, mjesna nadležnost se određuje:

1. u stvarima koje se odnose na nepokretnost - prema mjestu gdje se nepokretnost nalazi;
2. u stvarima koje se odnose na djelatnost nekog organa, poduzeca (društva), ustanove ili drugog pravnog lica -prema mjestu njihovog sjedišta. U stvarima koje se odnose na djelatnost poslovnih jedinica pravnih lica, nadležnost se određuje prema sjedištu poslovne jedinice;
3. u stvarima koje se odnose na vođenje radnje ili na profesionalnu djelatnost pojedinih osoba koja se obavlja ili se ima obavljati u određenom mjestu - prema sjedištu radnje, odnosno prema mjestu gdje se djelatnost obavlja;
4. u ostalim stvarima - prema prebivalištu stranke. Kad ima više stranaka, nadležnost se određuje prema stranci prema kojoj je zahtjev upravljen. Ako stranka nema prebivalište u Federaciji, nadležnost se određuje prema mjestu njenog boravista, a ako nema ni boravista - prema mjestu njenog posljednjeg prebivalista, odnosno boravista u Federaciji.

(2) Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti po odredbama stava 1. tac. 1 do 4. ovog člana, ona se određuje prema mjestu gdje je nastao povod za vođenje postupka.

(3) U stvarima koje se odnose na brod ili zrakoplov, ili u kojima je povod za vođenje postupka nastao na brodu ili u zrakoplovu, mjesna se nadležnost određuje

prema maticnoj luci broda, odnosno maticnom pristanistu zrakoplova.

(4) Odredbe ovog clana primjenjuju se ako posebnim pro-pisima nije drugacije odredjeno.

Clan 22.

(1) Ako bi prema odredbama clana 21. ovog zakona istovremeno bila mjesno nadležna dva ili vise organa, nadležan je onaj organ koji je prvi pokrenuo postupak, ali se mjesno nadležni organi mogu sporazumjeti koji ce od njih voditi postupak.

(2) Svaki mjesno nadležni organ izvršit ce na svom podrucju one radnje postupka koje ne trpe odlaganje.

Clan 23.

Organ koji je pokrenuo postupak kao mjesno nadležan zadržava nadležnost i kad u toku postupka nastupe okolnosti prema kojima bi bio mjesno nadležan drugi organ. Organ koji je pokrenuo postupak može ustupiti predmet organu koji je prema novim okolnostima postao mjesno nadležan, ako se time znatno olaksava postupak, narocito za stranku.

Clan 24.

(1) Svaki organ pazi po službenoj dužnosti u toku cijelog postupka na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost.

(2) Ako organ utvrdi da nije nadležan za rad po određenoj upravnoj stvari, postupit ce na način propisan u clanu 65. st. 3. i 4. ovog zakona.

(3) Ako je nenadležni organ izvršio neku radnju postupka, nadležni organ kome je stvar ustupljena cijenit ce da li ce koju od tih radnji ponoviti. 2. Stranke sa diplomatskim imunitetom

Clan 25.

(1) Glede nadležnosti domaćih organa u stvarima u kojima je stranka stranac koji uživa pravo imuniteta u Federaciji, strana država ili međunarodna organizacija, imaju u upravnom postupku položaj uređen međunarodnim pravom, odnosno međunarodnim ugovorima, priznatim od Bosne i Hercegovine i Federacije.

(2) U slučaju sumnje o postojanju i obimu prava imuniteta, objašnjenje daje organ uprave nadležan za vanjske poslove Bosne i Hercegovine.

(3) Službene radnje koje se ticu osoba koje uživaju pravo imuniteta obavljaju se posredovanjem organa uprave nadležnog za vanjske poslove Bosne i Hercegovine. 3. Prostorno ograničenje nadležnosti

Clan 26.

(1) Svaki organ vrši službeni rad u granicama svog podrucja.

(2) Ako postoji opasnost zbog odgadjanja, a službenu radnju bi trebalo izvršiti van

granica područja organa, organ može izvršiti radnju i van granica svog područja. On je dužan da o tome odmah obavijesti organ na čijem je području tu radnju poduzeo.

(3) Službene radnje u zgradama ili drugim objektima u posjedu vojnih organa obavljaju se po prethodnoj prijavi zapovjedniku zgrade, odnosno objekta i po sporazumu s njim.

(4) Službene radnje koje se obavljaju na eksteritorijalnom području vrse se posredovanjem organa uprave nadležnog za vanjske poslove Bosne i Hercegovine.

4. Sukob nadležnosti

Član 27.

Sukobe nadležnosti u upravnom postupku između organizacionih jedinica federalnih organa uprave koje se nalaze van sjedišta federalnog organa uprave, a osnovane su sa zadatkom da obavljaju određene upravne poslove iz nadležnosti federalnog organa uprave, rješava federalni organ uprave iz čije nadležnosti obavljaju poslove te organizacione jedinice.

Član 28.

Sukob nadležnosti u upravnom postupku na nivou Federacije rješava:

- 1) između federalnih organa uprave, između federalnih organa uprave i federalnih ustanova, kao i između federalnih ustanova - Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije);
- 2) između organa uprave dva ili više kantona - Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud Federacije);
- 3) između institucija koje imaju javne ovlasti s područja dva ili više kantona, kao i sukobe nadležnosti između tih institucija i federalnih organa uprave - Vrhovni sud Federacije;
- 4) između federalnih organa uprave i federalnih ustanova i kantonalnih organa uprave i kantonalnih ustanova, kao i federalnih i kantonalnih institucija koje imaju javne ovlasti - Vrhovni sud Federacije.

Član 29.

Sukobe nadležnosti u upravnom postupku između vlada dva ili više kantona, odnosno između Vlade Federacije i vlade kantona rješava Vrhovni sud Federacije.

Član 30.

Sukobe nadležnosti u upravnom postupku između federalnih organa koji nisu predviđeni u čl. 27. i 28. ovog zakona i za koje nije određena nadležnost drugog organa ili suda rješava Vrhovni sud Federacije.

Član 31.

Sukob nadležnosti u upravnom postupku u kantonu rješava:

- 1) između kantonalnih organa uprave, između kantonalnih organa uprave i kantonalnih ustanova, kao i između kantonalnih ustanova - vlada kantona; 2) između kantonalnih institucija koje imaju javne ovlasti i kantonalnih organa uprave i kantonalnih ustanova - najvisi i sud kantona.

Član 32.

Sukob nadležnosti u upravnom postupku u općini rješava:

- 1) između općinskih službi za upravu, između općinskih službi za upravu i općinskih ustanova, kao i između općinskih ustanova - općinski načelnik;
- 2) između općinskih službi za upravu dvije ili više općina - najvisi i sud kantona;
- 3) između institucija koje imaju javne ovlasti s područja dvije ili više općina, kao i sukobe nadležnosti između tih institucija i općinskih službi za upravu - najvisi sud kantona;
- 4) između općinskih načelnika dvije ili više općina, odnosno između općinskog načelnika i vlade kantona - najvisi sud kantona.

Član 33.

Sukob nadležnosti u upravnom postupku u gradu rješava:

- 1) između gradskih službi za upravu, između gradskih službi za upravu i gradskih ustanova, kao i između gradskih ustanova - gradonačelnik;
- 2) između gradskih službi za upravu i općinskih službi za upravu - najvisi sud kantona;
- 3) između gradskih institucija koje imaju javne ovlasti, kao i sukobe nadležnosti između tih institucija i gradskih službi za upravu i gradskih ustanova - najvisi sud kantona.

Član 34.

- (1) Kada se dva organa izjasne kao nadležni ili kao nenadležni za rješavanje u istoj upravnoj stvari, prijedlog za rješavanje sukoba nadležnosti podnosi organ koji je posljednji odlučivao o svojoj nadležnosti, a može ga podnijeti i stranka.
- (2) Organ koji rješava sukob nadležnosti istovremeno će ponistiti rješenje koje je u upravnoj stvari donio nenadležni organ, odnosno ponistiti će zaključak kojim se nadležni organ izjasnio kao nenadležan i dostaviti će spise predmeta nadležnom organu.
- (3) Protiv rješenja kojim se odlučuje o sukobu nadležnosti stranka ne može izjaviti posebnu žalbu ni voditi poseban upravni spor.
- (4) Odredbe člana 22. stav 2. ovog zakona shodno se primjenjuju i u slučaju sukoba nadležnosti.

Član 35.

(1) Ako organ u sukobu smatra da mu je rjesenjem kojim je odluceno o sukobu nadleznosti povrijedjeno neko pravo, moze na to rjesenje izjaviti zalbu. Ako je o sukobu nadleznosti rijesio nadlezni sud, zalba nije dopustena.

(2) Ako organ nadlezan za rjesavanje po zalbi iz stava 1. ovog clana utvrdi da rjesenje o sukobu nije zasnovano na propisima, raspravit ce odnose koji su usljed toga nastali izmedju organa koji se zalio i organa koji je rjesenjem o sukobu nadleznosti oglasen za nadleznog, vodeci racuna o pravima koja po odgovarajucim propisima pripadaju organu koji se zalio. Rjesenje doneseno po zalbi smatra se prvostepenim rjesenjem o odnosima koji se njime rjesavaju.

(3) Zalbu u vezi sa stavom 1. ovog clana i rjesenje doneseno u vezi s zalbom nemaju uticaja na upravni postupak u konkret-nom predmetu, jer tu upravnu stvar rjesava organ koji je odredjen kao nadlezan rjesenjem donesenim o sukobu nadleznosti.

5. Sluzbena osoba ovlastena za vodjenje postupka i za rjesavanje

Clan 36.

(1) U upravnoj stvari za cije je rjesavanje nadlezan organ uprave rjesenje u upravnom postupku donosi rukovodilac tog organa, ako propisima o organizaciji tog organa ili drugim posebnim propisima nije drukcije odredjeno.

(2) Rukovodilac organa uprave moze ovlastiti drugu sluzbenu osobu istog organa da rjesava u upravnim stvarima iz odredjene vrste upravnih poslova ili drugu strucnu sluzbenu osobu za vodjenje postupka odnosno preduzimanje radnje u postupku prije donosenja rjesenja.

(3) O ovlastenju sluzbenih osoba iz stava 2. ovog clana, rukovodilac organa uprave duzan je donijeti posebno rjesenje, koje sadrzi licne podatke sluzbenih osoba i obim njihovih ovlastenja za rjesavanje u upravnim stvarima (da rjesava upravne stvari ili da vodi upravni postupak ili i jedno i drugo). (4) Ovlastenje za rjesavanje obuhvata i vodjenje postupka koji prethodi rjesavanju.

Clan 37.

Ako je za rjesavanje u upravnoj stvari nadlezna Vlada Feder-acije ili vlada kantona, postupak vodi i priprema prijedlog rjesenja ovlastena osoba ili tijelo koje svojim aktom odrede te vlade, ako posebnim propisima nije drugacije odredjeno.

Clan 38.

Ako je za rjesavanje u upravnoj stvari nadlezan dom Parla-menta Federacije ili zakonodavno tijelo kantona odnosno grad-sko ili opcinsko vijece, postupak vodi i priprema prijedlog rjesenja ovlastena osoba ili komisija ili drugo tijelo koje svojim aktom odrede ti organi, ako zakonom odnosno drugim propisom nije drukcije odredjeno.

Clan 39.

U upravnim stvarima u kojima rjesava institucija koja ima javne ovlasti rjesenje donosi rukovodilac institucije, ako zak-onom ili drugim propisom nije drukcije odredjeno. Rukovodilac moze ovlastiti drugu sluzbenu osobu institucije da poduzima radnje u postupku do donosenja rjesenja ili da rjesava u upravnim stvarima iz nadleznosti te institucije, o cemu se donosi posebno rjesenje, koje sadrzi licne podatke sluzbenih osoba i obime ovlastenja za rjesavanje u upravnim stvarima.

6. Pravna pomoc

Clan 40.

(1) Za izvršenje pojedinih radnji u postupku koje se imaju poduzeti izvan područja nadležnog organa ovaj će organ zamoliti organ uprave na čijem se području radnja ima poduzeti da izvrši te radnje.

(2) Organ nadležan za rješavanje u upravnoj stvari može, radi lakšeg i bržeg obavljanja radnje ili izbjegavanja nepotrebnih troškova, zamoliti drugi odgovarajući organ ovlasten za poduzi-manje takve radnje da izvrši pojedinu radnju u postupku.

Clan 41.

(1) Organi, kao i institucije koje imaju javne ovlasti za rješavanje u upravnim stvarima, dužni su jedni drugima ukazivati pravnu pomoc u upravnom postupku. Ova se pomoc trazi posebnom molbom.

(2) Zamoljeni organi, odnosno institucije iz stava 1. ovog clana, dužni su postupati po molbi u granicama svog područja i djelokruga, bez odgadjanja, a najkasnije u roku od 10 dana od dana prijema molbe.

(3) Pravna pomoc za izvršenje pojedinih radnji u postupku može se traziti od sudova samo u okviru posebnih propisa. Izuzetno, organ odnosno institucija koja ima javne ovlasti za rješavanje u upravnim stvarima mogu traziti od sudova da im dostave spise koji su potrebni za vodjenje upravnog postupka. Sudovi su dužni postupiti po takvom trazenju ako se time ne ometa sam sudski postupak. Sud može odrediti rok u kom mu se spisi moraju vratiti.

(4) Za pravnu pomoc u odnosu sa inozemnim organima vase odredbe medjunarodnih ugovora, a ako ovih ugovora nema, primjenjuje se nacelo reciprociteta. Ako postoji sumnja o posto-janju reciprociteta, objasnjenje o tom pitanju zatrazit ce se od organa uprave nadleznog za vanjske poslove Bosne i Herce-govine.

(5) Domaci organi ukazuju pravnu pomoc inozemnim or-ganima na nacin predvidjen u domacem zakonu. Organ ce uskra-titi pravnu pomoc ako se trazi radnja koja je protivna domacem zakonu. Radnja koja je predmet molbe inozemnog organa može se izvršiti i na nacin koji zahtijeva inozemni organ, ako takav

postupak nije protivan domacem zakonu.

(6) Ako međjunarodnim ugovorima nije predviđjena mogućnost neposrednog kontakta sa inozemnim organima, domaci organi kontaktiraju sa inozemnim organima preko organa uprave nadležnog za vanjske poslove Bosne i Hercegovine.

7. Izuzeće

Član 42.

Službena osoba koja je ovlastena da rješava ili da obavlja pojedine radnje u postupku izuzet će se od rada u predmetu:

1) ako je u predmetu u kome se vodi postupak: stranka, suovlastenik, odnosno suobveznik, svjedok, vjestak, punomoćnik ili zakonski zastupnik stranke; 2) ako je sa strankom, zastupnikom ili punomoćnikom stranke srodnik po krvi u pravoj liniji, a u pobocnoj liniji do četvrtog stupnja zaključno, braćni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja zaključno, pa i onda kad je brak prestao; 3) ako je sa strankom, zastupnikom ili punomoćnikom stranke u odnosu staraoca, usvojioca, usvojenika ili hra-nioca; 4) ako je u prvostepenom postupku učestvovalo u vođenju postupka ili u donošenju rješenja.

Član 43.

Službena osoba koja je ovlastena da rješava u određenoj upravnoj stvari ili da obavi neku radnju u postupku, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz člana 42. ovog zakona, dužna je da prekine svaki daljnji rad na predmetu i da o tome obavijesti organ nadležan za rješavanje o izuzecu (član 45). Ako službena osoba smatra da postoje druge okolnosti koje opravdavaju njeno izuzeće, obavijestit će o tome taj organ ne prekidajući rad.

Član 44.

(1) Stranka može zahtijevati izuzeće službene osobe iz razloga navedenih u članu 42. ovog zakona, a i kad postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njenu nepristrasnost. U svom zahtjevu stranka mora navesti okolnosti zbog kojih smatra da postoji neki od razloga za izuzeće.

(2) Službena osoba za koju je stranka zahtijevala izuzeće iz nekog od razloga navedenog u članu 42. ovog zakona ne može, sve do donošenja zaključka o ovom zahtjevu, obavljati nikakve radnje u postupku, osim onih koje ne trpe odgađanje.

Član 45.

(1) O izuzecu službene osobe u federalnom organu uprave i federalne ustanove, odnosno u kantonalnom organu uprave i kantonalnoj ustanovi odlučuje rukovodilac koji rukovodi tim organom odnosno ustanovom.

(2) O izuzecu službene osobe u gradskoj, odnosno općinskoj službi za upravu

odlucuje gradonacelnik, odnosno opcinski nacelnik.

(3) O izuzecu sluzbene osobe organa koji se nalazi u sastavu organa uprave odlucuje rukovodilac organa koji se nalazi u sastavu organa uprave.

(4) O izuzecu rukovodioca iz stava 1. ovog clana odlucuje Vlada Federacije odnosno vlada kantona, a o izuzecu ruko-vodioca organa koji se nalazi u sastavu drugog organa uprave odlucuje rukovodilac organa u cijem se sastavu nalazi taj organ.

(5) O izuzecu gradonacelnika odnosno opcinskog nacelnika odlucuje gradsko odnosno opcinsko vijece.

(6) O izuzecu sluzbene osobe institucije koja ima javne ovlasti odlucuje rukovodilac te institucije, a o izuzecu ruko-vodioca te institucije odlucuje organ utvrdjen statutom ili drugim opcim aktom institucije, ako zakonom ili propisom donesenim na osnovu zakona ili drugim posebnim propisom nije drukcije odredjeno.

(7) Odredbe ovog zakona o izuzecu sluzbenih osoba shodno se primjenjuju i na izuzece sluzbenih osoba iz cl. 37. i 38. ovog zakona. O izuzecu tih osoba odlucuju odgovarajuca vlada od-nosno dom.

(8) O izuzecu se odlucuje zakljuckom.

Clan 46.

(1) U zakljucku o izuzecu odredit ce se sluzbena osoba koja ce rjesavati, odnosno obavljati pojedine radnje u postupku u vezi s predmetom u kome je izuzece odredjeno.

(2) Protiv zakljucka kojim se odredjuje izuzece nije dopustena zalba.

Clan 47.

(1) Odredbe clana 45. ovog zakona o izuzecu sluzbenih osoba shodno se primjenjuju i na izuzece zapisnicara. (2) Zakljucak o izuzecu zapisnicara donosi sluzbena osoba koja je ovlastena da vodi postupak.

III - STRANKA I NJENO ZASTUPANJE

1. Stranka

Clan 48.

Stranka je osoba po cijem je zahtjevu pokrenut postupak ili protiv koje se vodi postupak, ili koja radi zastite svojih prava ili pravnih interesa ima pravo da ucestvuje u postupku.

Clan 49.

(1) Stranka u upravnom postupku moze biti svako fizicko i pravno lice.

(2) Organi uprave i drugi organ i poslovna jedinica poduzeca (drustva), naselje,

grupa osoba i dr. koji nemaju svojstvo pravnog lica, mogu biti stranke u postupku, ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se rješava u upravnom postupku.

(3) Stranka može biti i sindikalna organizacija ako se upravni postupak odnosi na kakvo pravo ili pravni interes službenika i namještenika u organima uprave, kao i radnika u poduzeću (društvu), ustanovi ili u drugom pravnom licu.

(4) Kad u vršenju poslova iz svoje nadležnosti ombudsmen utvrdi da je konačnim upravnim aktom povrijeđeno ljudsko dostojanstvo prava i slobode građana zajamčeni ustavom, on može prisustvovati upravnom postupku do donošenja pravomoćne sudske odluke i u postupcima vanrednih pravnih lijekova.

Član 50.

(1) Poduzeće (društvo), ustanova i drugo pravno lice, društvena organizacija i udruženje građana koji prema svom općem aktu imaju zadatak da štite određena prava i interese svojih članova, mogu, po pristanku svog člana, u njegovo ime da stave zahtjev koji se odnosi na takva prava i interese, kao i da stupe u već pokrenuti postupak sa svim pravima stranke.

(2) Pravno lice iz stava 1. ovog člana, može da zastupa svog radnika u upravnom postupku na njegov zahtjev, ako je to predviđeno općim aktom toga pravnog lica.

Član 51.

(1) Ako su tuzitelj, pravobranitelj i drugi organi vlasti zakonom ovlaštteni da u upravnom postupku zastupaju javne interese, oni imaju u granicama svojih ovlaštenja, prava i dužnosti stranke.

(2) Organi iz stava 1. ovog člana ne mogu u upravnom postupku imati šira ovlaštenja nego što ih imaju stranke, ako zakonom nije drukčije određeno.

2. Procesna sposobnost i zakonski zastupnik

Član 52.

(1) Fizicka osoba koja je potpuno poslovno sposobna može sama obavljati radnje u postupku (procesna sposobnost).

(2) Za procesno nesposobnu fizicku osobu radnje u postupku obavlja njegov zakonski zastupnik. Zakonski zastupnik se određuje na osnovu zakona ili aktom nadležnog organa donesenog na osnovu zakona.

(3) Pravno lice obavlja radnje u postupku preko svog predstavnika odnosno zakonskog zastupnika. Predstavnik, odnosno zakonski zastupnik pravnog lica određuje se njegovim općim aktom, ako nije određen zakonom ili aktom nadležnog organa donesenog na osnovu zakona.

(4) Organ uprave obavlja radnje u postupku preko zakonom određenog predstavnika, poslovna jedinica poduzeća (društva) -preko osobe koja rukovodi radom poslovne jedinice, a naselje, odnosno grupa osoba koje nemaju svojstvo pravnog lica - preko osobe koju oni odrede, ako posebnim propisima nije drukčije

odredjeno.

(5) Kad organ koji vodi postupak ustanovi da zakonski zastupnik osobe pod starateljstvom ne pokazuje potrebnu paznju u zastupanju, obavijestit ce o tome organ starateljstva.

Clan 53.

(1) U toku cijelog postupka organ ce po sluzbenoj duznosti paziti da li osoba koja se pojavljuje kao stranka moze biti stranka u postupku i da li stranku zastupa njen zakonski zastupnik, odnosno predstavnik.

(2) Ako u toku postupka nastupi smrt stranke, postupak se moze obustaviti ili nastaviti, zavisno od prirode upravne stvari koja je predmet postupka. Ako prema prirodi stvari postupak ne moze da se nastavi, organ ce obustaviti postupak zakljuckom protiv kojeg je dopustena posebna zalba.

3. Privremeni zastupnik

Clan 54.

(1) Ako procesno nesposobna stranka nema zakonskog zastupnika ili se neka radnja ima poduzeti protiv osobe cije je boraviste nepoznato, a koja nema punomocnika, organ koji vodi postupak postavit ce takvoj stranci privremenog zastupnika, ako to trazi hitnost predmeta, a postupak se mora provesti. Organ koji vodi postupak odmah ce izvijestiti o tome organ starateljstva, a ako je privremeni zastupnik postavljen osobi cije je boraviste nepoznato, objavit ce svoj zakljucak na oglasnoj tabli ili na drugi uobicajeni nacin.

(2) Ako poduzece (društvo), ustanova ili drugo pravno lice nema zakonskog zastupnika, predstavnika ni punomocnika, organ koji vodi postupak, pod uvjetima iz stava 1. ovog clana, postavit ce takvoj stranci privremenog zastupnika, po pravilu, iz reda osoba iz pravnog lica i o tome ce, bez odgadjanja, obavijestiti to pravno lice.

(3) Na nacin predvidjen u odredbama st. 1. i 2. ovog clana, postavit ce se privremeni zastupnik i kad se ima izvršiti radnja koja se ne moze odgoditi a stranku, odnosno njenog punomocnika ili zastupnika nije moguće pravovremeno pozvati. O tome ce se stranka, punomocnik ili zastupnik odmah obavijestiti.

(4) Postavljena osoba je duzna primiti se zastupanja, a zastupanje moze odbiti samo iz razloga koji su predvidjeni posebnim propisima. Privremeni zastupnik ucestvuje samo u postupku za koji je izricito postavljen, i to dok se ne pojavi zakonski zastupnik ili predstavnik, odnosno sama stranka ili njen punomocnik.

4. Zajednicki predstavnik

Clan 55.

(1) Dvije ili više stranaka mogu, ako posebnim propisom nije drugačije određeno, u istom predmetu istupati zajednički. One su u takvom slučaju dužne naznačiti ko će od njih istupati kao njihov zajednički predstavnik, ili postaviti zajedničkog punomoćnika.

(2) Organ koji vodi postupak, može ako to ne zabranjuje poseban propis, odrediti strankama koje u postupku učestvuju s istovjetnim zahtjevima da u određenom roku naznače ko će ih između njih predstavljati, ili da postave zajedničkog punomoćnika o čemu se donosi zaključak. Ako stranke po takvom zaključku ne postupaju, može to odrediti sam organ koji vodi postupak, u kom slučaju zajednički predstavnik, odnosno punomoćnik zadržava to svojstvo sve dok stranke ne postave drugog. Protiv takvog zaključka stranke imaju pravo posebne žalbe, ali žalba ne odgađa izvršenje zaključka.

(3) I u slučaju određivanja zajedničkog predstavnika, odnosno punomoćnika, svaka stranka zadržava pravo da istupa kao stranka u postupku, da daje izjave, da samostalno izjavljuje žalbe i koristi druga pravna sredstva.

5. Punomoćnik

Član 56.

(1) Stranka, odnosno njen zakonski zastupnik može odrediti punomoćnika koji će je zastupati u postupku, osim u radnjama u kojima je potrebno da sama stranka daje izjave.

(2) Radnje u postupku koje punomoćnik poduzima u granicama punomoći imaju isto pravno djelovanje kao da ih je poduzela sama stranka.

(3) I pored punomoćnika, sama stranka može davati izjave, a ove izjave se mogu od stranke i neposredno tražiti.

(4) Stranka koja je prisutna kad njen punomoćnik daje usmenu izjavu može neposredno poslije date izjave izmijeniti ili opozvati izjavu svog punomoćnika. Ako u pismenim ili usmenim izjavama koje se tiču činjenica postoji nesuglasnost između izjava stranke i njenog punomoćnika, organ koji vodi postupak cijenit će obje izjave u smislu člana 9. ovog zakona.

Član 57.

(1) Punomoćnik može biti svaka osoba koja je potpuno poslovno sposobna, osim osobe koja se bavi nadriparstvom.

(2) Ako se kao punomoćnik pojavi osoba koja se bavi nadriparstvom, organ će takvoj osobi uskratiti daljnje zastupanje, o čemu se donosi zaključak i o tome će odmah obavijestiti stranku.

(3) Protiv zaključka o uskracivanju zastupanja može se izjaviti posebna žalba, koja ne odgađa izvršenje zaključka.

Član 58.

- (1) Punomoc se moze dati pismeno, ili usmeno u zapisnik koji sacinjava sluzbena osoba organa koji vodi postupak.
- (2) Stranka koja nije pismena ili nije u stanju da se potpise stavit ce na pismenu punomoc umjesto potpisa otisak prsta. Ako se punomoc izdaje osobi koja nije advokat, potrebno je i prisustvo dvojice svjedoka, koji ce se potpisati na punomoc.
- (3) Iznimno, sluzbena osoba koja vodi postupak ili obavlja pojedine radnje u postupku moze dopustiti da u ime stranke, kao njen punomocnik, izvrši odredjenu radnju osoba koja nije podni-jela punomoc (clan porodice i dr.), ali ce istovremeno narediti toj osobi da naknadno u odredjenom roku podnese odgovarajucu punomoc za tu radnju.

Clan 59.

- (1) Ako je punomoc data u obliku privatne isprave, pa se posumnja u njenu istinitost, moze se narediti da se podnese ovjerena punomoc.
- (2) Pravilnost punomoci ispituje se po sluzbenoj duznosti, a nedostaci pismene punomoci uklanjaju se shodno odredbi clana 67. ovog zakona, pri cemu sluzbena osoba koja vodi postupak moze dopustiti punomocniku s neurednom punomoci da izvrši hitne radnje u postupku.

Clan 60.

- (1) Za sadrzaj i obim punomoci mjerodavne su odredbe punomoci. Punomoc se moze dati za cio postupak ili samo za pojedine radnje, a moze se i vremenski ograniciti.
- (2) Punomoc ne prestaje smrću stranke, gubitkom njene procesne sposobnosti ili promjenom njenog zakonskog zastup-nika, ali pravni sljedbenik stranke, odnosno njen novi zakonski zastupnik moze opozvati raniju punomoc.
- (3) Na pitanja u vezi s punomoci koja nisu uredjena odred-bama ovog zakona shodno ce se primjenjivati odgovarajuće odredbe zakona kojim je uredjen parnicni postupak.

Clan 61.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na stranke vaze shodno i za njihove zakonske zastupnike, punomocnike, privremene zastupnike i zajednicke predstavnike.

Clan 62.

- (1) Stranci ce se dozvoliti da u stvarima za koje se trazi strucno poznavanje pitanja u vezi s predmetom postupka dovede strucnu osobu koja ce joj davati obavjestenja i savjete (strucni pomagac). Ova osoba ne zastupa stranku.
- (2) Stranka ne moze dovesti kao strucnog pomagaca osobu koja nije poslovno sposobna ili koja se bavi nadripisarstvom.

IV - KOMUNICIRANJE ORGANA I STRANAKA

1. Podnesci

Clan 63.

(1) Pod podnescima se podrazumijevaju zahtjevi, obrasci koji se koriste za automatsku obradu podataka, prijedlozi, prijave, molbe, žalbe, prigovori i druga priopćenja kojima se pojedinci ili pravna lica obraćaju organima.

(2) Podnesci se, po pravilu, predaju neposredno ili šalju poštom pismeno, ili se usmeno priopćavaju na zapisnik kod organa, a mogu se, ako nije drugačije propisano, izjavljivati i faksom ili telegrafski. Kratka i hitna priopćenja mogu se davati i telefonski, ako je to po prirodi stvari moguće.

Clan 64.

Podnesak se predaje organu nadležnom za prijem podneska, a može se predati svakog radnog dana u toku radnog vremena. Za usmene podneske koji nisu vezani s rokom ili inače nisu neodložni može se odrediti da se predaju samo u određene sate u toku radnog vremena. Vrijeme za predaju ovakvih podnesaka objavljuje svaki organ u svojim prostorijama na vidnom mjestu.

Clan 65.

(1) Organ koji je nadležan za prijem podneska, odnosno usmenog priopćenja, dužan je primiti podnesak koji mu se pre-daje, odnosno uzeti na zapisnik usmeno priopćenje.

(2) Službena osoba koja primi podnesak dužna je, po službenoj dužnosti ili na usmeno traženje podnosioca, dati potvrdu o prijemu podneska. Za ovu potvrdu ne plaća se taksa.

(3) Ako organ nije nadležan za prijem pismenog podneska, odnosno priopćenja na zapisnik, službena osoba ovog organa će upozoriti na to podnosioca i uputiti ga organu nadležnom za prijem. Ako podnosilac i pored toga zahtijeva da se njegov podnesak odnosno priopćenje na zapisnik primi, službena osoba je dužna primiti takav podnesak, odnosno usmeno priopćenje. Ako organ utvrdi da nije nadležan za rad po takvom podnesku, donijet će zaključak kojim će odbaciti podnesak zbog nenadležnosti i zaključak odmah dostaviti stranci.

(4) Kad organ poštom dobije podnesak za čiji prijem nije nadležan, a poznato mu je koji je organ nadležan za prijem, poslat će podnesak bez odgađanja nadležnom organu, odnosno sudu i o tome će obavijestiti stranku. Ako organ koji je dobio podnesak ne može da utvrdi koji je organ nadležan za rad po podnesku, donijet će bez odlaganja zaključak kojim će odbaciti podnesak zbog nenadležnosti i zaključak odmah dostaviti stranci.

(5) Protiv zaključka donesenog po st. 3. i 4. ovog člana dopustena je posebna žalba.

(6) Ako organ poštom dobije tuzbu za pokretanje upravnog spora, tuzbu će bez

odgadjanja dostaviti nadležnom sudu, o čemu će pismeno obavijestiti podnosioca tuzbe.

Član 66.

(1) Podnesak mora biti razumljiv i sadržavati sve što je potrebno da bi se u vezi s njim moglo postupiti. Podnesak narocito treba da sadrži: oznacjenje organa kome se upućuje, predmet na koji se odnosi zahtjev, odnosno prijedlog, ko je zastupnik ili punomoćnik ako ga ima i ime i prezime i boraviste (adresu) podnosioca, odnosno zastupnika ili punomoćnika.

(2) Podnosilac je dužan svojeručno potpisati podnesak. Izuzetno, podnesak može umjesto podnosioca potpisati njegov braćni drug, jedan od njegovih roditelja, sin ili kći, ili advokat koji je po ovlaštenju stranke sastavio podnesak. Osoba koja je potpisala podnesak za podnosioca dužna je da na podnesku potpiše svoje ime i stavi svoju adresu.

(3) Ako je podnosilac nepismen ili nije u stanju da se potpiše, potpisat će ga druga pismena osoba, koja će potpisati i svoje ime i adresu.

Član 67.

(1) Ako podnesak sadrži neki formalni nedostatak koji sprečava postupanje po podnesku, ili je podnesak nerazumljiv ili nepotpun, ne može se samo zbog toga odbaciti. Organ koji je primio takav podnesak dužan je učiniti one radnje koje će osigurati da se nedostaci otklone i odredit će podnosiocu rok u kome je dužan da to učini. Ovo se može saopćiti podnosiocu pismeno, faksom ili telefonski, a i usmeno, ako se podnosilac zatekne kod organa koji ovo saopćava. O učinjenom saopćenju organ će sastaviti službenu zabilješku u spisu.

(2) Ako podnosilac otkloni nedostatke u određenom roku, smatrat će se da je podnesak bio od početka uredan. Ako podnosilac ne otkloni nedostatke u određenom roku, pa se usljed toga ne može u vezi sa podneskom postupati, smatrat će se da podnesak nije ni podnesen. O tome će organ donijeti zaključak protiv koga se može izjaviti posebna žalba. Na ovu posljedicu podnosilac će se narocito upozoriti u pozivu za ispravku podneska.

(3) Kad je podnesak poslan faksom, telegrafski ili je primljeno telefonsko priopćenje, pa se posumnja da podnesak nije podnijela osoba čije je ime označeno na telegrafskom ili faks podnesku, odnosno da ne potiče od osobe koja je pri telefonskom priopćenju kazala svoje ime, nadležni organ će povesti postupak za utvrđivanje ovih činjenica, pa ako se nedostaci ne otklone, postupit će na način propisan u stavu 2. ovog člana.

Član 68

. Ako podnesak sadrži više zahtjeva koji se moraju rješavati odvojeno, organ koji primi podnesak uzet će u rješavanje zahtjeve za čije je rješavanje nadležan, a sa

ostalim zahtjevima postupit ce u smislu clana 65. stava 4. ovog zakona. 2.
Pozivanje

Clan 69.

(1) Organ koji vodi postupak ovlasten je da poziva osobu cije je prisustvo u postupku potrebno a koje boravi na njegovom podrucju. Po pravilu, pozivanje se ne moze vrsiti radi dostavljanja pismenih otpravki, rjesenja i zakljucaka, ili radi saopcenja koja se mogu izvršiti postom i na drugi nacin pogodniji za osobu kojoj se saopcenje ima uciniti.

(2) Izuzetno, na usmenu raspravu moze biti pozvana osoba koja boravi van podrucja organa koji vodi postupak, ako se time postupak ubrzava ili olaksava, a dolazak ne prouzrokuje vece troskove ili vece gubljenje vremena za pozvanog.

(3) Pozivanje se vrsi pismenim putem, ako posebnim pro-pisima nije predvidjen drugi nacin pozivanja.

Clan 70.

(1) U pismenom pozivu naznacit ce se: naziv organa koji poziva, ime i prezime i adresa osobe koja se poziva, mjesto, dan, a kad je to moguće i sat dolaska pozvanog, predmet zbog koga se poziva i u kom svojstvu (kao stranka, svjedok, vjestak itd.), a zatim i koja pomocna i dokazna sredstva pozvani treba da ponese. U pozivu se mora navesti da li je pozvana osoba duzna da dodje licno ili moze poslati punomocnika koji ce je zastupati, a zatim ce se upozoriti da je u slucaju sprijecenosti da se odazove pozivu duzna da izvijesti organ koji je izdao poziv. Pozvani ce se isto tako upozoriti da moze biti priveden ako se iz neopravdanih razloga ne odazove pozivu, ili ne izvijesti da je sprijecen da dodje, odnosno da moze biti novcano kaznjen.

(2) U pozivu na usmenu raspravu stranka se moze pozvati da podnese pismene i druge dokaze, a moze se upozoriti i da moze povesti svjedoke na koje se namjerava pozvati.

(3) Kad to dopusta priroda stvari, moze se ostaviti na volju pozvanoj osobi da umjesto licnog dolaska preda, do odredjenog dana, potrebnu pismenu izjavu.

Clan 71.

(1) Pri pozivanju organ ce voditi racuna da se osoba cije je prisustvo potrebno pozove da dodje u vrijeme koje ce najmanje ometati pozvanog u obavljanju njegovog redovnog posla.

(2) Niko ne moze biti pozvan da dodje u toku noci. Pozivanje za dolazak nocu moze se izvršiti samo izuzetno, ako je to predvidjeno posebnim propisima i ako se radi o izvršenju hitnih i neodgodivih mjera, koje u pozivu moraju biti navedene, kao i propis na osnovu kojeg se vrsi to pozivanje.

Clan 72.

- (1) Pozvana osoba dužna je da se odazove pozivu.
- (2) Ako je pozvana osoba zbog bolesti ili kog drugog opravdanog razloga spriječena da dodje, dužna je odmah po prijemu poziva o tome izvijesiti organ koji je izdao poziv, a ako je razlog spriječivosti nastao kasnije, onda odmah poslije saznanja tog razloga.
- (3) Ako se osoba kojoj je poziv lično dostavljen (član 83.) ne odazove pozivu, a izostanak ne opravda, može biti privedena, ako je njeno prisustvo potrebno, a pored toga i kažnjena novčanom kaznom do 50 DM. Ove će se mjere primijeniti samo ako je u pozivu bilo naznačeno da će se te mjere primijeniti. Ako su zbog neopravdanog izostanka pozvane osobe nastali troškovi u pos-tupku, može se odrediti da te troškove snosi osoba koja je izostala. Zaključak o privođenju, o izricanju kazne ili o plaćanju troškova donosi službeno lice koje vodi postupak u suglasnosti sa službenom osobom ovlaštenom za rješavanje stvari, a kod zamoljenog organa - u suglasnosti s rukovodiocem tog organa, odnosno sa službenom osobom ovlaštenom za rješavanje u sličnim stvarima. Protiv ovog zaključka dopuštena je posebna žalba.
- (4) Ako se pozivu nije odazvala vojna osoba ili službenik policije, organ će se obratiti nadležnoj vojnoj komandi odnosno organu policije te osobe sa zahtjevom da se ona dovede, a može ga i kazniti po stavu 3. ovog člana, odnosno odrediti da snosi troškove.

3. Zapisnik

Član 73.

- (1) O usmenoj raspravi ili drugoj važnijoj radnji u postupku, kao i o važnijim usmenim izjavama stranaka ili trećih osoba u postupku, sastavlja se zapisnik.
- (2) O manje važnim radnjama i izjavama stranaka i trećih osoba koje bitno ne utiču na rješavanje stvari, o upravljanju toka postupka, o saopćenjima, službenim opazanjima, usmenim uput-stvima i nalogima, kao i okolnostima koje se tiču samo unu-tras njegov rada organa kod koga se vodi postupak, neće se, po pravilu, sastavljati zapisnik već će se u samom spisu sastaviti službena zabiljeska, koju potpisuje službena osoba koja ju je sastavila, uz oznaku datuma. Ne mora se sastavljati zapisnik ni o onim usmenim zahtjevima stranke o kojima se odlučuje po skraćenom postupku, a kojima se udovoljava.

Član 74.

- (1) U zapisnik se unosi: naziv organa koji obavlja radnju, broj i datum, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i sat kad se obavlja radnja i predmet u kome se ona obavlja, imena službenih osoba, prisutnih stranaka i njihovih zastupnika ili punomoćnika i drugih osoba koje su prisutne izvodjenju radnje.
- (2) Zapisnik treba da sadrži tačno i kratko tok i sadržaj u postupku izvršene radnje i datih izjava i da se te radnje i izjave ograniče na ono što se tiče same stvari koja je predmet postupka. U zapisniku se navode sve isprave koje su u bilo koju svrhu

upotrijebljene pri izvodjenju radnje, a, prema potrebi, ove se isprave prilazu zapisniku.

(3) Izjave stranaka, svjedoka, vjestaka i drugih osoba koje ucestvuju u postupku, a koje su znacajne za donosenje rjesenja, upisuju se u zapisnik sto tacnije, a prema potrebi i njihovim rijecima. U zapisnik se upisuju i svi zakljucci koji se u toku radnje donesu.

(4) Ako se koje saslusanje obavlja preko tumaca (prevoditelja), oznacit ce se na kom je jeziku saslusani govorio i tko je bio tamac (prevoditelj).

(5) Zapisnik se vodi u toku obavljanja sluzbene radnje. Ako se radnja ne moze istog dana završiti, unijet ce se svakog dana posebno u isti zapisnik ono sto je tog dana uradjeno i to ce se potpisati.

(6) Ako se radnja o kojoj se vodi zapisnik nije mogla obaviti bez prekida, u zapisniku ce se naznaciti da je bilo prekida.

(7) Ako su u toku radnje izradjeni ili pribavljeni planovi, skice, crtezi, fotografije i tome slicno, te akte ce svojim potpisom ovjeriti sluzbena osoba i prikljuciti zapisniku, a u zapisniku konstatovati akte koji su uzeti.

(8) Propisima se moze odrediti da se zapisnik u odredjenim stvarima moze voditi u vidu knjige ili drugih sredstava eviden-cije.

Clan 75.

(1) Zapisnik mora biti vodjen uredno i u njemu se ne smije nista brisati. Mjesta koja su precrtana do zakljucenja zapisnika moraju ostati citljiva i njih svojim potpisom ovjerava sluzbena osoba koja rukovodi radnjom postupka.

(2) U vec potpisanom zapisniku ne smije se nista dodavati ni mijenjati. Dopuna u vec zakljucenom zapisniku unosi se u do-datak zapisnika.

Clan 76.

(1) Prije zakljucenja zapisnik ce se procitati saslusanim osobama i ostalim osobama koje ucestvuju u radnji postupka. Ove osobe imaju pravo da i same pregledaju zapisnik i da stavljaju svoje primjedbe, a sluzbena osoba je obavezna to omoguciti. Na kraju zapisnika navest ce se da je zapisnik procitan i da nisu stavljene nikakve primjedbe, ili ako jesu, ukratko ce se upisati sadrzaj datih primjedaba. Te primjedbe ce potpisati osoba koja ih je dala. Zatim ce se pristupiti potpisivanju zapisnika na nacin sto ce se prvo potpisati osobe koje su saslusane, odnosno davale izjave u postupku, a na kraju zapisnik ce ovjeriti svojim potpisom sluzbena osoba koja je rukovodila radnjom, kao i zapisnicar, ako ga je bilo.

(2) Stranka, svjedoci, vjestaci i druge osobe koje su saslusane u postupku u zapisniku ce se potpisati ispod onog dijela zapisnika gdje je upisana njihova izjava.

(3) Ako su vrsena suocenja, dio zapisnika o tome potpisat ce osobe koje su suocene.

(4) Ako se zapisnik sastoji od vise listova, oni ce se oznaciti rednim brojevima, a svaki list ce na kraju svojim potpisom ovjeriti sluzbena osoba koja rukovodi radnjom postupka i osoba cija je izjava upisana na kraju lista.

- (5) Dopune već zaključenog zapisnika ponovo će se potpisati i ovjeriti.
- (6) Ako osoba koja treba da potpiše zapisnik nije pismena, ili ne može da piše, potpisat će je jedna pismena osoba, koja će staviti i svoj potpis. Ovo ne može biti službena osoba koja rukovodi radnjom postupka, niti zapisničar.
- (7) Ako neka osoba neće da potpiše zapisnik, ili se udalji prije zaključenja zapisnika, to će se upisati u zapisnik i navesti razlog zbog kojeg je potpis uskracen.

Član 77.

- (1) Zapisnik sastavljen sukladno s odredbama člana 76. ovog zakona jeste javna isprava. Zapisnik je dokaz o toku i sadržini radnje postupka i datih izjava, osim onih dijelova zapisnika na koje je saslušana osoba stavila primjedbu da nisu pravilno sastavljeni.
- (2) Dozvoljeno je dokazivati netačnost zapisnika.

Član 78.

- (1) Kad u upravnom postupku rješava kolegijalni organ, o vijecanju i glasanju sastavlja se poseban zapisnik. Kad je u postupku u vezi sa žalbom jednoglasno odlučeno, ne mora se sastavljati zapisnik o vijecanju i glasanju, već se o tome može sastaviti samo službena zabiljeska u spisu, koja se ovjerava potpisom službene osobe koja predsjedava kolegijalnim organom.
- (2) U zapisnik o vijecanju i glasanju upisuje se, pored podataka o licnom sastavu kolegijalnog organa, označenje predmeta o kome je riječ i kratak sadržaj onoga što je riješeno, kao i odvojena mišljenja ako ih je bilo. Ovaj zapisnik potpisuju osoba koja predsjedava i zapisničar.
- (3) Kad u upravnom postupku rješava organ zakonodavne ili organ izvršne vlasti, neće se voditi poseban zapisnik o vijecanju i glasanju, već će se zaključak donesen u upravnoj stvari unijeti u zapisnik, kao i ostali zaključci tih organa.

4. Razgledanje spisa i obavještanje o toku postupka

Član 79.

- (1) Stranke imaju pravo da razgledaju spise predmeta i da o svom trošku prepisu potrebne spise, a organ je obavezan to omogućiti. Spisi se razgledaju i prepisuju pod nadzorom određene službene osobe.
- (2) Pravo da razgleda spise i da o svom trošku prepise pojedine spise ima i svaka druga osoba koja učini vjerovatnim svoj pravni interes za to, kao i društvena organizacija i udruženje građana, ako za to postoji opravdan interes.
- (3) Zahtjev za razgledanje i prepisivanje spisa može se staviti i usmeno. Organ može tražiti od osobe iz stava 2. ovog člana da pismeno ili usmeno na zapisnik obrazloži postojanje svog pravnog interesa.
- (4) Ne mogu se razgledati ni prepisivati: zapisnik o vijecanju i glasanju, službeni referati i nacrti rješenja, kao ni drugi spisi koji se vode kao povjerljivi, ako bi se

time mogla osujetiti svrha postupka, ili ako se to protivi javnom interesu ili opravdanom interesu jedne stranke ili trećih osoba.

(5) Stranka i svaka druga osoba koja učini vjerovatnim svoj pravni interes u predmetu, kao i zainteresirani organi, imaju pravo da se obavjestavaju o toku postupka.

(6) Protiv odbijanja zahtjeva iz odredaba ovog člana dopustena je posebna žalba i kad zaključak nije izdat pismeno. Žalba se može izjaviti odmah.

V - DOSTAVLJANJE PISMENA

1. Nacin dostavljanja pismena

Član 80.

(1) Dostavljanje pismena (poziva, rješenja, zaključaka i drugih službenih spisa) vrši se, po pravilu, tako što se pismeno predaje osobi kojoj je namijenjeno.

(2) Dostavljanje se vrši preko poste ili ga vrši organ preko svoje službene osobe. Osoba kojoj ima da se pismeno dostavi može biti pozvana radi prijema pismena samo izuzetno, kad to zahtijeva priroda ili značaj pismena koje se ima uručiti, ako je takva dostava posebnim propisom predviđena.

(3) Nacin dostavljanja određuje organ čije se pismeno dostavlja sukladno odredbama ovog zakona o dostavljanju pismena.

Član 81.

(1) Dostavljanje se vrši samo radnim danom, i to danju.

(2) Organ čije se pismeno ima dostaviti može, izuzetno, iz osobito važnih razloga odrediti da se dostavljanje izvrši i u nedjelju ili drugi neradni dan ili na dan državnog praznika.

(3) Dostavljanje postom može se vrsiti i u dane iz stava 2. ovog člana.

Član 82.

(1) Dostavljanje se vrši, po pravilu, u stanu ili na radnom mjestu gdje je zaposlena osoba kojoj se dostavljanje ima izvršiti, a advokatu u njegovom advokatskom uredu.

(2) Dostavljanje se može izvršiti i van prostorija navedenih u stavu 1. ovog člana, ako osoba kojoj se dostavljanje vrši pristane primiti pismeno koje se dostavlja, a ako tih prostorija nema, može se takvoj osobi izvršiti dostavljanje gdje god se ona zatekne.

2. Obavezno osobno dostavljanje pismena

Član 83.

- (1) Dostavljanje se mora izvršiti licno osobi kojoj je pismeno namijenjeno kad je takvo dostavljanje određeno ovim zakonom ili drugim propisom, kad od dana dostavljanja pocinje teći rok koji se po zakonu ne može produžavati, ili kad to odredi organ koji je naredio dostavljanje. Smatra se da je izvršeno osobno dostavljanje advokatu i predajom pismena osobi zaposlenoj u advokatskom uredu.
- (2) Kad se osoba kojoj se dostavljanje ima osobno izvršiti ne zatekne u stanu, odnosno na radnom mjestu, ili se u advokatskom uredu ne zatekne ni osoba koja je u njemu zaposlena, dostavljač će se obavijestiti kad i na kom mjestu ga može naći, pa će mu kod neke od osoba navedenih u članu 84. ovog zakona ostaviti pismeno obavještenje da određeni dan i sat bude u svom stanu, odnosno na radnom mjestu, radi primanja pismena. Ako i poslije toga dostavljač ne zatekne osobu kojoj se dostavljanje ima izvršiti, dostavljač će postupiti na način propisan u članu 86. ovog zakona, i tada se smatra da je dostavljanje izvršeno.
- (3) ostavljanjem pismena zakonskom zastupniku, punomoćniku ili punomoćniku za primanje pismena (član 88), smatra se da je dostavljanje izvršeno samoj stranci.

3. Posredno dostavljanje pismena

Član 84.

- (1) Kad se osoba kojoj se dostavljanje ima izvršiti ne zatekne u svom stanu, dostavljanje se vrši predajom pismena nekom od odraslih članova njegovog domaćinstva, a ako se ni oni ne zateknu u stanu, pismeno se može predati susjedu, ako on na to pristane.
- (2) Ako se dostavljanje vrši na radnom mjestu osobe kojoj se pismeno ima dostaviti, a ta osoba se tu ne zatekne, dostavljanje se može izvršiti osobi koja je na istom mjestu zaposlena, ako ona pristane da primi pismeno. Dostavljanje advokatu može se izvršiti i predajom pismena osobi zaposlenoj u advokatskom uredu.
- (3) Dostavljanje po st. 1. i 2. ovog člana ne može se izvršiti osobi koja u istom postupku učestvuje sa suprotnim interesom.

Član 85.

- (1) Ako se utvrdi da je osoba kojoj se dostavljanje ima izvršiti odsutna i da joj osoba navedena u članu 84. ovog zakona ne može pismeno na vrijeme predati, pismeno će se vratiti organu koji ga je izdao, uz naznacenje gdje se odsutna osoba nalazi.
- (2) Ako je boraviste osobe kojoj se dostavljanje ima izvršiti i pored istraživanja ostalo nepoznato, organ koji je izdao pismeno postaviti će toj osobi privremenog zastupnika u smislu člana 54. ovog zakona i njemu će predati pismeno,

Član 86.

- (1) Ako se dostavljanje ne može izvršiti ni na način propisan u članu 84. ovog zakona, a nije utvrđeno da je osoba kojoj se dostavljanje ima izvršiti odsutna,

dostavljač će predati pismeno nadležnom organu općine na čijem se području nalazi boraviste osobe kojoj se dostavljanje vrši, ili pošti u mjestu njenog boravista, ako se dostavljanje vrši preko pošte. Na vratima stana osobe kojoj se dostavljanje ima izvršiti dostavljač će pribiti pismeno saopćenje u kojem je naznačeno gdje se pismeno nalazi. Na saopćenju i na samom pismenu koje se imalo dostaviti, dostavljač će naznačiti razlog ovakvog dostavljanja, kao i datum kad je saopćenje u kojem je naznačeno pribio na vrata, i staviti svoj potpis.

(2) Dostavljanje se smatra izvršenim kad je saopćenje pribijeno na vrata s tim da oštećenje ili uništenje ovog saopćenja izvršeno nakon pribijanja na vratima nema uticaja na valjanost dostavljanja.

(3) O dostavljanju izvršenom na način propisan u stavu 1. ovog člana, obavijestit će se organ koji je naredio dostavljanje.

4. Posebni slučajevi dostavljanja pismena

a) Dostavljanje pismena zakonskom zastupniku i punomoćniku

Član 87.

(1) Dostavljanje zakonskom zastupniku ili punomoćniku, ako ih stranka ima, vrši se na način propisan u čl. 80. do 86. ovog zakona.

(2) Ako više stranaka imaju zajedničkog zakonskog zastupnika ili punomoćnika u istom predmetu, dostavljanje se za sve njih vrši tom zakonskom zastupniku, odnosno punomoćniku. Ako stranka ima više punomoćnika, dovoljno je da se dostavljanje izvrši samo jednom od njih.

b) Dostavljanje pismena punomoćniku za primanje pismena

Član 88.

(1) Stranka može ovlastiti određenu osobu kojoj se imaju vršiti sva dostavljanja za nju. Kad stranka pismeno obavijesti o tom ovlastenju organ koji vodi postupak, taj organ je obavezan sva dostavljanja vršiti ovom punomoćniku (punomoćnik za primanje pismena).

(2) Punomoćnik za primanje pismena dužan je svaki akt bez odgadjanja poslati stranci.

(3) Ako bi neposredno dostavljanje stranci, punomoćniku ili zakonskom zastupniku znatno odugovlačilo postupak, službena osoba koja vodi postupak može naložiti stranci da u vezi sa određenim predmetom, a u određenom roku postavi u sjedistu organa punomoćnika za primanje pismena. Ako stranka ne postupi po ovom nalogu, organ može postupiti shodno članu 54. ovog zakona.

(4) Kad se stranka ili njen zakonski zastupnik nalaze u inozemstvu, a nemaju punomoćnika u Federaciji, pozvat će se pri dostavljanju prvog pismena da u određenom roku postave punomoćnika ili punomoćnika za primanje pismena i upozorit će se da će im se, ako u ostavljenom roku ne postave punomoćnika,

postaviti po službenoj dužnosti punomoćnik za primanje pis-mena, odnosno privremeni zastupnik.

(5) Dostavljanjem pismena punomoćniku za primanje pis-mena smatra se da je dostavljanje izvršeno stranci kojoj je pis-meno imalo biti dostavljeno.

Clan 89.

(1) Kad više stranaka koje u postupku zajednicki učestvuju s istovjetnim zahtjevima nemaju zajednickog punomoćnika, dužne su pri prvoj radnji u postupku prijaviti organu zajednickog punomoćnika za primanje pismena, po mogućnosti takvog koji stanuje u sjedistu organa. Dok ne prijave zajednickog punomoćnika za primanje pismena, smatrat će se za takvog punomoćnika ona stranka između njih koja je na prvom zajednic kom podnesku prva potpisana ili oznacena. Ako se na takav način ne može odrediti punomoćnik, službena osoba koja vodi postupak može odrediti za punomoćnika bilo koju od tih stranaka. Ako je broj stranaka velik ili su iz raznih mjesta, mogu stranke prijaviti, a i sama službena osoba može odrediti i više takvih punomoćnika i oznaciti koju će od stranaka svaki od njih zastupati.

(2) Zajednicki punomoćnik za primanje pismena dužan je bez odgadjanja obavijestiti sve stranke o pismenu koje je za njih primio i omogućiti im da pregledaju, prepisu i ovjere pismeno koje, po pravilu, on treba da čuva.

(3) U pismenu koje se dostavlja punomoćniku za primanje pismena oznacit će se sve osobe za koje se dostavljanje vrši.

c) Dostavljanje pismena organima vlasti, poduzecima (društva), ustanovama i drugim pravnim licima

Clan 90.

(1) Dostavljanje pismena organima vlasti, poduzecima (društva), ustanovama i drugim pravnim licima vrši se predajom pismena službenoj osobi odnosno osobi određenoj za primanje pismena tih organa odnosno pravnih lica, ako za pojedine slučajeve nije drukcije propisano.

(2) Ako u postupku učestvuju poslovne jedinice, naselja, grupe osoba i dr. (clan 49. stav 2.) dostavljanje se vrši predajom pismena osobi koju su oni odredili za primanje pismena (clan 52. stav 4.).

(3) Ako dostavljač u toku radnog vremena ne nađe osobu određenu za primanje pismena, predaju pismena može izvršiti ma kojoj osobi zaposlenoj u tom organu, odnosno u pravnom licu, koja se zatekne u njihovim prostorijama.

d) Dostavljanje pismena ostalim osobama

Clan 91.

(1) Fizickim osobama i pravnim licima u inozemstvu, kao i stranim drzavama, medjunarodnim organizacijama i osobama u Federaciji koje uzivaju diplomatski imunitet, dostavljanje pis-mena se obavlja preko organa uprave nadleznog za vanjske poslove Bosne i Hercegovine, ako medjunarodnim ugovorima nije drukcije odredjeno.

(2) Drzavljanima Federacije koji se nalaze u inozemstvu dostavljanje izvoda iz maticnih knjiga, svjedodzaba, diploma, uvjerenja, potvrda i drugih pismena izdatih na zahtjev stranke moze se obavljati neposredno. Dostavljanje ovih i drugih pis-mena moze se obavljati i preko diplomatskih i konzularnih pred-stavnis tava Bosne i Hercegovine u inozemstvu.

(3) Vojnim osobama, pripadnicima policije, osobama zaposlenim u suhozemnom, rijecnom, pomorskom i zracnom saobracaju dostavljanje pismena se moze vrsiti i preko njihove komande, odnosno organa ili pravnog lica u kojima su zaposleni.

(4) Osobama koje su lisene slobode dostavljanje pismena se vrsi preko uprave ustanove u kojoj se nalaze.

e) Dostavljanje pismena javnim priopcenjem

Clan 92.

Ako se radi o osobi ili vise osoba koje organu nisu poznate ili koje se ne mogu odrediti, dostavljanje pismena ce se izvršiti javnim priopcenjem na oglasnoj tabli organa koji je pismeno izdao. Smatra se da je dostavljanje pismena izvršeno poslije isteka 15 dana od dana isticanja priopcenja na oglasnoj tabli, ako organ koji je pismeno izdao ne odredi duzi rok. Pored objavlji-vanja na oglasnoj tabli, organ moze objaviti priopcenje u novi-nama, odnosno u drugim sredstvima javnog informiranja ili na neki drugi uobicajeni nacin.

f) Odbijanje prijema pismena

Clan 93.

(1) Ako osoba kojoj je pismeno upuceno, odnosno odrasli clan njegovog domacinstva bez zakonskog razloga odbije da primi pismeno, ili to ucini osoba zaposlena u organu, poduzecu (drustvu), ustanovi ili u drugom pravnom licu ili u advokatskom uredu, odnosno ako to ucini osoba koju su za prijem pismena odredili naselje, grupa osoba i dr. (clan 49. stav 2.), dostavljac ce pismeno ostaviti u stanu ili na radnom mjestu gdje je ta osoba zaposlena ili ce pismeno pribiti na vrata stana ili prostorije gdje je zaposlena.

(2) Kad je dostavljanje pismena izvršeno na nacin predvidjen u stavu 1. ovog clana, dostavljac ce zabiljeziti na dostavnici datum, sat i razlog odbijanja prijema, kao i mjesto gdje je pismeno ostavio, i time se smatra da je dostavljanje izvršeno.

g) Promjena stana

Clan 94.

- (1) Kad stranka ili njen zakonski zastupnik u toku postupka promijene svoje prebivaliste ili stan, dužni su da o tome odmah obavijeste organ koji vodi postupak.
- (2) Ako oni to ne učine, a dostavljač i pored istraživanja ne može saznati kuda su se odselili, organ će odrediti da se sva daljnja dostavljanja pismena u postupku za tu stranku vrše pribijanjem pismena na oglasnoj tabli organa koji vodi postupak.
- (3) Dostavljanje se smatra izvršenim poslije isteka 15 dana od dana pribijanja pismena na oglasnoj tabli organa koji vodi postupak.
- (4) Kad punomoćnik, odnosno punomoćnik za primanje pismena u toku postupka promijeni svoje prebivaliste ili stan, a ne obavijesti o tome organ koji vodi postupak, dostavljanje će se izvršiti kao da punomoćnik nije ni postavljen.

5. Dostavnica

Clan 95.

- (1) Dokaz za izvršeno dostavljanje pismena predstavlja potvrda o dostavljanju (dostavnica).
- (2) Dostavnica sadrži: naziv organa koji dostavlja, broj i datum, naziv pismena koje se dostavlja, ime stranke odnosno osobe kojoj se pismeno dostavlja i njenu adresu.
- (3) Na dostavnici se upisuje datum dostavljanja i potpisuje je primalac i dostavljač. Primalac će na dostavnici sam slovima naznačiti datum prijema.
- (4) Ako je primalac nepismen ili ne može da se potpiše, dostavljač će na dostavnici naznačiti njegovo ime i datum predaje i staviti će napomenu zašto primalac nije stavio svoj potpis.
- (5) Ako primalac odbije da potpiše dostavnicu, dostavljač će to zabilježiti na dostavnici i ispisati slovima datum predaje, i time se smatra da je dostavljanje izvršeno.

6. Greske u dostavljanju pismena

Clan 96.

- (1) Ako pri dostavljanju pismena bude učinjena greška koja se odnosi na datum dostavljanja ili osobu kojoj je pismeno predato, organ o čijem se pismenu radi dužan je sprovesti postupak radi utvrđivanja tih činjenica. Smatrat će se da je dostavljanje izvršeno onog datuma za koji se u postupku utvrdi da je osoba kojoj je pismeno namijenjeno stvarno dobila to pismo.
- (2) Ako je dostavnica nestala, izvršeno dostavljanje pismena može se dokazivati i drugim sredstvima što se utvrđuje u postupku, sukladno odredbi stava 1. ovog člana.

VI - ROKOVI

Clan 97.

- (1) Za poduzimanje pojedinih radnji u postupku mogu biti određeni rokovi.
- (2) Ako rokovi nisu određeni zakonom ili drugim propisom, određuje ih, s obzirom na okolnosti slucaja, sluzbena osoba koja vodi postupak.
- (3) Rok koji je odredila sluzbena osoba koja vodi postupak, kao i rok određen propisima za koji je predviđena mogućnost produženja, može se produžiti na molbu zainteresirane osobe koja se podnese prije isteka roka ili tri dana po isteku roka, ako postoje opravdani razlozi za produženje, o čemu se sačinjava sluzbena zabiljeska u spisu.

Clan 98.

- (1) Rokovi se određuju na dane, mjeseci i godine.
- (2) Kad je rok određen po danima, dan u koji je dostavljanje ili priopćenje izvršeno, odnosno u koji pada događaj od koga treba računati trajanje roka, ne uračunava se u rok, već se za početak roka uzima prvi naredni dan. Rok koji je određen po mjesecima, odnosno po godinama završava se istekom onog dana, mjeseca, odnosno godine, koji po svom broju odgovara danu kad je dostavljanje ili priopćenje izvršeno, odnosno danu u koji pada događaj od koga se računa trajanje roka. Ako nema tog dana u posljednjem mjesecu, rok istice posljednjeg dana tog mjeseca.
- (3) Svrsetak roka može se označiti i izvjesnim kalendarskim datumom.

Clan 99.

- (1) Početak i tok rokova ne sprečavaju nedjeljni dani odnosno dani kada se ne radi i dani državnih praznika.
- (2) Ako posljednji dan roka pada u nedjelju ili na dan državnog praznika, ili u neki drugi dan kad organ kod koga se radnja postupka ima poduzeti ne radi, rok istice istekom prvog narednog radnog dana.

Clan 100.

- (1) Podnesak je podnesen u roku ako je prije nego što rok istekne stigao organu kome je imao biti predat.
- (2) Kad je podnesak upućen postom preporučeno ili telegraf-ski, dan predaje posti smatra se danom predaje organu kome je upućen.
- (3) Za osobe koje se nalaze u vojsci Federacije dan predaje podneska vojnoj jedinici, odnosno vojnoj ustanovi ili stabu, smatra se danom predaje organu kome je upućen.
- (4) Za osobe lišene slobode dan predaje podneska upravi ustanove u kojoj se te osobe nalaze smatra se danom predaje organu kome je upućen.
- (5) Ako je nadležni organ odredio dan kad će se raspravljati o podnesku koji je stranka dužna da podnese, pa pozvao stranku da podnesak dostavi do određenog

dana, organ je dužan uzeti u razmatranje podnesak koji je primljen prije početka raspravljanja.

VII - POVRAT U PREDJASNJE STANJE

Clan 101.

(1) Stranci koja je iz opravdanih razloga propustila da u roku izvrši neku radnju postupka, pa je usljed tog propustanja isk-ljuc ena od vršenja ove radnje, dozvolit ce se, po njenom prijed-logu, povrat u predjasnje stanje.

(2) Na prijedlog stranke koja je propustila da u roku preda podnesak, dozvolit ce joj se povrat u predjasnje stanje i kad je ona iz neznanja ili ociglednom omaskom podnesak pravovremeno poslala postom ili neposredno predala nenadleznom organu.

(3) Povrat u predjasnje stanje dozvolit ce se i u slucaju kad je stranka ociglednom omaskom prekoracila rok, ali je podnesak ipak primljen od nadleznog organa najkasnije za tri dana poslije isteka roka, ako bi stranka zbog zakasnjnja izgubila neko pravo.

Clan 102.

(1) Stranka je dužna da u prijedlogu za povrat u predjasnje stanje iznese okolnosti zbog kojih je bila spriječena da u roku izvrši propustenu radnju i da te okolnosti učini bar vjerovatnim (clan 160.).

(2) Prijedlog za povrat u predjasnje stanje ne može se zasnivati na okolnosti koju je organ već ranije ocijenio nedovoljnom za produženje roka ili odgadjanje rasprave.

(3) Ako se povrat u predjasnje stanje traži zbog toga što je propusteno da se podnese kakav podnesak, prijedlogu treba priložiti i taj podnesak.

Clan 103.

(1) Prijedlog za povrat u predjasnje stanje podnosi se u roku od osam dana računajući od dana kad je prestao razlog koji je prouzrokovao propustanje, a ako je stranka tek kasnije saznala za propustanje, onda od dana kad je to saznala.

(2) Poslije isteka tri mjeseca od dana propustanja ne može se tražiti povrat u predjasnje stanje.

(3) Ako se propusti rok iz st. 1. i 2. ovog clana za traženje povrata, ne može se tražiti povrat zbog propustanja ovog roka.

Clan 104.

(1) Prijedlog za povrat u predjasnje stanje podnosi se organu kod koga je trebalo izvršiti propustenu radnju.

(2) O prijedlogu odlučuje zaključkom organ kod koga je trebalo izvršiti propustenu radnju.

- (3) Nepravovremeno podnesen prijedlog odbacit ce se bez daljnjeg postupka.
- (4) Ako su cinjenice na kojima se prijedlog zasniva opce poznate, nadlezni organ moze odluciti o prijedlogu bez izjasnjenja protivne stranke.

Clan 105.

- (1) Protiv zakljucka kojim se dozvoljava povrat u predjasnje stanje nije dopustena zalba, osim ako je povrat dozvoljen po prijedlogu koji je nepravovremeno podnesen ili je nedopusten (clan 103. stav 3.).
- (2) Protiv zakljucka kojim je odbijen prijedlog za povrat u predjasnje stanje dopustena je posebna zalba samo ako je zak-ljuc ak donio prvostepeni organ.
- (3) Zalba nije dopustena protiv zakljucka o prijedlogu za povrat u predjasnje stanje koji je donio organ nadlezan za rjesavanje u drugom stupnju o glavnoj stvari.
- (4) Protiv zakljucka kojim je kao nepravovremen odbacen prijedlog za povrat u predjasnje stanje dopustena je posebna zalba samo kad je zakljucak donio prvostepeni organ.

Clan 106.

- (1) Prijedlog za povrat u predjasnje stanje ne zaustavlja tok postupka, ali organ nadlezan za odlucivanje o prijedlogu moze privremeno prekinuti postupak dok zakljucak o prijedlogu kojim je rijeseno o povratu ne postane konacan.
- (2) Kad je povrat u predjasnje stanje dozvoljen, postupak se vraca u ono stanje u kome se nalazio prije propustanja, a ponistavaju se sva rjesenja i zakljucci koje je organ donio u vezi s propustanjem.

VIII - ODRZAVANJE REDA

Clan 107.

- (1) Sluzbena osoba koja rukovodi radnjom postupka duzna je da se stara o odrzavanju reda pri radu.
- (2) S tim ciljem sluzbena osoba je ovlastena da opominje osobe koje smetaju rad organa i da odredjuje mjere potrebne da se red odrzi o cemu se u spisu sacinjava sluzbena zabiljeska.
- (3) Osoba koja prisustvuje nekoj radnji postupka ne smije nositi oruzje ili opasno orudje.

Clan 108.

- (1) Osoba koja i pored opomene ometa rad ili ucini nepristo-jnost pri vrsenju radnje postupka ili nece da odlozi oruzje od- nosno orudje, moze biti udaljena. Osoba koja ucestvuje u radnji postupka moze biti udaljena tek posto je prethodno bila opomenuta da ce biti udaljena i posto su joj bile predocene pravne posljedice takve mjere. Udaljenje zbog narusavanja reda ili zbog nepristojnosti, ili nosenja oruzja ili

opasnog orudja, izrice sluzbena osoba koja rukovodi radnjom postupka.

(2) Ako na osnovu odredbe stava 1. ovog clana, bude udaljena stranka koja nema punomocnika, ili ako bude udaljen punomocnik ciji vlastodavac nije prisutan, sluzbena osoba koja rukovodi radnjom postupka pozvat ce osobu koja se udaljava da postavi svog punomocnika. Ako pozvana osoba to ne ucini, sluzbena osoba moze odgoditi radnju na trosak osobe koja je odbila da postavi svog punomocnika, a moze mu i sama postaviti punomocnika ako je to potrebno. Ovakav punomocnik moze zastupati samo u onoj radnji postupka s koje je stranka udaljena.

(3) O udaljenju iz st. 1. i 2. ovog clana donosi se zakljucak. Protiv zakljucka donesenog po stavu 2. ovog clana moze se izjaviti posebna zalba.

Clan 109.

(1) Ko u radnji postupka teze narusi red ili ucini krupniju nepristojnost, moze se, pored udaljenja, kazniti novcanom kaznom do 50 DM.

(2) Ova kazna ne isklucuje krivicnu ili disciplinsku odgo-vornost.

(3) Kaznom iz stava 1. ovog clana moze biti kaznjena i osoba koja svojim podneskom grubo povrijedi obicaje ponasanja prema organu ili sluzbenoj osobi koja vodi postupak.

Clan 110.

(1) Novcane kazne zbog radnji predvidjenih u clanu 109. stav 1. ovog zakona izrice sluzbena osoba koja rukovodi radnjom postupka, a zbog radnji predvidjenih u clanu 109. stav 3. - organ koji vodi postupak.

(2) Protiv zakljucka o kazni moze se izjaviti posebna zalba. Zalba protiv zakljucka o novcanoj kazni zbog narusavanja reda ne odgadja izvršenje te kazne.

IX - TROSKOVI POSTUPKA

1. Troskovi organa i stranaka

Clan 111.

(1) Izdaci u gotovom novcu organa koji vodi postupak, kao sto su: putni troskovi sluzbenih osoba, izdaci za svjedoke, vjestake, tumace, uvidjaj, oglase i sl., a koji su nastali provodjen-jem postupka po nekoj upravnoj stvari, padaju, po pravilu, na teret onoga koji je cio postupak vodio.

(2) Kad osoba koja ucestvuje u postupku prouzrokuje svojom krivicom ili objjescu troskove pojedinih radnji u postupku, duzna je da snosi te troskove.

(3) Kad je postupak koji je pokrenut po sluzbenoj duznosti okoncan povoljno po stranku, troskove postupka snosi organ koji je postupak pokrenuo.

Clan 112.

(1) Svaka stranka snosi, po pravilu, sama svoje troškove prouzrokovane postupkom, kao što su: troškovi dolazanja, izgubljenog vremena, izdaci na takse, za pravno zastupanje i stručno pomaganje.

(2) Kad u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je da protivnoj stranci naknadi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju neka od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna da naknadi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Stranka koja je obje strane prouzrokovala protivnoj stranci troškove u postupku dužna je da toj stranci te troškove naknadi.

(3) Troškovi za pravno zastupanje naknadjuju se samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

(4) Zahtjev za naknadu troškova po odredbama st. 2. i 3. ovog člana, mora biti stavljen prije donošenja rješenja kojim se rješava upravna stvar, na vrijeme, tako da organ koji vodi postupak može o njemu odlučiti u rješenju. U protivnom, stranka gubi pravo na naknadu troškova. Službena osoba koja vodi postupak dužna je da na ovo blagovremeno upozori stranku.

(5) Svaka stranka snosi svoje troškove postupka koji je završen poravnanjem, ako u poravnanju nije drukcije određeno.

(6) Troškove stranke i druge osobe u postupku prouzrokovane postupkom pokrenutim po službenoj dužnosti ili u javnom interesu, a koje stranka, odnosno druga osoba u postupku nije izazvala svojim ponašanjem, snosi organ koji je pokrenuo postupak.

Član 113.

Troškove postupka u vezi s izvršenjem snosi izvršenik. Ako se ovi troškovi od njega ne mogu naplatiti, snosi ih stranka po cijem je prijedlogu izvršenje provedeno.

Član 114.

Ako se postupak pokrene po zahtjevu stranke, a sa sigurnošću se može predvidjeti da će izazvati izdatke u gotovom novcu (u vezi s uvidjajem, vještacenjem, dolaskom svjedoka i sl.), organ koji vodi postupak može zaključkom odrediti da stranka unaprijed položi potreban iznos za pokrivenje tih troškova. Ako stranka ne položi taj iznos u određenom roku, organ može odustati od izvođenja tih dokaza ili obustaviti postupak, osim ako se produženje postupka mora nastaviti zbog javnog interesa.

Član 115.

(1) U rješenju kojim se postupak završava, organ koji donosi rješenje određuje ko snosi troškove postupka, njihov iznos i kome se i u kom roku imaju isplatiti.

- (2) U rjesenju se mora posebno navesti da li ce onaj koji snosi troskove imati da naknadi troskove drugoj stranci (clan 112. st. 2. i 3.).
- (3) Ako troskove postupka snosi vise osoba, troskovi ce se izmedju njih razdijeliti na jednake dijelove, odnosno u odgovarajucoj srazmjeri.
- (4) Ako organ u rjesenju ne odluci o troskovima, navest ce se da ce se o troskovima donijeti poseban zakljucak.

Clan 116.

- (1) Svjedoci, vjestaci, tumaci (prevoditelji) i sluzbene osobe imaju pravo na naknadu troskova putovanja i izdataka izazvanih boravljenjem u mjestu radi izvršenja tih radnji, s tim da tim osobama pripada i naknada izgubljene zarade, ako za to vrijeme ne ostvaruju zaradu na osnovu radnog odnosa u organu vlasti ili pravnom licu ili u drugom licu, odnosno instituciji u kojima su zaposlene. Pored naknade, vjestaci i tumaci imaju pravo i na posebnu nagradu.
- (2) Zahtjev za naknadu odnosno nagradu duzni su svjedoci, vjestaci i tumaci postaviti pri saslanju, tumacenju (prevodjenju), odnosno davanju vjestakovog misljenja. U protivnom, gube to pravo. Sluzbena osoba koja vodi postupak duzna je da na ovo upozori svjedoka, vjestaka ili tumaca (prevoditelja).
- (3) Iznos naknada utvrđuje posebnim zakljuckom organ koji vodi postupak, odredjujuci ko je duzan da ih plati i u kom roku. Protiv ovog zakljucka dopustena je posebna zalba. Ovaj zakljucak predstavlja osnov za izvršenje.

Clan 117.

- (1) Naknade troskova, izdataka i izgubljene zarade svjedocima, vjestacima i tumacima, odnosno posebne nagrade vjestacima i tumacima, nacin naplate i isplate tih naknada i nagrada, kao i oslobodjenje od placanja troskova - regulise se propisom Vlade Federacije za troskove pred federalnim organima na prijedlog federalnog ministra pravde, a propisom vlade kantona za troskove pred kantonalnim organima i opcin-skim i gradskim sluzbama za upravu na prijedlog rukovodioca kantonalnog organa uprave nadleznog za opcu upravu.
- (2) U pogledu naknade sluzbenim osobama vaze propisi o naknadama za sluzbene osobe koje utvrde organi iz stava 1. ovog clana.

2 . Oslobadjanje od placanja troskova

Clan 118.

- (1) Organ koji vodi postupak moze osloboditi stranku snosenja troskova u cijelosti ili djelomicno, ako utvrdi da ona ne moze podnijeti troskove bez stete po nuzno izdrzavanje svoje i svoje porodice. Organ donosi zakljucak o tome po prijedlogu stranke, na osnovu uvjerenja o njenom imovnom stanju koje izdaje nadlezni organ.
- (2) Oslobadjanje od snosenja troskova odnosi se na oslobadjanje od taksa, izdataka organa koji vodi postupak, kao sto su putni troskovi sluzbenih osoba,

izdaci za svjedoke, vjestake, tumace, uvidjaj, oglase i sl., kao i na oslobadjanje od polaganja osiguranja za troskove.

(3) Strani drzavljeni oslobodit ce se snosenja troskova samo pod uvjetom reciprociteta. U slucaju sumnje o postojanju recip-rociteta, objasnjenje daje organ uprave nadležan za vanjske pos-love Bosne i Hercegovine. Za trazenje objasnjenja vazi odredba clana 41. stav 4. ovog zakona.

Clan 119.

Organ koji vodi postupak moze u toku postupka ukinuti zakljucak o oslobadjanju od snosenja troskova ako utvrdi da vise ne postoje razlozi zbog kojih je stranka bila oslobodjena snosenja troskova.

Clan 120.

Protiv zakljucka kojim se odbija zahtjev stranke za os-lobadj anje snosenja troskova, kao i protiv zakljucka iz clana 119. ovog zakona, stranka moze izjaviti posebnu zalbu.

DRUGI DIO

PRVOSTEPENI POSTUPAK

X - POKRETANJE POSTUPKA I ZAHTJEVI STRANAKA

1. Pokretanje postupka

Clan 121.

Upravni postupak pokrece nadležni organ po sluzbenoj duznosti ili povodom zahtjeva stranke.

Clan 122.

(1) Nadležni organ ce pokrenuti postupak po sluzbenoj duznosti kad to odredjuje zakon ili na zakonu zasnovan propis ili kad utvrdi ili sazna da, s obzirom na postojece cinjenicno stanje, treba, radi zastite javnog interesa, pokrenuti upravni postupak.

(2) Pri pokretanju upravnog postupka po sluzbenoj duznosti nadležni organ uzima u obzir i eventualne predstavke gradjana i pravnih lica i upozorenje organa.

Clan 123.

(1) Upravni postupak je pokrenut cim je nadležni organ izvrsio ma koju radnju radi vodjenja postupka.

(2) Ako nadležni organ povodom stavljenog zahtjeva stranke utvrdi da po vazecim

propisima nema uvjeta za pokretanje pos-tupka, donijet ce o tome zakljucak, kojim ce se podneseni zahtjev odbaciti kao preuranjen. Protiv tog zakljucka dopustena je pose-bna zalba.

Clan 124.

U stvarima u kojima je po zakonu ili po prirodi stvari za pokretanje i vodjenje upravnog postupka potreban zahtjev stranke nadlezni organ moze pokrenuti i voditi postupak samo ako pos-toji takav zahtjev.

2. Spajanje stvari u jedan postupak

Clan 125.

(1) Ako se prava ili obaveze stranaka zasnivaju na istom ili slicnom cinjenicnom stanju i na istom pravnom osnovu i ako je organ koji vodi postupak u pogledu svih predmeta stvarno nadlezan, moze se pokrenuti i voditi jedan postupak i onda kad je rijec o pravima i obavezama vise stranaka.

(2) Pod istim uvjetima, jedna ili vise stranaka mogu u jednom postupku ostvarivati i vise razlicitih zahtjeva.

(3) O vodjenju jednog postupka u ovakvim slucajevima nadlezni organ ce donijeti poseban zakljucak, protiv koga se moze izjaviti zalba, osim ako je zakljucak donio drugostepeni organ.

Clan 126.

Nadlezni organ moze javnim priopcenjem pokrenuti upravni postupak prema vecem broju osoba koje organu nisu poznate ili se ne mogu odrediti, a koje u postupku mogu imati polozej stranke, ako je rijec o bitno istom zahtjevu prema svim tim osobama.

Clan 127.

(1) Kad se u smislu clana 125. ovog zakona vodi jedan postupak ili kad je postupak pokrenut javnim priopcenjem u smislu clana 126. ovog zakona, svaka stranka istupa u postupku samostalno.

(2) U zakljuccima kojima se u takvom postupku poduzimaju izvjesne mjere prema strankama, mora se odrediti koja se od tih mjera odnosi na koju od stranaka, osim ako je rijec o strankama koje u postupku zajednicki ucestvuju s istovjetnim zahtjevima, ili ako zakonom nije drukcije propisano.

3. Izmjena zahtjeva

Clan 128.

- (1) Posto je postupak pokrenut, stranka može do donosenja rjesenja u prvom stupnju prosiriti stavljeni zahtjev, ili umjesto ranijeg zahtjeva staviti drugi, bez obzira na to da li se prosireni ili izmijenjeni zahtjev zasniva na istom pravnom osnovu, pod uvjetom da se takav zahtjev zasniva na bitno istom činjenicnom stanju.
- (2) Ako organ koji vodi postupak ne dozvoli prosirenje ili izmjenu zahtjeva, donijet će o tome zaključak. Protiv takvog zaključka dopustena je posebna žalba.

4. Odustanak od zahtjeva

Član 129.

- (1) Stranka može odustati od svog zahtjeva u toku cijelog postupka.
- (2) Kad je postupak pokrenut povodom zahtjeva stranke, a stranka odustane od svog zahtjeva, organ koji vodi postupak donijet će zaključak kojim se postupak obustavlja. O tome će biti obavijestena protivna stranka, ako je ima.
- (3) Ako je dalje vođenje postupka potrebno u javnom inter-esu, ili ako to zahtijeva protivna stranka, nadležni organ će proizvesti vođenje postupka.
- (4) Kad je postupak pokrenut po službenoj dužnosti, organ može obustaviti postupak. Ako je postupak u istoj stvari mogao biti pokrenut i po zahtjevu stranke, postupak će se nastaviti, ako stranka to zahtijeva.
- (5) Protiv zaključka kojim se obustavlja postupak dopustena je posebna žalba.

Član 130.

- (1) Stranka odustaje od svog zahtjeva podnošenjem pismene izjave koju daje organu koji vodi postupak ili usmeno na zapis-nik. Dok organ koji vodi postupak ne donese zaključak o obustavljanju postupka i ne dostavi ga stranci, stranka može opozvati svoj odustanak od zahtjeva.
- (2) Pojedina radnja ili propustanje stranke može se smatrati njenim odustankom od zahtjeva samo kad je to zakonom određeno.
- (3) Ako je stranka odustala od svog zahtjeva poslije donosenja prvostepenog rjesenja, a prije isteka roka za žalbu, zaključkom o obustavi postupka ponistava se prvostepeno rjesenje, ako je njime zahtjev stranke bio pozitivno ili djelomicno pozitivno riješen. Ako je stranka odustala od svog zahtjeva poslije izjavljene žalbe, a prije nego što joj je dostavljano rjesenje doneseno povodom žalbe, zaključkom o obustavi postupka ponistava se prvostepeno rjesenje kojim je zahtjev stranke bio usvojen, bilo u cijelosti bilo djelomicno, ako je stranka u cijelosti odustala od svog zahtjeva.

Član 131.

Stranka koja je odustala od zahtjeva dužna je da snosi sve troškove koji su nastali do obustavljanja postupka, osim ako posebnim propisima nije drugačije propisano.

5. Poravnanje

Clan 132.

- (1) Ako u postupku ucestvuju dvije ili vise stranaka sa suprotnim zahtjevima, sluzbena osoba koja vodi postupak nasto-jat ce u toku cijelog postupka da se stranke poravnaju, potpuno ili bar u pojedinim spornim tackama.
- (2) Poravnanje mora biti uvijek jasno i odredjeno, i ne smije biti na stetu javnog interesa, javnog morala ili pravnog interesa trecih osoba. Sluzbena osoba koja vodi postupak mora na to paziti po sluzbenoj duznosti. Ako se utvrdi da bi poravnanje bilo na stetu javnog interesa, javnog morala ili pravnog interesa trecih osoba, organ koji vodi postupak nece prihvatiti da se zakljuci poravnanje, i o tome ce donijeti poseban zakljucak.
- (3) Poravnanje se upisuje u zapisnik. Poravnanje je zak-ljuc eno kad stranke poslije procitanog zapisnika o poravnanju potpisu zapisnik. Ovjeren prepis zapisnika predat ce se strankama ako ga traže.
- (4) Poravnanje ima snagu izvršnog rjesenja donesenog u upravnom postupku.
- (5) Organ pred kojim je zakljuceno poravnanje donijet ce zakljucak kojim ce prema potrebi postupak obustaviti u cijelosti ili djelomicno.
- (6) Ako zakljucak o obustavljanju, odnosno o nastavljanju postupka nije u skladu sa zakljucenim poravnanjem, protiv zak-ljuc ka je dopustena posebna zalba.

XI - POSTUPAK DO DONOSENJA RJESENJA

A. OPCA NACELA

1. Zajednicke odredbe

Clan 133.

- (1) Prije donosenja rjesenja imaju se utvrditi sve cinjenice i okolnosti koje su znacajne za rjesenje i strankama omoguciti da ostvare i zastite svoja prava i pravne interese, o cemu se stara sluzbena osoba koja vodi postupak.
- (2) Ovo se moze izvršiti u skracenom postupku ili u posebnom ispitnom postupku.

Clan 134.

- (1) Sluzbena osoba koja vodi postupak moze u toku cijelog postupka upotpunjavati cinjenicno stanje i izvoditi dokaze i o onim cinjenicama koje ranije u postupku nisu bile iznesene ili jos nisu utvrdjene.
- (2) Sluzbena osoba koja vodi postupak naredit ce po sluzbenoj duznosti izvodjenje svakog dokaza ako utvrdi da je to potrebno radi razjasnjenja stvari. (3) Sluzbena osoba koja vodi postupak obavezna je pribaviti po sluzbenoj duznosti podatke o cinjenicama o kojima sluzbenu evidenciju vodi organ nadležan za rjesavanje. Na isti nacin pos-tupit ce sluzbena osoba u pogledu cinjenica o kojima sluzbenu evidenciju vodi drugi organ, odnosno poduzece (društvo), us-tanova ili drugo pravno lice.

Clan 135.

(1) Cinjenicno stanje na kom zasniva svoj zahtjev stranka je duzna da iznese tacno, istinito i odredjeno.

(2) Ako nije rijec o cinjenicama koje su opcepoznate, stranka je duzna da za svoje navode ponudi dokaze i da ih po mogucnosti podnese. Ako sama stranka tako ne postupi, sluzbena osoba koja vodi postupak pozvat ce je da to ucini. Od stranke se nece traziti da pribavi i podnese dokaze koje brze i lakse moze pribaviti organ koji vodi postupak, niti da podnosi takva uvjerenja koja organi nisu duzni izdavati po clanu 170. ovog zakona.

(3) Ako stranka nije u naknadno odredjenom roku podnijela dokaze, organ ne moze zbog toga odbaciti zahtjev kao da nije podnesen (clan 65. stav 2.), nego je duzan da nastavi postupak i da, u skladu s pravilima postupka i prema materijalnom propisu, rijesi upravnu stvar.

Clan 136.

(1) Stranka u toku postupka daje svoju izjavu, po pravilu, usmeno, a moze je dati i pismeno.

(2) Kad je rijec o slozenoj stvari ili kad su potrebna opsirnija strucna objasnjenja, sluzbena osoba koja vodi postupak moze naloziti stranci da podnese pismenu izjavu, odredjujuci joj do-voljan rok za to. U takvom slucaju i stranka ima pravo da trazi da joj se dopusti davanje pismene izjave.

(3) Ako je stranci nalozeno ili dopusteno da podnese pismenu izjavu, ne moze joj se usljed toga oduzeti pravo da svoju izjavu da usmeno.

Clan 137.

Ako se u toku postupka pojavi osoba koja do tada nije ucestvovala u postupku kao stranka, pa zahtijeva da ucestvuje u postupku kao stranka, sluzbena osoba koja vodi postupak ispitat ce njeno pravo da bude stranka i o tome ce donijeti zakljucak. Protiv zakljucka kojim se ne priznaje to svojstvo dopustena je posebna zalba.

Clan 138.

Sluzbena osoba koja vodi postupak duzna je da, po potrebi, upozori stranku na njena prava u postupku i da joj ukazuje na pravne posljedice njenih radnji ili propustanja u postupku.

2. Skraceni postupak

Clan 139.

(1) Organ moze po skracenom postupku rijesiti stvar nepos-redno:

1) ako je stranka u svom zahtjevu navela cinjenice ili podni-jela dokaze na osnovu kojih se moze utvrditi stanje stvari, ili ako se to stanje moze utvrditi na osnovu

- opcepoznatih cinjenica ili cinjenica koje su organu poznate;
- 2) ako se stanje stvari moze utvrditi na osnovu sluzbenih podataka kojima organ raspolaze a nije potrebno posebno saslanje stranke radi zastite njenih prava, odnosno pravnih interesa;
- 3) u slucaju kad je propisom predvidjeno da se stvar moze rijesiti na osnovu cinjenica ili okolnosti koje nisu potpuno dokazane ili se dokazima samo posredno utvrduju, ali su cinjenice ili okolnosti ucinjene vjerovatnim, a iz svih okolnosti proizilazi da se zahtjevu stranke ima udovoljiti;
- 4) kad je rijec o poduzimanju u javnom interesu hitnih mjera koje se ne mogu odgadjeti, a cinjenice na kojima rjesenje treba da bude zasnovano su utvrdjene ili bar ucinjene vjerovatnim.
- (2) Rjesenja iz tac. 1. i 2. stava 1. ovog clana, mogu se izradjivati elektronskim racunarima.

3. Poseban ispitni postupak

Clan 140.

- (1) Poseban ispitni postupak se provodi kad je to potrebno radi utvrdjivanja cinjenica i okolnosti koje su znacajne za razjasnjenje stvari ili radi davanja strankama mogucnosti da ostvare i zastite svoja prava i pravne interese.
- (2) Tok ispitnog postupka odredjuje, prema okolnostima po-jedinog slucaja, sluzbena osoba koja vodi postupak, pridrzavajući se odredaba ovog zakona i propisa koji se odnose na stvar o kojoj je rijec.
- (3) U ovim granicama sluzbena osoba koja vodi postupak narocito: odredjuje koje se radnje u postupku imaju izvršiti i izdaje naredjenja za njihovo izvršenje; odredjuje red kojim ce se pojedine radnje vrsiti i rokove u kojima ce se izvršiti, ako oni nisu propisani zakonom; odredjuje usmene rasprave i saslanja, kao i sve sto je potrebno za njihovo odrzavanje; odlucuje koji se dokazi imaju izvesti i kojim dokaznim sredstivima i odlucuje o svim prijedlozima i izjavama.
- (4) Sluzbena osoba koja vodi postupak odlucuje da li ce se raspravljanje i dokazivanje vrsiti odvojeno o pojedinim spornim pitanjima ili zajedno za cio predmet.

Clan 141.

- (1) Stranka ima pravo da ucestvuje u ispitnom postupku i, radi ostvarenja cilja postupka, da daje potrebne podatke i brani svoja prava i zakonom zasticene interese, a sluzbena osoba je obavezna to omoguciti.
- (2) Stranka moze iznositi cinjenice koje mogu uticati na rjesenje stvari i pobijati tacnost navoda koji se ne slazu s njenim navodima. Ona ima pravo da sve do donosenja rjesenja dopunjuje i objasnjava svoja tvrdjenja, a ako to cini poslije odrzane usmene rasprave, duzna je da opravda zbog cega to nije ucinila na raspravi.
- (3) Sluzbena osoba koja vodi postupak duzna je da pruži mogucnost stranci: da se izjasni o svim okolnostima i cinjenicama koje su iznesene u ispitnom postupku, o

prijedlozima i ponudjenim dokazima, da ucestvuje u izvodjenju dokaza i da postavlja pitanja drugim strankama, svjedocima i vjestacima preko sluzbene osobe koja vodi postupak, a s njenom dozvolom i neposredno, kao i da se upozna s rezultatom izvodjenja dokaza i da se o tome izjasni. Nadležni organ ne moze donijeti rjesenje prije nego sto stranci pruzi mogucnost da se izjasni o cinjenicama i okolnostima na kojima treba da se zasniva rjesenje a o kojima stranci nije bila data mogucnost da se izjasni.

4. Prethodno pitanje

Clan 142.

(1) Ako organ koji vodi postupak naidje na pitanje bez cijeg se rjesenja ne moze rijesiti sama stvar, a to pitanje cini samostalnu pravnu cjelinu za cije je rjesenje nadležan sud ili neki drugi organ (prethodno pitanje), on moze, pod uvjetima iz ovog zakona, sam raspraviti to pitanje, ili postupak prekinuti dok nadležni organ to pitanje ne rijesi. O prekidu postupka donosi se zakljucak, protiv kog je dopustena posebna zalba, osim ako je zakljucak donio drugostepeni organ.

(2) Ako je organ raspravio prethodno pitanje, rjesenje takvog pitanja ima pravno djelovanje samo u stvari u kojoj je to pitanje rijeseno.

(3) U pitanju postojanja krivicnog djela i krivicne odgovor-nosti ucinioca, organ koji vodi postupak vezan je pravomocnom presudom krivicnog suda kojom je optuzeni oglasen krivim.

Clan 143.

(1) Organ koji vodi postupak mora prekinuti postupak kad se prethodno pitanje odnosi na postojanje krivicnog djela, na pos-tojanje braka, utvrdjivanje ocinstva, ili kad je to zakonom odredjeno.

(2) Kad se prethodno pitanje odnosi na krivicno djelo, a nema mogucnosti za krivicno gonjenje, organ koji vodi postupak raspravit ce i to pitanje.

Clan 144.

U slucaju kad se zbog prethodnog pitanja ne mora prekinuti postupak po clanu 143. stav 2. ovog zakona, organ koji vodi postupak moze sam uzeti u pretres prethodno pitanje i raspraviti ga kao sastavni dio stvari i na toj osnovi rijesiti samu stvar.

Clan 145.

(1) Ako organ koji vodi upravni postupak ne uzme prethodno pitanje u pretres u smislu clana 144. ovog zakona, a postupak za rjesenje prethodnog pitanja koji se moze voditi samo po sluzbenoj duznosti jos nije pokrenut kod nadležnog organa, on ce traziti da nadležni organ pokrene postupak o tom pitanju.

(2) U stvari u kojoj se postupak za rjesenje prethodnog pitanja pokrece povodom

zahtjeva stranke organ koji vodi upravni postupak može zaključkom naložiti jednoj od stranaka da radi rješavanja prethodnog pitanja traži od nadležnog organa pokretanje postupka, određujući joj rok u kom je dužna da to učini, i da mu o podnesenom traženju podnese dokaz. Pritom će organ koji vodi upravni postupak upozoriti stranku na posljedice propuštanja. Rok za traženje pokretanja postupka za rješavanje prethodnog pitanja počinje teći od dana konačnosti zaključka.

(3) Ako stranka ne podnese u određenom roku dokaz da je od nadležnog organa tražila pokretanje postupka o prethodnom pitanju, smatrat će se da je stranka koja je postavila zahtjev odustala od njega, a organ koji vodi upravni postupak obustavit će postupak. Ako to nije učinila protivna stranka, organ će nastaviti postupak i sam će raspraviti prethodno pitanje.

(4) Protiv zaključka donesenog po stavu 2. ovog člana, dopuštena je posebna žalba.

Član 146.

(1) Postupak prekinut zbog rješavanja prethodnog pitanja kod nadležnog organa nastaviti će se posto rješavanje doneseno o tom pitanju postane konačno.

(2) Postupak se može nastaviti po službenoj dužnosti i u slučaju kad se ocijeni da više nema razloga da se čeka na konačno rješavanje prethodnog pitanja kod nadležnog organa, osim u slučaju iz stava 1. člana 143. ovog zakona.

5. Usmena rasprava

Član 147.

Službena osoba koja vodi postupak određuje, na svoju inicijativu ili na prijedlog stranke, usmenu raspravu u svakom slučaju kad je to korisno za razjasnjenje stvari, a mora je odrediti:

- 1) u stvarima u kojima učestvuju dvije ili više stranaka s protivnim interesima, ili
- 2) kad se ima izvršiti uvidjaj ili saslušanje svjedoka ili vjestaka.

Članak 148.

(1) Usmena rasprava je javna.

(2) Službena osoba koja vodi postupak može isključiti javnost za cijelu usmenu raspravu ili samo za jedan njen dio:

- 1) ako to zahtijevaju razlozi morala ili javne sigurnosti,
- 2) ako postoji ozbiljna i neposredna opasnost ometanja usmene rasprave,
- 3) ako treba da se raspravlja o odnosima u nekoj obitelji,
- 4) ako treba da se raspravlja o okolnostima koje predstavljaju službenu, poslovnu, profesionalnu, naučnu ili umjetničku tajnu.

(3) Prijedlog za isključenje javnosti može staviti i zainteresirana osoba.

(4) O isključenju javnosti donosi se zaključak, koji mora biti obrazložen i javno objavljen.

(5) Pri priopćavanju rješavanja javnost se ne može isključiti.

Clan 149.

(1) Isključenje javnosti ne odnosi se na stranke, njihove punomocnike i stručne pomagace.

(2) Sluzbena osoba koja vodi postupak može dopustiti da usmenoj raspravi s koje je javnost isključena prisustvuju pojedine sluzbene osobe, naučni i javni radnici, ako je to od interesa za njihovu službu, odnosno naučni rad. Sluzbena osoba koja vodi postupak upozorit će ove osobe da su dužne da čuvaju kao tajnu ono što budu na raspravi saznale.

Clan 150.

(1) Organ koji vodi postupak dužan je da poduzima sve što je potrebno da se usmena rasprava obavi bez odugovlačenja i po mogućnosti bez prekidanja i odlaganja.

(2) Osobama koje se pozivaju na usmenu raspravu mora se ostaviti dovoljno vremena da se pripreme za raspravu i da na nju dodju na vrijeme i bez vanrednih troškova. Pozvanim osobama ostavit će se, po pravilu, osam dana od dostavljanja poziva do dana rasprave.

Clan 151.

Kad je raspravljano na usmenoj raspravi, potrebno je izvršiti uvid u određene planove, spise ili druge predmete, ove predmete treba staviti na uvid pozvanim osobama istovremeno s određivanjem rasprave, a u pozivu za raspravu naznačiti vrijeme i mjesto, kad i gdje se oni mogu razgledati.

Clan 152.

(1) Organ koji vodi postupak dužan je da i javno objavi određivanje usmene rasprave: kad postoji opasnost da se pojed-inac ni pozivi neće moći na vrijeme dostaviti, kad postoji vjerovatnoća da ima zainteresiranih osoba koje se još nisu pojavile kao stranke, ili kad to nalazu drugi slični razlozi.

(2) Javna objava usmene rasprave treba da sadrži sve podatke koji moraju biti navedeni u pojedinacnom pozivu, kao i poziv da na raspravu dodje svako ko smatra da se stvar tice njegovih pravno zasticeh interesa. Ova se objava priopćava na način propisan u članu 92. ovog zakona.

Clan 153.

Usmena rasprava održat će se, po pravilu, u sjedistu organa koji vodi postupak. Ako je potreban uvidjaj u mjestu van sjedista tog organa, usmena rasprava se može održati na mjestu uvidjaja. Organ koji vodi postupak može odrediti za usmenu raspravu i drugo mjesto kad je to potrebno radi znatnog smanjenja troškova i radi temeljnijeg, brzog ili jednostavnijeg raspravljanja stvari.

Clan 154.

(1) Sluzbena osoba koja vodi postupak duzna je da na pocetku usmene rasprave utvrdi koje su od pozvanih osoba prisutne, a za odsutne da provjeri da li su im pozivi pravilno dostavljeni.

(2) Ako neka od stranaka koja jos nije saslusana nije dosla na raspravu, a nije utvrdjeno da joj je poziv pravilno dostavljen, sluzbena osoba koja vodi postupak odgodit ce raspravu, osim u slucaju kad je usmena rasprava na vrijeme objavljena javnom objavom.

(3) Ako na usmenu raspravu ne dodje stranka po cijem je zahtjevu postupak pokrenut, mada je uredno pozvana, a iz cjelokupnog stanja stvari se moze pretpostaviti da je stranka zahtjev povukla, sluzbena osoba koja vodi postupak obustavit ce postupak. Protiv zakljucka o tome dopustena je posebna zalba. Ako se ne moze pretpostaviti da je stranka sama povukla zahtjev, ili ako bi se postupak u javnom interesu morao nastaviti po sluzbenoj duznosti, sluzbena osoba ce, prema okolnostima slucaja, provesti raspravu bez te osobe ili ce je odgoditi.

(4) Ako stranka protiv koje je pokrenut postupak neo-pravdano izostane mada je uredno pozvana, sluzbena osoba koja vodi postupak moze provesti raspravu i bez nje, a moze na njen trosak i odgoditi usmenu raspravu, ako je to potrebno radi pravil-nog rjesenja stvari.

Clan 155.

(1) Ako prisutna stranka, i pored upozorenja na posljedice, ne stavi u toku same rasprave primjedbu na rad koji se na raspravi obavlja, smatrat ce se da nema primjedbi. Ako ta stranka kasnije stavi primjedbu na rad obavljen na raspravi, organ koji rjesava o stvari cijenit ce tu primjedbu, ako ona moze imati uticaj na rjesavanje stvari i ako nije data poslije rasprave da bi se odu-govlac io postupak.

(2) Ako stranka koja je pozvana javnim priopcenjem poziva nije dosla na raspravu, a primjedbe na rad obavljen na raspravi stavi poslije rasprave, ove ce se primjedbe uzeti u obzir pod uvjetom iz stava 1. ovog clana.

Clan 156.

(1) Na usmenoj raspravi treba da se pretrese i utvrdi ono sto je predmet ispitnog postupka.

(2) Ako se predmet ne moze pretresti na jednoj raspravi, sluzbena osoba koja vodi postupak prekinut ce raspravu i zakazati sto prije njen nastavak. Za ovaj nastavak sluzbena osoba ce poduzeti sve mjere koje su propisane za odredjivanje usmene rasprave, a prisutnim osobama moze usmeno priopciti te mjere, kao i vrijeme i mjesto nastavka rasprave. Pri nastavku usmene rasprave sluzbena osoba koja vodi postupak iznijet ce u glavnim crtama tok dotadasnje rasprave.

(3) Za izvodjenje pismenih dokaza koji se naknadno podnesu ne mora se ponovo odredjivati usmena rasprava, ali ce se stranci dati mogucnost da se o izvedenim dokazima izjasni.

B. DOKAZIVANJE

1. Opce odredbe

Clan 157.

- (1) Cinjenice na osnovu kojih se donosi rjesenje utvrduju se dokazima.
- (2) Kao dokazno sredstvo upotrijebit ce se sve sto je podesno za utvrđivanje stanja stvari i sto odgovara pojedinom slucaju, kao sto su: isprave, odnosno mikrofilmska kopija isprave ili repro-dukcija te kopije, svjedoci, izjava stranke, vjestaci, uvidjaj.

Clan 158.

- (1) Da li neku cinjenicu treba dokazivati ili ne, odlucuje sluzbena osoba koja vodi postupak, ovisno od toga da li ta cinjenica moze imati uticaja na rjesavanje stvari. Dokazi se, po pravilu, izvode posto se utvrdi sta je u cinjenicnom pogledu sporno ili sta treba dokazivati.
- (2) Ne treba dokazivati cinjenice koje su opce poznate.
- (3) Isto tako, ne treba dokazivati cinjenice cije postojanje zakon pretpostavlja, ali je dopusteno dokazivati nepostojanje tih cinjenica, ako zakonom nije drukcije odredjeno.

Clan 159.

Ako je dokazivanje pred organom koji vodi postupak neizvodljivo ili skopcano s nesrazmjernim troskovima ili s velikim gubitkom vremena, dokazivanje ili pojedini dokazi mogu se izvoditi pred zamoljenim organom.

Clan 160.

Kad je propisom predvidjeno da se stvar moze rijesiti na osnovu cinjenica ili okolnosti koje nisu potpuno dokazane ili se dokazima samo posredno utvrduju (cinjenice i okolnosti koje su ucinjene vjerovatnim), ne moraju se izvoditi posebni dokazi radi utvrđivanja tih cinjenica predvidjeni odredbama ovog zakona o izvodjenju dokaza.

Clan 161.

- (1) Ako organu koji rjesava o stvari nije poznato pravo koje vazi u stranoj drzavi, moze se obavijestiti o tome kod federalnog organa uprave nadleznog za poslove pravosudja i uprave.
- (2) Organ koji rjesava o stvari moze od stranke zatraziti da podnese javnu ispravu koju je izdao nadlezni inozemni organ kojom se potvrđuje koje pravo vazi u stranoj drzavi. Dopusteno je dokazivanje stranog prava protivno ovakvoj javnoj ispravi, ako medjunarodnim ugovorom nije drukcije predvidjeno.

2. Isprave

Clan 162.

(1) Isprava koju je u propisanom obliku izdao organ u grani-cama svoje nadleznosti, a koja moze biti prilagodjena elektron-skoj obradi podataka, kao i isprava koju je u takvom obliku izdala institucija koja ima javne ovlasti, odnosno drugo pravno lice (javna isprava), dokazuje ono sto se u njoj potvrđuje ili odredjuje.

(2) U postupku dokazivanja, mikrofilmska kopija isprave, odnosno reprodukcija te kopije, izjednacava se s ispravom iz stava 1. ovog clana, ako je takvu mikrofilmsku kopiju, odnosno reprodukciju te kopije, izdao organ u granicama svoje nadleznosti, odnosno institucija koja ima javne ovlasti ili drugo pravno lice.

(3) Dopusteno je dokazivati da su u takvoj ispravi, odnosno mikrofilmskoj kopiji isprave ili reprodukciji te kopije, cinjenice neistinito potvrđene ili da je sama isprava, odnosno mikrofilmska kopija isprave ili reprodukcija te kopije, neispravno sastavljena.

(4) Dopusteno je dokazivati da mikrofilmska kopija, odnosno reprodukcija te kopije nije vjerna originalu.

Clan 163.

Ako je na ispravi nesto precrtano, ostrugano, ili inace izbri-sano, umetnuto, ili ako na ispravi postoje kakvi drugi vanjski nedostaci, sluzbena osoba koja vodi postupak ocijenit ce prema svim okolnostima da li je time i u kojoj mjeri umanjena dokazna vrijednost isprave ili je isprava potpuno izgubila dokaznu vrijednost za rjesavanje stvari o kojoj se vodi postupak.

Clan 164.

(1) Isprave koje sluze kao dokaz podnose stranke ili ih pribavlja sluzbena osoba koja vodi postupak. Stranka podnosi ispravu u originalu, mikrofilmskoj kopiji isprave ili reprodukciji te kopije, ili u ovjerenom prepisu ili ovjereoju fotokopiji, a moze je podnijeti i u prostom prepisu. Kad stranka podnese ispravu u ovjerenom prepisu, sluzbena osoba koja vodi postupak moze traziti da stranka pokaze originalnu ispravu, a kad podnese ispravu u prostom prepisu, sluzbena osoba ce utvrditi da li je prost prepis vjeran originalu. Mikrofilmska kopija isprave ili reprodukcija te kopije koju je na propisan nacin izdao organ u grani-cama svoje nadleznosti ili institucija koja ima javne ovlasti, odnosno drugo pravno lice, ima u upravnom postupku dokaznu vrijednost originalne isprave, u smislu clana 162. stav 1. ovog zakona, za rjesavanje stvari o kojoj se vodi postupak.

(2) Ako je neke cinjenice ili okolnosti organ koji je za to bio nadlezan vec utvrdio ili su posvjedocene u javnoj ispravi (kao osobna karta, izvod iz maticne knjige i dr.), organ koji vodi postupak uzet ce ove cinjenice i okolnosti za dokazane. Kad je u pitanju sticanje ili gubljenje prava, a postoji vjerovatnoca da su se te cinjenice i

okolnosti naknadno izmijenile, ili ih na osnovu posebnih propisa treba posebno dokazati, sluzbena osoba ce traziti da stranka podnese posebne dokaze o tim cinjenicama i okolnostima, ili ce ih organ sam pribaviti.

Clan 165.

- (1) Sluzbena osoba koja vodi postupak moze pozvati stranku koja se poziva na neku ispravu da je podnese, ako njom raspolaze ili ako je moze pribaviti.
- (2) Ako se isprava nalazi kod protivne stranke, a ta stranka nece dobrovoljno da je podnese ili pokaze, sluzbena osoba koja vodi postupak pozvat ce tu stranku da podnese ili pokaze ispravu na raspravi, da bi se druge stranke mogle o njoj izjasniti.
- (3) Ako stranka koja je pozvana da podnese, odnosno pokaze ispravu ne postupi po pozivu, sluzbena osoba koja vodi postupak cijenit ce, s obzirom na sve okolnosti slucaja, od kakvog je to uticaja za rjesavanje stvari.

Clan 166.

Ako se isprava koja se ima upotrijebiti kao dokaz u postupku nalazi kod organa ili institucije koja ima javne ovlasti, odnosno kod drugog pravnog lica, a stranka koja se pozvala na tu ispravu nije uspjela da je pribavi, organ koji vodi postupak pribavit ce ovu ispravu po sluzbenoj duznosti. Ti organi, institucije i pravna lica duzni su postupiti po trazanju nadleznog organa.

Clan 167.

- (1) Ako se isprava nalazi kod trece osobe, a ta osoba nece dobrovoljno da je pokaze, organ koji vodi postupak pozvat ce zakljuckom tu osobu da pokaze ispravu na raspravi, da bi se stranke mogle o njoj izjasniti.
- (2) Treca osoba moze uskratiti pokazivanje isprave iz istih razloga, kao i svjedok svjedocenje.
- (3) Protiv trece osobe koja bez opravdanog razloga odbije da pokaze ispravu postupit ce se kao protiv onoga koji odbije da svjedoci.
- (4) Protiv zakljucka kojim mu se naredjuje pokazivanje isprave, kao i protiv zakljucka o kazni zbog nepokazivanja isprave, treca osoba ima pravo zalbe, koja odgadja izvršenje zakljucka.
- (5) Stranka koja se poziva na ispravu koja se nalazi kod trece osobe duzna je naknaditi troskove koje je ta osoba imala u vezi sa pokazivanjem isprave.

Clan 168.

- (1) Sukladno Ustavu Federacije, stranka ima pravo da podnosi isprave na jeziku iz clana 16. ovog zakona.
- (2) Isprave koje su izdate na stranom jeziku podnose se u ovjerenom prevodu, ako je to potrebno.
- (3) Isprave koje je izdao inozemni organ, koje u mjestu gdje su izdate vase kao

javne isprave, imaju, pod uvjetima recipro-citeta, istu dokaznu snagu kao i domace javne isprave, ako su propisno ovjerene.

3. Uvjerenja

Clan 169.

(1) Organi su duzni izdavati uvjerenja, odnosno druge isprave (certifikate, potvrde i dr.) o cinjenicama o kojima vode sluzbenu evidenciju.

(2) Pod uvjetima iz stava 1. ovog clana, institucije koje imaju javne ovlasti, kao i druga pravna lica i institucije, izdaju uvjer-enja, odnosno druge isprave o cinjenicama u vezi sa poslovima koje sukladno zakonu obavljaju te institucije, odnosno pravna lica i institucije.

(3) Uvjerenja i druge isprave o cinjenicama o kojima se vodi sluzbena evidencija moraju se izdavati sukladno podacima sluzbene evidencije. Takva uvjerenja, odnosno druge isprave imaju znacaj javne isprave.

(4) Pod sluzbenom evidencijom podrazumijevaju se eviden-cije koje su ustanovljene zakonom ili drugim propisom, ili opcim aktom institucije koja ima javne ovlasti, odnosno drugog pravnog lica i institucije.

(5) Uvjerenje i druge isprave o cinjenicama o kojima se vodi sluzbena evidencija izdaju se stranci na usmeni zahtjev, po pravilu, istog dana kada je stranka zatrazila izdavanje uvjerenja, odnosno druge isprave, a najkasnije u roku od pet dana, ako propisom iz stava 4. ovog clana, kojim je ustanovljena sluzbena evidencija, nije drukcije odredjeno.

(6) Ako organi, pravna lica i institucije iz st. 1. i 2. ovog clana odbiju zahtjev za izdavanje uvjerenja, odnosno druge isprave, duzni su da o tome donesu posebno rjesenje. Ako u roku od pet dana od dana podnosenja zahtjeva ne izdaju uvjerenje, odnosno drugu ispravu, niti donesu i dostave stranci rjesenje o odbijanju zahtjeva, smatra se da je zahtjev odbijen.

(7) Ako stranka, na osnovu dokaza kojima raspolaze, smatra da joj uvjerenje, odnosno druga isprava nije izdata u skladu s podacima iz sluzbene evidencije, moze zahtijevati izmjenu uvjer-enja, odnosno druge isprave. Organ, odnosno pravno lice i insti-tucija, duzan je da donese posebno rjesenje ako odbije zahtjev stranke da joj izmijeni, odnosno izda novo uvjerenje ili drugu ispravu. I u tom slucaju vazi rok od pet dana od dana podnosenja zahtjeva za izdavanje novog uvjerenja, odnosno druge isprave, a ako to ne bude ucinjeno u tom roku, smatra se da je zahtjev odbijen.

Clan 170.

(1) Organi, odnosno poduzeca (društva), ustanove i druga pravna lica duzni su izdavati uvjerenja, odnosno druge isprave i o cinjenicama o kojima ne vode sluzbenu evidenciju, ako je to zakonom odredjeno. U tom slucaju cinjenice se utvrđuju vodjen-jem postupka propisanog odredbama ove glave o dokazivanju.

(2) Uvjerenje, odnosno druga isprava izdata na nacin predvidjen u stavu 1. ovog clana, ne vezuje organ kome je pod-nesena kao dokaz i koji treba da rjesava o

stvari. Ako organ ne prihvati to uvjerenje, odnosno drugu ispravu kao dokaz, u tom slučaju on će sam pristupiti utvrđivanju činjenica navedenih u uvjerenju.

(3) Uvjerenje, odnosno druga isprava stranci se izdaje, odnosno rješenje o odbijanju zahtjeva donosi i stranci dostavlja u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva, a ako se tako ne postupi, smatra se da je zahtjev stranke odbijen.

4. Svjedoci

Clan 171.

(1) Svjedok može biti svaka fizička osoba koja je bila sposobna da opazi činjenicu o kojoj ima da svjedoci i koja je u stanju da to svoje opazanje saopći.

(2) Osoba koja u postupku učestvuje u svojstvu službene osobe ne može biti svjedok.

Clan 172.

Svaka osoba koja se kao svjedok poziva dužna je da se odazove pozivu, a i da svjedoci, ako ovim zakonom nije drukcije određeno.

Clan 173.

Ne može se ispitati kao svjedok osoba koja bi svojim iskazom povrijedila dužnost čuvanja službene, državne ili vojne tajne, dok ga nadležni organ ne oslobodi te dužnosti.

Clan 174.

(1) Svjedok može uskratiti svjedočenje:

1) na pojedina pitanja na koja bi odgovor izložio teskoj sramoti, znatnoj imovinskoj šteti ili krivičnom gonjenju njega, njegovog srodnika po krvi u pravoj liniji, a u pobocnoj liniji do trećeg stupnja zaključno, njegovog bračnog druga ili srodnika po tazbini, do drugog stupnja zaključno i onda kad je brak prestao, kao i njegovog staraoca ili starinika, usvojioca ili usvojenika;

2) na pojedina pitanja na koja ne bi mogao odgovoriti a da ne povrijedi obavezu da čuva poslovnu, profesionalnu, umjetničku ili znanstvenu tajnu;

3) o onome što je stranka povjerila svjedoku kao svom punomoćniku;

4) o onome o čemu se stranka ili druga osoba ispovijedala svjedoku kao vjerskom ispovjedniku.

(2) Svjedok se može osloboditi dužnosti svjedočenja i o pojedinim drugim činjenicama kad iznese važne razloge za to. Ako je potrebno, on treba te razloge da učini vjerovatnim.

(3) Svjedok ne može zbog opasnosti od kakve imovinske štete uskratiti svjedočenje o pravnim poslovima pri kojima je bio prisutan kao svjedok, pisar ili posrednik, o

radnjama koje je u vezi sa spornim pitanjem poduzeo kao pravni prethodnik ili zastupnik jedne od stranaka, kao i o svakoj onoj radnji o kojoj je na osnovu posebnih propisa duzan podnijeti prijavu ili dati izjavu.

Clan 175.

- (1) Svjedoci se saslušavaju pojedinačno, bez prisustva onih svjedoka koji će se kasnije saslušati.
- (2) Saslušani svjedok ne smije se udaljiti bez dozvole službene osobe koja vodi postupak.
- (3) Službena osoba koja vodi postupak može već saslušanog svjedoka ponovo saslušati, a svjedoke čiji se iskazi ne slazu može suociti.
- (4) Osoba koja zbog bolesti ili tjelesne nesposobnosti ne može doći po pozivu ispitat će se u svom stanu.

Clan 176.

- (1) Svjedok će se prethodno upozoriti da je dužan da govori istinu, da ne smije ništa presutjeti i da može na svoj iskaz biti zaklet, pa će mu se predociti i posljedice davanja lažnog iskaza.
- (2) Od svjedoka će se zatim uzeti opći osobni podaci ovim redom: ime i prezime, zanimanje, boraviste, mjesto rođenja, godine života i bračno stanje. Ako je potrebno, svjedok će biti ispitan i o okolnostima koje se tiču njegove vjerodostojnosti kao svjedoka u predmetu o kom je riječ, a osobito o njegovim srodničkim odnosima prema strankama.
- (3) Službena osoba koja vodi postupak ukazat će svjedoku na koja pitanja može uskratiti svjedocenje.
- (4) Nakon toga svjedoku će se postavljati pitanja o samom predmetu i pozivat će se da iznese šta mu je o tome poznato.
- (5) Nije dopušteno postavljati takva pitanja koja ukazuju na to kako bi se imalo odgovoriti.
- (6) Svjedok će se uvijek pitati otkuda mu je poznato ono što svjedoci.

Clan 177.

- (1) Ako svjedok ne zna jezik na kom se vodi postupak, ispitat će se preko tumača (prevoditelja).
- (2) Ako je svjedok gluh, pitanja će mu se postavljati pismeno, a ako je nijem, pozvat će se da pismeno odgovori. Ako se ispitivanje ne može izvršiti na ovaj način, pozvat će se kao tumač osoba koja se sa svjedokom može sporazumjeti.

Clan 178.

- (1) Posto sasluša svjedoka, službena osoba koja vodi postupak može odlučiti da svjedok položi zakletvu na svoj iskaz. Neće se zaklinjati svjedok koji je maloljetan

ili koji ne može dovoljno da shvati značaj zakletve.

(2) Zakletva se polaze usmeno izgovaranjem ovih riječi: "Zaklinjem se da sam o svemu o čemu sam ovdje pitan govorio istinu i da ništa što o ovoj stvari znam nisam prećutao".

(3) Nijemi svjedoci koji znaju citati i pisati zaklinju se na taj način što potpisuju tekst zakletve, a gluhi svjedoci će pročitati tekst zakletve. Ako nijemi ili gluhi svjedoci ne znaju citati ni pisati, zaklet će se preko tumača.

Član 179.

(1) Ako svjedok koji je uredno pozvan ne dođe, a izostanak ne opravda, ili se bez odobrenja ili opravdanog razloga udalji sa mjesta gdje treba da bude saslušan, organ koji vodi postupak može narediti da se prisilno dovede i da snosi troškove dovodjenja, a može ga i kazniti novčano do 50 DM.

(2) Ako svjedok dođe, pa bez opravdanog razloga odbije da svjedoci i ako je upozoren na posljedice odbijanja, može se kazniti novčano do 50 DM, a ako i poslije toga odbije da svjedoci, može se još jedanput kazniti do 50 DM. Zaključak o izricanju novčane kazne donosi službena osoba koja vodi postupak u suglasnosti sa službenom osobom ovlaštenom za rješavanje stvari, a kod zamoljenog organa - u suglasnosti s rukovodiocem tog organa, odnosno sa službenom osobom ovlaštenom za rješavanje u sličnim stvarima.

(3) Ako svjedok naknadno opravda svoj izostanak, službena osoba koja vodi postupak ponistit će zaključak o kazni ili troškovima. Ako svjedok naknadno pristane da svjedoci, službena osoba može ponistiti zaključak o kazni.

(4) Službena osoba koja vodi postupak može odlučiti da svjedok naknadi troškove koje je prouzrokovao svojim izostankom ili odbijanjem da svjedoci.

(5) Protiv zaključka o troškovima ili novčanoj kazni done-senog na osnovu ovog člana, dopustena je posebna žalba.

5. Izjava stranke

Član 180.

(1) Ako za utvrđivanje određene činjenice ne postoji neposredan dokaz, ili se takva činjenica ne može utvrditi na osnovu drugih dokaznih sredstava, za utvrđivanje te činjenice može se kao dokazno sredstvo uzeti i usmeno data izjava stranke. Izjava stranke može se uzeti kao dokazno sredstvo i u stvarima malog značaja ako bi se određena činjenica imala utvrđivati saslušanjem svjedoka koji živi u mjestu udaljenom od sjedišta organa, ili bi inače, usljed pribavljanja drugih dokaza, bilo otežano ostvarivanje prava stranke. Izjava se unosi u zapisnik.

(2) Zakonom se može propisati da se i u slučajevima osim onih iz stava 1. ovog člana određene činjenice mogu dokazivati izjavom stranke.

(3) Vjerodostojnost izjave stranke cijeni se po načelu pro-pisanom u članu 8. ovog zakona.

(4) Prije uzimanja izjave stranke sluzbena osoba koja vodi postupak duzna je upozoriti stranku na krivicnu i materijalnu odgovornost za davanje lazne izjave

. 6. Vjestaci

Clan 181.

Kad je za utvrđivanje ili ocjenu neke cinjenice vazne za rjesavanje stvari potrebno strucno znanje kojim ne raspolaze sluzbena osoba koja vodi postupak, izvest ce se dokaz vjestacen-jem.

Clan 182.

(1) Ako bi dokazivanje vjestacenjem bilo nesrazmjerno skupo prema znacaju ili vrijednosti predmeta, stvar ce se rijesiti na osnovu drugih dokaznih sredstava.

(2) U slucaju iz stava 1. ovog clana vjestacenje ce se izvršiti ako stranka to zahtijeva i pristane da snosi troskove.

Clan 183.

(1) Radi izvodjenja dokaza vjestacenjem sluzbena osoba koja vodi postupak odredjuje, po sluzbenoj duznosti ili na prijedlog stranke, jednog vjestaka, a kad ocijeni da je vjestacenje slozeno, moze odrediti dva ili vise vjestaka.

(2) Za vjestake ce se odrediti osobe koje su strucne, i to prvenstveno one koje imaju posebno ovlastenje za davanje strucnog misljenja o pitanjima iz odgovorajuće struke, ako je takvo ovlastenje predvidjeno propisima.

(3) Stranka ce se, po pravilu, prethodno saslušati o licnosti vjestaka.

(4) Za vjestaka se ne moze odrediti osoba koja ne moze biti svjedok.

Clan 184.

(1) Svako ko ima potrebnu strucnu spremu mora se primiti duznosti vjestaka, osim ako ga sluzbena osoba koja vodi postu-pak od toga oslobodi iz opravdanih razloga, kao sto su: preop-terec enost vjestacenjima, drugim poslovima i slicno.

(2) Oslobadjanje od duznosti vjestacenja moze traziti i ruko-vodilac organa ili pravnog lica gdje je vjestak zaposlen, ako postoje opravdani razlozi.

Clan 185.

(1) Vjestak moze uskratiti vjestacenje iz istih razloga iz kojih svjedok svjedocenje.

(2) Osobe zaposlene u organu ce biti oslobodjene duznosti vjestacenja kad je posebnim propisom predvidjeno njihovo os-lobadj anje od te duznosti.

Clan 186.

- (1) U pogledu izuzeca vjestaka na odgovarajuci nacin ce se primjenjivati odredbe ovog zakona o izuzecu sluzbenih osoba.
- (2) Stranka moze traziti izuzece vjestaka i ako ucini vjerovat-nim okolnosti koje dovode u pitanje njegovo strucno znanje.
- (3) O izuzecu vjestaka odlucuje zakljuckom sluzbena osoba koja vodi postupak.

Clan 187.

- (1) Prije pocetka vjestacenja vjestaka treba upozoriti da je duzan da predmet vjestacenja brizljivo razmotri i u svojem pis-menom nalazu tacno navede sto zapazi i utvrdi, kao i da svoje obrazloženo strucno misljenje iznese nepristrasno i sukladno pravilima znanosti i vjestine.
- (2) Sluzbena osoba koja vodi postupak zatim pokazuje vjestaku predmet koji ovaj ima da razmotri.
- (3) Kad vjestak izlozi svoj nalaz i misljenje, sluzbena osoba koja vodi postupak, kao i stranke mogu mu postavljati pitanja i traziti objasnjenja u pogledu datog nalaza i misljenja. Nalaz i misljenje daje se pismeno.
- (4) U pogledu saslusavanja vjestaka na odgovarajuci nacin ce se primjenjivati odredbe clana 176. ovog zakona.
- (5) Vjestak ne polaze zakletvu.

Clan 188.

- (1) Vjestaku se moze naloziti da izvrši vjestacenje i izvan usmene rasprave. U tom slucaju moze se traziti da vjestak na usmenoj raspravi obrazloži svoj pismeni nalaz i misljenje.
- (2) Ako je postavljeno vise vjestaka, oni mogu svoj nalaz i misljenje dati zajednicki. Ako se ne slazu, svaki ce od njih odvojeno izloziti svoj nalaz i misljenje.

Clan 189.

- (1) Ako nalaz i misljenje vjestaka nisu jasni ili potpuni, ili ako se nalazi i misljenje vjestaka bitno razlikuju, ili ako misljenje nije dovoljno obrazloženo, ili se pojavi osnovana sumnja u tacnost datog misljenja, a ti se nedostaci ne mogu otkloniti ni ponovnim saslusavanjem vjestaka, obnovit ce se vjestacenje s istim ili drugim vjestacima, a moze se zatražiti i misljenje od neke znanstvene ili strucne ustanove.
- (2) Misljenje od znanstvene ili strucne ustanove moze se traziti onda kad se zbog slozenosti slucaja ili zbog potrebe vrsenja analize moze opravdano pretpostaviti da ce se na taj nacin doci do tacnijeg misljenja.

Clan 190.

- (1) Ako vjestak koji je uredno pozvan ne dodje, a izostanak ne opravda, ili dodje ali odbije da vjestaci, ili kad u ostavljenom roku ne podnese svoj pismeni nalaz i

misljenje, može se kazniti novčano do 50 DM. Ako su usljed neopravdanog izostanka vjestaka, usljed njegovog odbijanja da vjestaci, ili usljed propustanja da podnose pismeni nalaz i misljenje nastali troškovi u postupku, može se odrediti da te troškove snosi vjestak.

(2) Zaključak o novčanoj kazni ili o plaćanju troškova donosi službena osoba koja vodi postupak u suglasnosti sa službenom osobom ovlaštenom za rješavanje stvari, a kod zamoljenog organa - u suglasnosti s rukovodiocem tog organa, odnosno sa službenom osobom ovlaštenom za rješavanje u sličnim stvarima.

(3) Ako vjestak naknadno opravda svoj izostanak, ili naknadno opravda sto svoj pismeni nalaz i misljenje nije podnio na vrijeme, službena osoba koja vodi postupak ponistiti će zaključak o novčanoj kazni ili o troškovima, a ako vjestak naknadno pristane da vjestaci, službena osoba može ponistiti zaključak o novčanoj kazni.

(4) Protiv zaključka o troškovima ili o novčanoj kazni donosenog na osnovu st. 1. ili 2. ovog člana, dopustena je posebna žalba.

7. Tumaci (prevoditelji)

Član 191.

(1) Tumac je osoba koja se određuje radi sporazumijevanja sa učesnikom u postupku koji je gluh ili nijem, a čije se saslušanje ne može izvršiti pismenim putem.

(2) Ako u postupku učestvuje osoba koja ne poznaje jezik na kojem se vodi postupak, toj osobi se određuje prevoditelj koji poznaje jezik te osobe.

(3) Glede obaveze određivanja tumaca, odnosno prevoditelja, oslobađanja od te dužnosti, prava uskracivanja tumačenja odnosno prevodjenja, izuzeca i drugih pitanja, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na vjestaka. 8. Uvidjaj

Član 192.

Uvidjaj se vrši kad je za utvrđivanje neke činjenice ili za razjasnjenje bitnih okolnosti potrebno neposredno opazanje službene osobe koja vodi postupak.

Član 193.

(1) Stranke imaju pravo da prisustvuju uvidjaju. Koje će osobe osim stranaka prisustvovati uvidjaju, određuje službena osoba koja vodi postupak.

(2) Uvidjaj se može izvršiti i uz sudjelovanje vjestaka.

Član 194.

Uvidjaj stvari koja se bez teskoće može donijeti na mjesto gdje se postupak vodi izvršiti će se na tom mjestu, a inače uvidjaj se vrši na mjestu gdje se stvar nalazi.

Clan 195.

- (1) Vlasnik ili drzalac stvari, prostorija ili zemljista koja se imaju razgledati, ili u kojima, odnosno na kojima se nalaze stvari uvidjaja, ili preko kojih je potrebno precizirati, duzan je dopustiti da se uvidjaj izvrši.
- (2) Ako vlasnik ili drzalac ne dopusti da se izvrši uvidjaj, na odgovarajući način će se primijeniti odredbe ovog zakona o uskracivanju svjedocenja.
- (3) Prema vlasniku ili drzaocu koji bez opravdanog razloga ne dopusti da se uvidjaj izvrši mogu se primijeniti iste mjere koje se primjenjuju prema svjedoku koji odbije da svjedoči (član 179. st. 2., 3. i 4.).
- (4) Šteta koja je nanesena prilikom obavljanja uvidjaja spada u troškove postupka (član 111. stav 1.) i naknadit će se vlasniku ili drzaocu. O tome donosi zaključak službena osoba koja vodi postupak. Protiv tog zaključka dopustena je posebna žalba.

Clan 196.

Službena osoba koja rukovodi uvidjajem pazit će da uvidjaj ne bude zloupotrijebljen i da ne bude povrijeđena ničija poslovna, profesionalna, znanstvena ili umjetnička tajna.

9. Osiguranje dokaza

Clan 197.

- (1) Ako postoji opravdana bojazan da se neki dokaz neće moći kasnije izvesti ili da će njegovo izvodjenje biti otežano, može se, radi osiguranja dokaza u svakom stanju postupka, pa i prije nego što je postupak pokrenut, taj dokaz izvesti.
- (2) Osiguranje dokaza vrši se po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke, odnosno osobe koja ima pravni interes.

Clan 198.

- (1) Za osiguranje dokaza u toku postupka nadležan je organ koji vodi postupak.
- (2) Za osiguranje dokaza prije pokretanja postupka nadležan je organ na čijem se području nalaze stvari koje treba razgledati, odnosno na čijem području borave osobe koje treba saslušati.

Clan 199.

- (1) O osiguranju dokaza donosi se poseban zaključak.
- (2) Protiv zaključka kojim se odbija prijedlog za osiguranje dokaza dopustena je posebna žalba, koja ne prekida tok postupka.

XII - RJESENJE

1. Organ koji donosi rjesenje

Clan 200.

- (1) Na osnovu cinjenica utvrdjenih postupku organ nadležan za rjesavanje donosi rjesenje o stvari koja je predmet postupka.
- (2) Kad o stvari rjesava kolegijalni organ, on moze rjesavati kad je prisutno vise od polovine njegovih clanova, a rjesenje donosi vecinom glasova prisutnih clanova, ako zakonom ili drugim propisima nije odredjena narocita vecina.
- (3) Glede rjesavanja upravne stvari koje vrsi organ izvrsne vlasti, primjenjuju se odredbe ovog zakona, ako posebnim propisima koji uredjuju ta pitanja o kojima rjesenje donosi organ izvrsne vlasti nije drukcije odredjeno.

Clan 201.

Kad je zakonom ili drugim propisom utemeljenim na zakonu odredjeno da o jednoj stvari rjesavaju dva ili vise organa, svaki je od njih duzan da rijesi o toj stvari. Ovi ce se organi sporazumjeti koji ce od njih izdati rjesenje, i u tom rjesenju mora biti naveden akt drugog organa.

Clan 202.

- (1) Kad je u zakonu ili na zakonu utemeljenom propisu odredjeno da rjesenje donosi jedan organ u suglasnosti sa drugim organom, organ koji donosi rjesenje sastavlja rjesenje i salje ga sa spisima predmeta na suglasnost drugom organu, koji moze dati suglasnost potvrdom na samom rjesenju ili posebnim aktom. U takvom slucaju rjesenje je doneseno kad je drugi organ dao suglasnost, a smatra se aktom organa koji je donio rjesenje.
- (2) U slucaju iz stava 1. ovog clana, organ koji donosi rjesenje sastavlja i salje ga sa spisima predmeta na suglasnost drugom organu, koji moze dati suglasnost potvrdom na samom rjesenju ili posebnim aktom. U takvom slucaju rjesenje je doneseno kad je drugi organ dao suglasnost, a smatra se aktom organa koji je donio rjesenje.
- (3) Odredba stava 2. ovog clana vazi i za slucaj kad je u zakonu propisano da rjesenje donosi jedan organ uz potvrdu ili odobrenje drugog organa.
- (4) Kad je zakonom ili drugim propisom odredjeno da je nadlezni organ duzan da prije donosenja rjesenja pribavi misljenje drugog organa, rjesenje se moze donijeti samo poslije pribavljenog misljenja.
- (5) Organ cija je suglasnost ili misljenje, odnosno potvrda ili odobrenje potrebno za donosenje rjesenja duzan je suglasnost ili misljenje, odnosno potvrdu ili odobrenje dati u roku od 15 dana od dana kada mu je zatrazeno, ako posebnim propisima nije odredjen drugi rok. Ako taj organ u tom roku ne izda svoj akt i ne dostavi ga organu koji donosi rjesenje, kojim daje ili odbija suglasnost, potvrdu ili odobrenje, odnosno misljenje, smatra se da je dao suglasnost, potvrdu ili odobrenje, odnosno misljenje, a ako ne da nikakvo izjasnjenje, nadlezni organ moze donijeti rjesenje i

bez pribavljene suglasnosti ili misljenja, odnosno potvrde ili odobrenja, ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

Clan 203.

Ako službena osoba koja je vodila postupak nije ovlastena da donosi rješenje, dužna je da podnese nacrt rješenja organu koji donosi rješenje. Ova službena osoba potpisuje nacrt rješenja (clan 36. st. 2. i 3).

2. Oblik i sastavni dijelovi rješenja

Clan 204.

(1) Svako rješenje mora se kao takvo označiti. Iznimno, ako je to nužno, posebnim propisima može se predvidjeti da se rješenju može dati i drugi naziv.

(2) Rješenje se donosi pismeno. Iznimno, u slučajevima predviđenim ovim zakonom, rješenje se može donijeti i usmeno.

(3) Pismeno rješenje sadrži: naziv organa, broj i datum, uvod, dispozitiv (izreku), obrazloženje, uputstvo o pravnom lijeku, potpis ovlastene službene osobe i pečat organa. U slučajevima predviđenim zakonom ili propisom donesenim na osnovu zakona rješenje ne mora sadržavati pojedine od ovih dijelova. Ako se rješenje obradjuje mehanografski, umjesto potpisa može da sadrži faksimil ovlastene službene osobe.

(4) I kad se rješenje objavi usmeno, mora se izdati napismeno, sukladno ovom zakonu.

(5) Rješenje se mora dostaviti stranci u originalu ili u ovjer-enom prepisu.

Clan 205.

(1) Uvod rješenja sadrži: naziv organa koji donosi rješenje, propis o nadležnosti tog organa, ime stranke i njenog zakonskog zastupnika ili punomocnika ako ga ima i kratko označenje pred-meta postupka.

(2) Ako su rješenje donijela dva ili više organa, ili je doneseno uz suglasnost, potvrdu, odobrenje ili po pribavljenom mišljenju drugog organa, to se ima navesti u uvodu, a ako je stvar riješio kolegijalni organ, u uvodu se označava dan sjednice kolegijalnog organa na kojoj je stvar riješena. Ako se rješenje donosi po službenoj dužnosti, to se navodi u uvodu rješenja.

Clan 206.

(1) Dispozitivom se rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno.

(2) Dispozitiv mora biti kratak i određen, a, kad je potrebno, može se podijeliti i na više tacaka.

(3) Dispozitivom se može riješiti i o troškovima postupka, ako ih je bilo,

određujući njihov iznos, ko ih je dužan platiti, kome i u kom roku. Ako se u dispozitivu ne rješava o troškovima, navest će se da će se o njima donijeti poseban zaključak.

(4) Ako se rješavanjem nalaze izvršenje kakve radnje, u dispozitivu će se odrediti i rok u kome se ta radnja ima izvršiti.

(5) Kad je propisano da žalba ne odgađja izvršenje rješavanja, to mora biti navedeno u dispozitivu.

Član 207.

(1) U jednostavnim stvarima u kojima učestvuje samo jedna stranka, kao i u jednostavnim stvarima u kojima u postupku sudjeluju dvije ili više stranaka, ali ni jedna ne prigovara postavljenom zahtjevu, a zahtjev se uvazava, obrazloženje rješavanja može sadržavati samo kratko izlaganje zahtjeva stranke i pozivanje na pravne propise na osnovu kojih je stvar riješena. U ovakvim stvarima rješavanje se može izdati i na propisanom obrascu.

(2) U ostalim stvarima obrazloženje rješavanja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvazena neka od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješavanje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Ako žalba ne odgađja izvršenje rješavanja, obrazloženje sadrži i pozivanje na propis koji to predviđa. U obrazloženju rješavanja moraju biti obrazloženi i oni zaključci protiv kojih nije dopuštena posebna žalba.

(3) Kad je nadležni organ zakonom ili drugim propisom utemeljenim na zakonu ovlašten da riješi stvar po slobodnoj ocjeni, dužan je da u obrazloženju, pored podataka iz stava 2. ovog člana, navede propis u kojem je predviđeno rješavanje po slobodnoj ocjeni i da izloži razloge kojima se pri donošenju rješavanja rukovodio. Ovi se razlozi ne moraju navesti kad je to u javnom interesu zakonom ili drugim propisom izričito predviđeno.

(4) Ako je zakonom ili drugim propisom posebno predviđeno da se u rješavanju donesenom po slobodnoj ocjeni ne moraju navesti razlozi kojima se organ pri donošenju rješavanja rukovodio, u obrazloženju rješavanja navode se podaci iz stava 2. ovog člana, propis kojim je organ ovlašten da riješi stvar po slobodnoj ocjeni i propis kojim je ovlašten da ne mora navesti razloge kojima se pri donošenju rješavanja rukovodio.

Član 208.

(1) Uputstvom o pravnom lijeku stranka se obavještava da li protiv rješavanja može izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor ili drugi postupak pred sudom.

(2) Kad se protiv rješavanja može izjaviti žalba, u uputstvu se navodi naziv organa kome se žalba izjavljuje, naziv organa kome se, u kom roku i s kolikom taksom žalba predaje, s tim da se navede i da se žalba može izjaviti i na zapisnik kod organa koji je donio rješavanje.

(3) Kad se protiv rjesenja moze pokrenuti upravni spor, u uputstvu se navodi naziv i sjediste suda kom se tuzba podnosi, u kom roku i s kolikom taksom, a kad se moze pokrenuti drugi postupak pred sudom, navodi se sud kome se moze obratiti i u kom roku.

(4) Kad je u rjesenju dato pogresno uputstvo, stranka moze postupiti po vazecim propisima ili po uputstvu. Stranka koja postupi po pogresnom uputstvu ne moze zbog toga imati stetnih posljedica.

(5) Kad u rjesenju nije dato nikakvo uputstvo ili je uputstvo nepotpuno, stranka moze postupiti po vazecim propisima, a moze u roku od osam dana traziti od organa koji je rjesenje donio da dopuni rjesenje. U takvom slucaju rok za zalbu, odnosno sudsku tuzbu tece od dana dostavljanja dopunjenog rjesenja.

(6) Kad je protiv rjesenja moguće izjaviti zalbu, a stranka je pogresno upucena da protiv toga rjesenja nema mjesta zalbi ili da se protiv njega moze pokrenuti upravni spor, rok za zalbu tece od dana dostavljanja rjesenja suda kojim je tuzba odbacena kao nedopustena, ako stranka nije vec prije toga podnijela zalbu nadležnom organu.

(7) Kad protiv rjesenja nije moguće izjaviti zalbu, a stranka je pogresno upucena da se protiv tog rjesenja moze zaliti, pa je izjavila zalbu i zbog toga propustila rok za pokretanje upravnog spora, ovaj rok joj tece od dana dostavljanja rjesenja kojim joj je zalba odbacena, ako stranka nije vec prije toga pokrenula upravni spor.

(8) Uputstvo o pravnom lijeku, kao poseban sastavni dio rjesenja, stavlja se poslije obrazlozenja.

Clan 209.

(1) Rjesenje potpisuje sluzbena osoba koja je ovlastena da donosi rjesenje (clan 36).

(2) Rjesenje koje je donio kolegijalni organ potpisuje predsjedavajući, ako ovim zakonom ili posebnim propisom nije drugacije odredjeno.

(3) Kad je kolegijalni organ donio potpuno rjesenje, strankama se izdaje ovjeren prepis rjesenja, a kad je stvar rijesio zakljuckom, rjesenje se izradjuje u skladu sa tim zakljuckom, i ovjeren prepis takvog rjesenja izdaje se strankama.

Clan 210.

(1) Kad je rijec o stvari koja se tice veceg broja odredjenih osoba, moze se za sve te osobe donijeti jedno rjesenje, ali one moraju biti imenovane u dispozitivu, a u obrazlozenju rjesenja moraju biti izloženi razlozi koji se na svaku od njih odnose. Ovakvo rjesenje mora se dostaviti svakoj od tih osoba, osim u slucaju predvidjenom u clanu 87. ovog zakona.

(2) Ako je rijec o stvari koja se tice veceg broja osoba koje organu nisu poznate, moze se za sve njih donijeti jedno rjesenje, ali ono mora sadrzavati takve podatke da se iz njih moze lahko utvrditi na koje se osobe rjesenje odnosi (npr. stanovnici ili vlasnici imanja u odredjenoj ulici ili stanari iz jedne zgrade i sl.).

Clan 211.

(1) U stvarima manjeg znacaja u kojima se udovoljava zahtjevu stranke, a ne dira se u javni interes niti interes druge osobe, rjesenje se moze sastojati samo od dispozitiva u obliku sluzbene zabiljeske u spisu, ako su razlozi za takvo rjesenje ocigledni i ako nije drugacije propisano.

(2) Takvo se rjesenje, po pravilu, priopcava stranci usmeno, a napismeno joj se mora izdati ako ona to trazi.

(3) Takvo rjesenje, po pravilu, ne sadrzi obrazlozenje, osim ako je ono po prirodi stvari potrebno. Ovakvo rjesenje moze se izdati na propisanom obrascu.

Clan 212.

Kad je rijec o poduzimanju iznimno hitnih mjera u cilju osiguranja javnog mira i sigurnosti ili radi otklanjanja nepos-redne opasnosti po zivot i zdravlje ljudi ili imovine, nadlezni organ, odnosno ovlastena sluzbena osoba nadleznog organa (clan 36.), moze donijeti rjesenje i usmeno i narediti njegovo izvršenje bez odgadjanja, s tim sto je duzan donijeti pismeno rjesenje najkasnije u roku od osam dana od dana donosenja usmenog rjesenja. Sadržaj pismenog rjesenja mora odgovarati sadržaju usmenog rjesenja.

3. Djelimicno, dopunsko i privremeno rjesenje

Clan 213.

(1) Kad se o jednoj stvari rjesava u vise tacaka, a samo su neke od njih dozrele za rjesavanje, i kad se pokaze svrsishodnim da se o tim tackama rijesi posebnim rjesenjem, nadlezni organ moze donijeti rjesenje samo o tim tackama (djelimicno rjesenje).

(2) Djelimicno rjesenje smatra se u pogledu pravnih lijekova i izvršenja kao samostalno rjesenje.

Clan 214.

(1) Ako nadlezni organ nije rjesenjem odlucio o svim pitan-jima koja su bila predmet postupka, on moze, po prijedlogu stranke ili po sluzbenoj duznosti, donijeti posebno rjesenje o pitanjima koja vec donesenim rjesenjem nisu obuhvacena (dopunsko rjesenje). Ako prijedlog stranke za donosenje dopun-skog rjesenja bude odbijen, protiv zakljucka o tome dopustena je posebna zalba.

(2) Ako je predmet vec dovoljno raspravljen, dopunsko rjesenje moze se donijeti bez ponovnog provodjenja ispitnog postupka.

(3) Dopunsko rjesenje smatra se u pogledu pravnih lijekova i izvršenja samostalnim rjesenjem.

Clan 215.

(1) Ako je prema okolnostima slucaja neophodno prije okoncanja postupka donijeti rjesenje kojim se privremeno uredjuju sporna pitanja ili odnosi, takvo se rjesenje donosi na osnovi podataka koji postoje u casu njegovog donosenja. U takvom rjesenju mora biti izricno naznaceno da je privremeno.

(2) Donosenje privremenog rjesenja po prijedlogu stranke nadlezni organ moze uvjetovati davanjem osiguranja za stetu koja bi mogla usljed izvršenja tog rjesenja nastati za protivnu stranku u slucaju da osnovni zahtjev predlagaca ne bude uvazen.

(3) Rjesenjem o glavnoj stvari koje se donosi nakon okoncanja postupka ukida se privremeno rjesenje donijeto u toku postupka.

(4) Privremeno rjesenje smatra se u pogledu pravnih lijekova i izvršenja kao samostalno rjesenje.

4. Rok za izdavanje rjesenja

Clan 216.

(1) Kad se postupak pokrece povodom zahtjeva stranke, odnosno po sluzbenoj duznosti ako je to u interesu stranke, a prije donosenja rjesenja nije potrebno provoditi poseban ispitni postupak, niti postoje drugi razlozi zbog kojih se ne moze donijeti rjesenje bez odgode (rjesavanje prethodnog pitanja i dr.), nadlezni organ je duzan donijeti rjesenje i dostaviti ga stranci sto prije, a najkasnije u roku od 30 dana racunajuci od dana predaje urednog zahtjeva, odnosno od dana pokretanja postupka po sluzbenoj duznosti, ako posebnim propisom nije odredjen kraci rok.

(2) U ostalim slucajevima kad se postupak pokrece povodom zahtjeva stranke, odnosno po sluzbenoj duznosti, ako je to u interesu stranke, nadlezni organ je duzan donijeti rjesenje i dostaviti ga stranci najkasnije u roku od 60 dana, ako posebnim propisom nije odredjen kraci rok.

(3) Ako nadlezni organ protiv cijeg je rjesenja dopustena zalba ne donese rjesenje i ne dostavi ga stranci u roku iz st. 1. i 2. ovog clana, stranka ima pravo izjaviti zalbu nadleznom organu, kao da je njen zahtjev odbijen.

(4) Kad se u postupku radi o slucajevima iz clana 139. ovog zakona, nadlezni organ je duzan rjesenje po zahtjevu stranke donijeti najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.

5. Ispravljanje gresaka u rjesenju

Clan 217.

(1) Organ koji je donio rjesenje, odnosno sluzbena osoba koja je potpisala ili izdala rjesenje, moze u svako vrijeme da ispravi greske u imenima ili brojevima, pisanju ili racunanju, kao i druge ocigledne netacnosti u rjesenju ili njegovim ovjerenim prepisima. Ispravka greske proizvodi pravni ucinak od dana od koga proizvodi pravni ucinak rjesenje koje se ispravlja.

(2) O ispravci se donosi poseban zakljucak, koji se prilaze izvorniku rjesenja i cini

njegov sastavi dio. Ovjeren prepis zaključka dostavlja se i strankama kojima je dostavljeno rješenje. Zaključak potpisuje službena osoba koja je potpisala rješenje. Zaključak obavezno sadrži broj i datum rješenja koje se ispravlja.

(3) Protiv zaključka kojim se već doneseno rješenje ispravlja ili kojim se odbija prijedlog za ispravljanje dopustena je posebna žalba.

XIII - Z A K L J U C A K

Clan 218.

(1) Zaključkom se odlučuje o pitanjima koja se ticu postupka.

(2) Zaključkom se odlučuje o onim pitanjima u kojima je ovim zakonom predviđeno da se donosi zaključak, kao i o drugim pitanjima u vezi s provođenjem postupka a koja se ne rješavaju rješenjem.

Clan 219.

(1) Zaključak donosi službena osoba koja obavlja onu radnju postupka pri kojoj se pojavilo pitanje koje je predmet zaključka, ako ovim zakonom ili drugim propisima nije drugačije određeno.

(2) Ako se zaključkom nalaze izvršenje neke radnje, odredit će se i rok u kome se ta radnja ima izvršiti.

(3) Zaključak se sacinja u vidu službene zabiljeske u spisu i priopćava zainteresiranim osobama usmeno, a napismeno se izdaje kada se protiv zaključka može izjaviti posebna žalba, ili kad se može odmah tražiti izvršenje zaključka.

(4) Zaključak koji se izdaje pismeno sadrži: uvod, dispozitiv, obrazloženje i pouku o pravnom lijeku.

Clan 220.

(1) Protiv zaključka može se izjaviti posebna žalba samo kad je to ovim ili drugim zakonom izricito predviđeno.

(2) Žalba se izjavljuje u istom roku, na isti način i istom organu kao i žalba protiv rješenja.

(3) Zaključke protiv kojih nije dopustena posebna žalba mogu zainteresirane osobe pobijati žalbom protiv rješenja, osim ako je žalba protiv zaključka ovim zakonom isključena.

(4) Žalba ne odgađa izvršenje zaključka, osim ako je ovim ili drugim zakonom ili samim zaključkom drugačije određeno.

T R E C I D I O

PRAVNI LIJEKOVI

A) REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI

XIV - Z A L B A

1. Pravo žalbe

Clan 221.

- (1) Protiv rjesenja donesenog u prvom stupnju stranka ima pravo žalbe.
- (2) Tuzitelj, pravobranitelj i drugi organi, kad su zakonom ovlasteni, mogu izjaviti žalbu protiv rjesenja kojim je povrijeđen zakon u korist pojedinaca ili pravnog lica a na stetu javnog interesa.

Clan 222.

- (1) Pravo žalbe protiv prvostepenih rjesenja federalnih organa uprave i federalnih ustanova uređuje se federalnim zakonom iz odgovarajuće upravne oblasti.
- (2) Pravo žalbe protiv prvostepenog rjesenja kantonalnih organa uprave i ustanova koja se donose na osnovu zakona kantona uređuje se zakonom kantona iz odgovarajuće upravne oblasti.
- (3) Pri odlucivanju o pravu na žalbu protiv rjesenja iz st. 1. i 2. ovog clana, treba voditi racuna da se, po pravilu, protiv svih prvostepenih rjesenja predvidi žalba i da se time osigura princip dvostepenog rjesavanja u upravnom postupku, a da se žalba moze iskljuciti samo iz narocito opravdanih razloga.
- (4) Zakonima iz st. 1. i 2. ovog clana odredjuje se i organ koji ce rjesavati o žalbi.
- (5) Protiv rjesenja domova Parlamenta Federacije i zakonodavnog tijela kantona odnosno gradskog i općinskog vijeca, kao i rjesenja Vlade Federacije i vlade kantona donesenog u prvom stupnju ne moze se izjaviti žalba.
- (6) Ako protiv prvostepenih rjesenja iz ovog clana žalba nije dopustena, neposredno se moze pokrenuti upravni spor kod nadleznog suda.
- (7) Žalba mora biti dozvoljena protiv svih prvostepenih rjesenja u kojima je zakonom iskljucen upravni spor.

2. Nadležnost organa za rjesavanje o žalbi

Clan 223.

- (1) Ako je u prvostepenom upravnom postupku rjesavano na osnovu statuta ili propisa općinskog vijeca, u okviru iskljucivih prava i duznosti općine, o žalbi protiv tih rjesenja u drugom stupnju rjesava općinski organ odredjen statutom općine, odnosno organ odredjen propisom općinskog vijeca.
- (2) Ako je u prvostepenom upravnom postupku rjesavano na osnovu statuta ili propisa gradskog vijeca, u okviru iskljucivih prava i obaveza grada, u drugom stupnju protiv tih rjesenja rjesava gradski organ iz odgovarajuće upravne oblasti odredjen statutom grada, odnosno organ odredjen propisom gradskog vijeca.
- (3) Protiv prvostepenih rjesenja općinskog nacelnika i gradonacelnika, odnosno općinskih i gradskih sluzbi za upravu koja su u upravnom postupku donesena na

osnovu kantonalnog zakona ili drugog kantonalnog propisa, u drugom stupnju rješava nadležni kantonalni organ iz odgovarajuće upravne oblasti, ako kantonalnim zakonom nije utvrđena nadležnost drugog organa.

(4) Protiv prvostepenih rješavanja općinskog načelnika i gradonačelnika, odnosno općinskih i gradskih službi za upravu koja su u upravnom postupku donesena na osnovu federalnog zakona ili drugog federalnog propisa, u drugom stupnju rješava nadležni federalni organ uprave iz odgovarajuće upravne oblasti, ako federalnim zakonom nije utvrđena nadležnost drugog organa.

Član 224.

(1) O žalbi protiv prvostepenih rješavanja kantonalnih organa uprave i ustanova donesenih na osnovu zakona i drugih propisa kantona rješava nadležni organ kantona određeni zakonom kantona.

(2) O žalbi protiv prvostepenih rješavanja kantonalne uprave, odnosno kantonalne ustanove koje se nalaze u sustavu kantonalnih organa uprave rješava kantonalni organ uprave u čijem se sustavu nalazi ta uprava, odnosno ustanova.

(3) O žalbi protiv prvostepenih rješavanja organizacionih jedinica kantonalnih organa uprave i kantonalnih ustanova, koje su osnovane van sjedišta kantonalnog organa uprave i kantonalne ustanove sa zadatkom da obavljaju određene upravne poslove iz nadležnosti kantonalnog organa uprave i kantonalne ustanove, rješavaju kantonalni organ uprave i kantonalna ustanova kojoj pripada ta organizaciona jedinica.

(4) O žalbi protiv prvostepenih rješavanja kantonalnih organa uprave i kantonalnih ustanova donesenih na osnovu federalnih zakona i drugih federalnih propisa rješavaju nadležni federalni organ uprave odnosno federalna ustanova iz odgovarajuće upravne oblasti.

(5) O žalbi protiv prvostepenih rješavanja federalne uprave, odnosno federalne ustanove koje se nalaze u sastavu federalnog organa uprave rješava federalni organ uprave u čijem se sastavu nalazi ta uprava odnosno ustanova.

(6) O žalbi protiv prvostepenih rješavanja organizacionih jedinica federalnih organa uprave i federalnih ustanova koje su osnovane van sjedišta federalnog organa uprave i federalne ustanove sa zadatkom da obavljaju određene upravne poslove iz nadležnosti federalnog organa uprave i federalne ustanove rješava federalni organ uprave, odnosno federalna ustanova, kome pripada ta organizaciona jedinica.

(7) O žalbi protiv prvostepenih rješavanja federalnih organa uprave i federalne ustanove rješava federalni organ određeni federalnim zakonom.

Član 225.

(1) O žalbi protiv rješavanja donesenog na osnovu člana 201. ili 202. ovog zakona rješava organ koji je nadležan za rješavanje o žalbi protiv rješavanja organa koji je izdao (član 201), odnosno donio (član 202.) pobijano rješavanje, ako posebnim propisom nije određeno da o žalbi rješava drugi organ. U ovim slučajevima drugostepeni organ može samo ponistiti pobijano rješavanje, a ne može ga izmijeniti.

(2) Ako je organ koji je prema stavu 1. ovog clana imao da rjesava o zalbi dao suglasnost, odobrenje ili potvrdu na prvostepeno rjesenje, o zalbi rjesava organ odredjen zakonom, a ako takav organ nije odredjen, protiv ovakvog rjesenja moze se neposredno pokrenuti upravni spor kod nadleznog suda.

Clan 226.

(1) O zalbi protiv prvostepenog rjesenja koje donosi poduzece (drustvo), ustanova ili drugo pravno lice rjesava organ odredjen statutom odnosno drugim opcim aktom tih pravnih lica, ako zakonom nije propisano da o zalbi rjesava drugi organ.

(2) O zalbi protiv prvostenog rjesenja institucije koja ima javne ovlasti rjesava organ odredjen statutom te institucije, ako zakonom kojim je data javna ovlast nije propisano da o zalbi rjesava organ uprave odnosno drugi organ.

(3) Ako za rjesavanje o zalbi nije odredjen organ u smislu odredaba st. 1. i 2. ovog clana, o zalbi rjesava organ uprave nadlezan za odgovarajucu upravnu oblast.

3. Rok za zalbu

Clan 227.

(1) Zalba protiv rjesenja se podnosi u roku od 15 dana, ako zakonom nije drugacije odredjeno.

(2) Rok za zalbu za svaku osobu i za svaki organ kojima se rjesenje dostavlja racuna se od dana dostavljanja rjesenja.

Clan 228.

(1) U toku roka za zalbu rjesenje se ne moze izvrstiti. Kad je zalba propisno izjavljena, rjesenje se ne moze izvrstiti sve dok se rjesenje koje je doneseno o zalbi ne dostavi stranci.

(2) Iznimno, rjesenje se moze izvrstiti u zalbenom roku, kao i posto je zalba izjavljena, ako je to zakonom predvidjeno ili ako je rijec o poduzimanju hitnih mjera (clan 139. stav 1. tacka 4), ili ako bi usljed odgadjanja izvršenja bila nanesena nekoj stranci steta koja se ne bi mogla popraviti. U posljednjem slucaju moze se traziti odgovarajuće osiguranje od stranke u cijem se interesu provodi izvršenje i ovim osiguranjem uvjetovati izvršenje.

4. Sadržaj žalbe

Clan 229.

(1) U zalbi se mora navesti rjesenje koje se pobija, oznacujuci naziv organa koji ga je donio, i broj i datum rjesenja. Dovoljno je da zalilac izlozi u zalbi u kom je pogledu nezadovoljan rjesen-jem, ali zalbu ne mora posebno obrazloziti.

(2) U zalbi se mogu iznositi nove cinjenice i novi dokazi, ali je zalilac duzan da obrazlozi zbog cega ih nije iznio u prvostepenom postupku.

(3) Ako su u zalbi iznesene nove činjenice i novi dokazi, a u postupku sudjeluju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, zalbi se prilaze još i onoliko prepisa zalbi koliko ima takvih stranaka. U takvom slučaju organ dostavlja svakoj takvoj stranci prepis žalbe i ostavlja joj rok da se o novim činjenicama i dokazima izjasni. Ovaj rok ne može biti kraći od osam, ni duži od 15 dana.

5. Predavanje žalbe

Član 230.

- (1) Žalba se neposredno predaje ili šalje postom organu koji je donio prvostepeno rješenje.
- (2) Ako je žalba predana ili poslata neposredno drugostepenom organu, on je odmah šalje organu prvog stupnja.
- (3) Žalba predana ili poslata neposredno drugostepenom organu u pogledu roka, smatra se kao da je predana prvostepenom organu.

6. Rad prvostepenog organa po žalbi

Član 231.

- (1) Organ prvog stupnja ispituje da li je žalba dopustena, pravovremena i izjavljena od ovlaštene osobe.
- (2) Nedopustenu, nepravovremenu ili od neovlaštene osobe izjavljenu žalbu organ prvog stupnja odbacit će svojim rješenjem.
- (3) Pravovremenost žalbe koja je predana ili poslata drugostepenom organu, organ prvog stupnja cijeni prema danu kad je predana, odnosno poslata drugostepenom organu.
- (4) Protiv rješenja kojim je žalba odbacena na osnovu stava 2. ovog člana, stranka ima pravo žalbe. Ako organ koji rješava o žalbi utvrdi da je žalba opravdana riješit će ujedno i o žalbi koja je bila odbacena.

Član 232.

- (1) Ako organ prvog stupnja koji je donio rješenje utvrdi da je žalba opravdana, a nije potrebno provoditi novi ispitni postupak, može stvar riješiti drugačije i novim rješenjem zamijeniti rješenje koje se žalbom pobija.
- (2) Protiv novog rješenja stranka ima pravo žalbe.

Član 233.

- (1) Ako organ koji je donio rješenje utvrdi povodom žalbe da je provedeni postupak bio nepotpun, a da je to moglo uticati na rješavanje stvari, on je dužan postupak upotpuniti u skladu s odredbama ovog zakona.
- (2) Organ koji je donio rješenje upotvunit će postupak i onda kad žalilac iznese u žalbi takve činjenice i dokaze koji bi mogli uticati na drugačije rješenje stvari, ako

je zalioću morala biti data mogućnost da sudjeluje u postupku koji je prethodio donosenju rješenja a ta mu mogućnost nije bila data, ili mu je bila data a on je propustio da je koristi, ali je u žalbi opravdao to propuštanje.

(3) Prema rezultatu dopunjenog postupka, organ koji je donio rješenje može, u granicama zahtjeva stranke, stvar riješiti drugačije i novim rješanjem zamijeniti rješenje koje se žalbom pobija.

(4) Protiv novog rješenja stranka ima pravo žalbe.

Clan 234.

Kad je rješenje doneseno bez prethodno provedenog posebnog ispitnog postupka koji je bio obavezan, ili kad je doneseno po članu 139. stav 1. tac. 1., 2. i 3. ovog zakona, ali stranci nije bila data mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima koje su od važnosti za donosenje rješenja, a stranka u žalbi traži da se ispitni postupak provede, odnosno da joj se pruži mogućnost da se izjasni o takvim činjenicama i okolnostima, prvostepeni organ je dužan da provede taj postupak. Nakon provodjenja postupka prvostepeni organ može uvaziti zahtjev iz žalbe i donijeti novo rješenje.

Clan 235.

(1) Kad organ koji je donio rješenje utvrdi da je podnesena žalba dopustena, pravovremena i izjavljena od ovlastene osobe, a nije sukladno odredbama čl. 232. do 234. ovog zakona novim rješanjem zamijenio rješenje koje se žalbom pobija, dužan je, bez odgadjanja, a najkasnije u roku od osam dana od dana prijema žalbe, poslati žalbu organu nadležnom za rješavanje o žalbi.

(2) Uz žalbu je dužan priložiti sve spise koji se odnose na predmet.

7. Rješavanje drugostepenog organa o žalbi

Clan 236.

(1) Ako je žalba nedopustena, nepravovremena ili izjavljena od neovlastene osobe, a prvostepeni organ je propustio da je zbog toga odbaci, odbacit će je rješanjem organ koji je nadležan za rješavanje o žalbi.

(2) Ako žalbu ne odbaci, drugostepeni organ uzima predmet u rješavanje.

(3) Drugostepeni organ može odbiti žalbu, ponistiti rješenje u cijelosti ili djelimično, ili ga izmijeniti.

Clan 237.

(1) Drugostepeni organ će odbiti žalbu kad utvrdi da je postupak koji je rješanju prethodio pravilno proveden i da je rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, a žalba neosnovana.

(2) Drugostepeni organ će odbiti žalbu i kad utvrdi da je u prvostepenom postupku

bilo nedostataka, ali da su oni takvi da nisu mogli uticati na rjesenje stvari.

(3) Kad drugostepeni organ utvrdi da je prvostepeno rjesenje na zakonu zasnovano, ali zbog drugih razloga, a ne zbog onih koji su u rjesenju navedeni, on ce u svom rjesenju izloziti te razloge, a zalbu odbiti.

Clan 238.

(1) Ako drugostepeni organ utvrdi da je u prvostepenom postupku ucinjena nepravilnost koja cini rjesenje nistavim (clan 264.), proglasit ce takvo rjesenje nistavim, kao i onaj dio pos-tupka koji je obavljen poslije te nepravilnosti.

(2) Ako drugostepeni organ utvrdi da je prvostepeno rjesenje donio nenadlezan organ, ponistit ce to rjesenje po sluzbenoj duznosti i dostaviti predmet nadleznom organu na rjesavanje.

Clan 239.

(1) Ako drugostepeni organ utvrdi da su u prvostepenom postupku cinjenice nepotpuno ili pogresno utvrdjene, da se u postupku nije vodilo racuna o pravilima postupka koja bi bila od uticaja na rjesenje stvari, ili da je dispozitiv pobijanog rjesenja nejasan ili je u protivrjecnosti s obrazlozenjem, on ce upotpuniti postupak i otkloniti izlozene nedostatke, bilo sam bilo preko prvostepenog organa ili kog drugog zamoljenog organa, a ti organi su duzni postupiti po trazanju drugostepenog organa. Ako drugostepeni organ utvrdi da se na osnovu cinjenica utvrdjenih u upotpunjenom postupku stvar mora rijesiti drugacije nego sto je rijesena prvostepenim rjesenjem, on ce svojim rjesenjem ponistiti prvostepeno rjesenje i sam rijesiti stvar.

(2) Ako drugostepeni organ utvrdi da ce nedostatke prvostepenog postupka brze i ekonomичnije otkloniti prvostepeni organ, on ce svojim rjesenjem ponistiti prvostepeno rjesenje i vratiti predmet prvostepenom organu na ponovni postupak. U tom slucaju drugostepeni organ je duzan svojim rjesenjem da ukaze prvostepenom organu u kom pogledu treba upotpuniti postupak, a prvostepeni organ je duzan u svemu da postupi po drugostepenom rjesenju i bez odgadjanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema predmeta, da donese novo rjesenje. Protiv novog rjesenja stranka ima pravo zalbe.

Clan 240.

(1) Ako drugostepeni organ utvrdi da su u prvostepenom rjesenju pogresno ocijenjeni dokazi, da je iz utvrdjenih cinjenica izveden pogresan zakljucak glede cinjenicnog stanja, da je pogresno primijenjen pravni propis na osnovu koga se rjesava stvar, da je u istoj upravnoj stvari vec jednom ponisteno prvostepeno rjesenje, a posebno ako prvostepeni organ nije u svemu postupio po drugostepenom rjesenju ili ako utvrdi da je na osnovu slobodne ocjene trebalo donijeti drugacije rjesenje, on ce svojim rjesenjem ponistiti prvostepeno rjesenje i sam rijesiti stvar.

(2) Ako drugostepeni organ utvrdi da je rjesenje pravilno glede utvrdjenih cinjenica

i u pogledu primjene zakona, ali da se cilj zbog koga je rjesenje doneseno moze postici i drugim sred-stvima povoljnijim za stranku, izmijenit ce prvostepeno rjesenje u tom smislu.

Clan 241.

(1) Radi pravilnog rjesenja stvari drugostepeni organ moze povodom zalbe izmijeniti prvostepeno rjesenje u korist zalioca i mimo zahtjeva postavljenog u zalbi, a u okviru zahtjeva postavljenog u prvostepenom postupku, ako se tim ne vrijedja pravo druge osobe.

(2) S istim ciljem drugostepeni organ moze povodom zalbe izmijeniti prvostepeno rjesenje na stetu zalioca, ali samo iz nekog od razloga predvidjenih u cl. 260., 263. i 264. ovog zakona.

Clan 242.

(1) Odredbe ovog zakona koje se odnose na rjesenje sukladno se primjenjuju i na rjesenja koja se donose po zalbi.

(2) U obrazlozenju drugostepenog rjesenja moraju se oci-jeniti i svi navodi zalbe. Ako je vec prvostepeni organ u obrazlozenju svog rjesenja pravilno ocijenio navode koji se u zalbi iznose, drugostepeni organ se moze u svom rjesenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rjesenju.

8. Zalba kad prvostepeno rjesenje nije doneseno u zakonskom roku

Clan 243.

(1) Ako je zalbu izjavila stranka po cijem zahtjevu prvostepeni organ nije donio rjesenje u zakonskom roku (clan 216. st. 1. i 2), drugostepeni organ je duzan odmah, a najkasnije u roku od tri dana od prijema zalbe traziti da mu prvostepeni organ odmah dostavi sve spise predmeta i da pismeno iznese razloge zbog kojih rjesenje nije doneseno u roku. Prvostepeni organ je obavezan postupiti po tom trazenju u roku koji odredi drugostepeni organ s tim da taj rok ne moze biti duzi od pet dana. Ako drugostepeni organ utvrdi da rjesenje nije doneseno u roku zbog opravdanih razloga, ili zbog krivice stranke, odredit ce prvostepenom organu rok za donosenje rjesenja, koji ne moze biti duzi od 15 dana i vratiti mu sve spise predmeta na rjesavanje.

(2) Ako drugostepeni organ utvrdi da razlozi zbog kojih rjesenje nije doneseno u roku nisu opravdani, on ce rijesiti stvar prema spisima predmeta i donijet ce svoje rjesenje, ako je to moguće, a ako se stvar ne moze rijesiti prema spisima predmeta, sam ce provesti postupak i svojim rjesenjem rijesiti stvar. Izuzetno, ako drugostepeni organ utvrdi da ce postupak brze i ekonomicnije provesti prvostepeni organ, nalozit ce tom organu da to ucini i da mu prikupljene podatke dostavi u odredjenom roku koji ne moze biti duzi od osam dana, a prvostepeni organ je obavezan postupiti po tom trazenju. Nakon sto prvostepeni organ dostavi trazene

podatke i dokaze, drugostepeni organ ce odmah rijesiti stvar. Rjesenje drugostepenog organa doneseno po ovoj odredbi je konacno.

9. Rok za donosenje rjesenja o zalbi

Clan 244.

(1) Rjesenje o zalbi mora se donijeti i dostaviti stranci sto prije, a najkasnije u roku od 30 dana racunajuci od dana predaje zalbe, ako posebnim propisom nije odredjen kraci rok.

(2) Ako stranka odustane od zalbe, postupak u vezi sa zalbom obustavlja se zakljuckom.

10. Dostavljanje drugostepenog rjesenja

Clan 245.

Organ koji je rijesio stvar u drugom stupnju salje, po pravilu, svoje rjesenje sa spisima predmeta prvostepenom organu, koji je duzan da rjesenje dostavi strankama u roku od pet dana od dana prijema spisa.

B) VANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

XV - OBNOVA POSTUPKA

1. Pokretanje obnove postupka

Clan 246.

Postupak okoncan rjesenjem ili zakljuckom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konacno u upravnom postupku) obnovit ce se:

- 1) ako se sazna za nove cinjenice, ili se utvrdi ili stekne mogucnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s vec izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugacijeg rjesenja da su te cinjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku;
- 2) ako je rjesenje doneseno na osnovu lazne isprave ili laznog iskaza svjedoka ili vjestaka, ili ako je doslo kao posljedica nekog djela kaznjivog po kaznenom zakonu;
- 3) ako se rjesenje temelji na presudi donesenoj u kaznenom postupku ili u postupku o privrednom prestupu, a ta presuda je pravomocno ukinuta;
- 4) ako je rjesenje povoljno za stranku doneseno na osnovu neistinitih navoda stranke kojima je organ koji je vodio postupak bio doveden u zabludu;
- 5) ako se rjesenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju a nadlezni organ je to pitanje kasnije rijesio u bitnim tackama drugacije;
- 6) ako je u donosenju rjesenja ucestvovala sluzbena osoba koja je po zakonu morala biti izuzeta;

- 7) ako je rjesenje donijela sluzbena osoba nadleznog organa koja nije bila ovlastena za njegovo donosenje;
- 8) ako kolegijalni organ koji je donio rjesenje nije rjesavao u sastavu predvidjenom vazecim propisima ili ako za rjesenje nije glasala propisana vecina;
- 9) ako osobi koja je trebala da sudjeluje u svojstvu stranke nije bila data mogucnost da sudjeluje u postupku;
- 10) ako stranku nije zastupao zakonski zastupnik a po zak-onu je trebalo da je zastupa;
- 11) ako osobi koja je sudjelovala u postupku nije bila data mogucnost da se pod uvjetima iz clana 16. ovog zakona služi svojim jezikom.

Clan 247.

- (1) Obnovu upravnog postupka moze traziti stranka, a organ koji je donio rjesenje kojim je postupak okoncan moze pokrenuti obnovu postupka po sluzbenoj duznosti.
- (2) Zbog okolnosti navedenih u clanu 246. tac. 1., 6., 7., 8. i 11. ovog zakona, stranka moze traziti obnovu postupka samo ako bez svoje krivice nije bila u stanju da u ranijem postupku iznese okolnosti zbog kojih trazi obnovu.
- (3) Iz razloga navedenih u clanu 246. tac. 6. do 11. ovog zakona, stranka ne moze traziti obnovu postupka ako je taj razlog bio bez uspjeha iznesen u ranijem postupku.
- (4) Tuzilac moze traziti obnovu postupka pod istim uvjetima kao i stranka.

Clan 248.

Ako je rjesenje po kome se trazi obnova upravnog postupka bilo predmet upravnog spora, obnova se moze dozvoliti samo zbog onih cinjenica koje je organ utvrdio u ranijem upravnom postupku, a ne i zbog cinjenica koje je utvrdio sud u svom postupku.

Clan 249.

- (1) Stranka moze traziti obnovu postupka u roku od 30 dana, i to:
 - 1) u slucaju iz clana 246. tacka 1. - od dana kad je stranka mogla iznijeti nove cinjenice, odnosno upotrijebiti nove dokaze;
 - 2) u slucaju iz clana 246. tac. 2. i 3. - od dana kad je stranka saznala za pravomocnu presudu u kaznenom postupku, ili u postupku o privrednom prestupu, a ako se postupak ne moze provesti, od dana kad je saznala za obustavu tog postupka ili za okolnosti zbog kojih se postupak ne moze pokrenuti, odnosno za okolnosti zbog kojih nema mogucnosti za kazneno gonjenje, odnosno za gonjenje za privredni prestup;
 - 3) u slucaju iz clana 246. tacka 5. - od dana kad je stranka mogla upotrijebiti novi akt (presudu, rjesenje);
 - 4) u slucaju iz clana 246. tac. 4., 6., 7., i 8. - od dana kad je stranka saznala za

razlog obnove;

5) u slučaju iz člana 246. tac. 9., 10. i 11. - od dana kad je rješenje dostavljeno stranci.

(2) Ako bi rok određen u stavu 1. ovog člana počeo teći prije nego što je rješenje postalo konačno u upravnom postupku, taj će se rok računati od dana kad rješenje postane konačno, odnosno od dostavljanja konačnog rješenja nadležnog organa.

(3) Nakon proteka roka od pet godina od dostavljanja konačnog rješenja stranci obnova se ne može tražiti niti se može pokrenuti po službenoj dužnosti.

(4) Iznimno, i poslije roka od pet godina obnova se može tražiti odnosno pokrenuti samo iz razloga navedenih u članu 246. tac. 2., 3. i 5. ovog zakona.

Član 250.

(1) Upravni postupak može se obnoviti iz razloga navedenih u članu 246. tačka 2. ovog zakona i ako se kazneni postupak ne može provesti, ili ako postoje okolnosti zbog kojih se postupak ne može pokrenuti.

(2) Prije donosenja zaključka o obnovi upravnog postupka iz razloga navedenih u članu 246. tačka 2. ovog zakona službena osoba će od organa nadležnog za kazneno gonjenje zatražiti obavještenje o tome da li je kazneni postupak obustavljen, odnosno da li postoje okolnosti zbog kojih se postupak ne može pokrenuti. Službena osoba ne mora zatražiti takvo obavještenje ako je nastupila zastarjelost kaznenog gonjenja ili ako je nastupila smrt lica na čiju se kaznenu odgovornost ukazuje u zahtjevu za obnovu upravnog postupka, odnosno ako okolnosti zbog kojih se postupak ne može pokrenuti sama službena osoba može sa sigurnošću utvrditi.

Član 251.

Stranka je dužna u prijedlogu za obnovu postupka učiniti vjerojatnim okolnosti na kojim temelji prijedlog, kao i okolnost da je prijedlog stavljen u zakonskom roku.

2. Rješavanje o obnovi postupka

Član 252.

(1) Prijedlog za obnovu postupka stranka predaje ili šalje organu koji je o predmetu rješavao u prvom stupnju ili organu koji je donio rješenje kojim je postupak okončan.

(2) O prijedlogu za obnovu postupka rješava onaj organ koji je donio rješenje kojim je postupak okončan.

(3) Kad se obnova traži po rješenju koje je doneseno u drugom stupnju, prvostepeni organ koji primi prijedlog za obnovu priključit će spise predmeta prijedlogu i poslat će organu koji je rješavao u drugom stupnju odmah, a najkasnije u roku od tri dana od dana prijema prijedloga.

Clan 253.

- (1) Kad organ koji je nadležan za rješavanje o prijedlogu za obnovu primi prijedlog, dužan je da ispita da li je prijedlog pravovremen i izjavljen od ovlastene osobe i da li je okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerovatnom.
- (2) Ako uvjeti iz stava 1. ovog člana nisu ispunjeni, nadležni organ će svojim zaključkom odbaciti prijedlog.
- (3) Ako su uvjeti iz stava 1. ovog člana ispunjeni, nadležni organ će ispitati da li su okolnosti, odnosno dokazi koji se iznose kao razlog za obnovu takvi da bi mogli dovesti do drugacijeg rješavanja, pa ako utvrdi da nisu, odbit će prijedlog svojim rješenjem.

Clan 254.

- (1) Ako nadležni organ ne odbaci niti odbije prijedlog za obnovu na osnovu člana 253. ovog zakona, donijet će zaključak da se obnova postupka dozvoljava i odredit će u kome će se opsegu postupak obnoviti. Ako se obnova postupka pokrene po službenoj dužnosti, nadležni organ donijet će zaključak kojim se obnova dozvoljava, ako prethodno utvrdi da su za obnovu ispunjeni zakonski uvjeti. Ranije radnje u postupku na koje ne utjecu razlozi obnove neće se ponavljati.
- (2) Kad je to prema okolnostima slučaja moguće, a u interesu je ubrzanja postupka, nadležni organ može, čim utvrdi postojanje uvjeta za obnovu, precizirati na one radnje postupka koje se imaju obnoviti ne donoseći poseban zaključak kojim se obnova dozvoljava.
- (3) Kad o prijedlogu za obnovu odlučuje drugostepeni organ, on će sam izvršiti potrebne radnje u obnovljenom postupku, a iznimno, ako utvrdi da će te radnje brže i ekonomičnije izvršiti prvostepeni organ, naložit će mu da to učini i da mu materijal o tome dostavi u određenom roku, koji ne može biti duži od osam dana. Prvostepeni organ je obavezan postupiti po nalogu drugostepenog organa.

Clan 255.

Na osnovu podataka pribavljenih u prijasnjem i u obnovljenom upravnom postupku, nadležni organ donosi rješenje o stvari koja je bila predmet obnove postupka i njime može prijasnije rješenje koje je bilo predmet obnove ostaviti na snazi ili ga zamijeniti novim rješenjem. U ovom drugom slučaju, a s obzirom na sve okolnosti pojedinog slučaja, organ može prijasnije rješenje ponistiti ili ukinuti.

Clan 256.

- (1) Protiv zaključka donesenog o prijedlogu za obnovu postupka, kao i protiv rješavanja donesenog u obnovljenom postupku, može se izjaviti žalba samo kad je taj zaključak, odnosno rješenje donio prvostepeni organ.
- (2) Ako je zaključak ili rješenje u obnovi postupka donio drugostepeni organ,

protiv tog zaključka, odnosno rješenja može se neposredno pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda.

Clan 257.

(1) Prijedlog za obnovu postupka, po pravilu, ne odgadja izvršenje rješenja po kome se obnova traži, ali organ koji je nadležan za odlučivanje o prijedlogu za obnovu postupka, ako smatra da će prijedlog za obnovu biti uvažan, može po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke riješiti da se odgodi izvršenje dok se ne odluci o pitanju obnove postupka.

(2) Zaključak kojim se dopušta obnova postupka odgadja izvršenje rješenja protiv koga je obnova dozvoljena.

XVI - OSOBITI SLUCAJEVI PONISTAVANJA, UKIDANJA I MIJENJANJA RJESENJA

1. Mijenjanje i ponistavanje rješenja u vezi s upravnim sporom

Clan 258.

(1) Organ protiv kojeg je rješenja pravovremeno pokrenut upravni spor može do okončanja spora, ako uvažava sve zahtjeve tuzbe, ponistiti ili izmijeniti svoje rješenje iz onih razloga iz kojih bi sud mogao ponistiti takvo rješenje, ako se time ne vrijedja pravo stranke u upravnom postupku ili treće osobe.

(2) Rješenje o ponistavanju ili izmjeni rješenja sukladno odredbi stava 1. ovog člana, organ donosi po službenoj dužnosti u momentu kad iz tuzbe koju mu je sud dostavio na odgovor i uvidom u cijeli spis utvrdi da je tuzba osnovana.

(3) Rješenje doneseno po odredbi stava 2. ovog člana dostavlja se stranci i sudu kod kojeg je pokrenut upravni spor. Rješenje se donosi u roku koji je sud odredio za davanje odgovora na tuzbu, odnosno prije nego se okonca upravni spor.

2. Zahtjev za zastitu zakonitosti

Clan 259.

(1) Protiv pravomocnog rješenja donesenog u stvari u kojoj se ne može voditi upravni spor, a sudska zaštita nije osigurana ni izvan upravnog spora, tuzilac ima pravo da podigne zahtjev za zastitu zakonitosti, ako smatra da je rješenjem povrijeđen zakon.

(2) Zahtjev za zastitu zakonitosti po odredbi stava 1. ovog člana može se podici u roku od 30 dana od dana kad je rješenje dostavljeno tuzitelju, a ako mu nije dostavljeno - u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja stranci.

(3) Zahtjev za zastitu zakonitosti podize federalni tuzitelj kad o zahtjevu rješava federalni organ, a kantonalni tuzitelj - kad o zahtjevu rješava kantonalni organ odnosno gradska ili općinska služba za upravu.

(4) O zahtjevu za zaštitu zakonitosti protiv rješenja koje je u upravnom postupku donio federalni organ uprave ili federalna ustanova rješava federalni organ uprave koji je nadležan za rješavanje o žalbi protiv pobijanog rješenja, a ako takvog organa uprave nema - Vlada Federacije.

(5) O zahtjevu za zaštitu zakonitosti protiv rješenja koje je u upravnom postupku donio kantonalni organ uprave ili ustanova, odnosno gradska ili općinska služba za upravu, o zahtjevu za zaštitu zakonitosti rješava kantonalni organ uprave koji je nadležan za rješavanje po žalbi protiv pobijanog rješenja, a ako takvog organa uprave nema - vlada kantona.

(6) Povodom zahtjeva za zaštitu zakonitosti nadležni organ može ukinuti pobijano rješenje ili odbiti zahtjev. Protiv rješenja donesenog po zahtjevu za zaštitu zakonitosti žalba nije dopustena.

(7) Inicijativu nadležnom tuziocu za podnošenje zahtjeva za zaštitu zakonitosti mogu podnijeti i stranka i druga zainteresirana osoba.

3. Ponistavanje i ukidanje rješenja po pravu nadzora

Član 260.

(1) Rješenje koje je konačno u upravnom postupku nadležni će organ ponistiti po pravu nadzora:

1) ako je rješenje donio stvarno nenadležni organ a nije riječ o slučaju predviđenom u članu 264. tačka 1. ovog zakona;

2) ako je u istoj stvari ranije doneseno pravomocno rješenje kojim je ta upravna stvar drugacije riješena;

3) ako je rješenje donio jedan organ bez suglasnosti, potvrde, odobrenja ili mišljenja drugog organa a ovo je potrebno po zakonu ili drugom propisu utemeljenom na zakonu;

4) ako je rješenje donio mjesno nenadležan organ;

5) ako je rješenje doneseno kao posljedica prisile, iznude, ucjene, pritiska ili druge nedopustene radnje.

(2) Rješenje koje je konačno u upravnom postupku može se ukinuti po pravu nadzora ako je njime očigledno povrijeđen materijalni zakon. U stvarima u kojima sudjeluju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima rješenje se može ukinuti samo po pristanku zainteresiranih stranaka.

(3) Ako je za donošenje rješenja nadležan organ uprave odnosno gradska ili općinska služba za upravu, a rješenje je donijelo zakonodavno tijelo ili organ izvršne vlasti Federacije ili kantona ili općine odnosno grada, takvo se rješenje ne može ponistiti na osnovu odredbe tačke 1. stava 1. ovog člana, zbog toga što ga nije donio nadležni organ.

Član 261.

(1) Rješenje može ponistiti ili ukinuti po pravu nadzora drugostepeni organ. Ako nema drugostepenog organa, rješenje može ponistiti ili ukinuti Vlada Federacije,

ako se radi o rjesenju federalnog organa uprave ili federalne ustanove, odnosno vlada kantona ako se radi o rjesenju kantonalnog organa uprave ili kantonalne ustanove, kao i o rjesenju općinskog načelnika ili gradonačelnika, odnosno općinske ili gradske službe za upravu.

(2) Nadležni organ donosi rjesenje o ponistenju rjesenja po službenoj dužnosti, na zahtjev stranke, tužioca ili ombudsmena, a rjesenje o ukidanju po službenoj dužnosti ili na zahtjev tužioca ili ombudsmena.

(3) Rjesenje o ponistenju na osnovu tac. 1., 2. i 3. stava 1. člana 260. ovog zakona može se donijeti u roku od pet godina, a na osnovu tačke 4. stava 1. tog člana - u roku od jedne godine od dana kad je rjesenje postalo konačno u upravnom postupku.

(4) Rjesenje o ponistenju rjesenja na osnovu člana 260. stav 1. tačka 5. ovog zakona može se donijeti bez obzira na rokove utvrđene u stavu 3. ovog člana.

(5) Rjesenje o ukidanju na osnovu stava 2. člana 260. ovog zakona može se donijeti u roku od jedne godine od dana kad je rjesenje postalo konačno u upravnom postupku.

(6) Protiv rjesenja donesenog na osnovu člana 260. ovog zakona nije dopustena žalba, već se protiv njega može neposredno pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda.

4. Ukidanje i mijenjanje pravomocnog rjesenja uz pristanak ili na zahtjev stranke

Član 262.

(1) Ako je pravomocnim rjesenjem stranka stekla neko pravo, a organ koji je donio to rjesenje smatra da je u tom rjesenju nepravilno primijenjen materijalni zakon, može rjesenje ukinuti ili izmijeniti radi njegovog uskladjivanja sa zakonom samo ako stranka koja je na osnovu tog rjesenja stekla pravo na to pristane i ako se time ne vrijedja pravo treće osobe. Pristanak stranke je obavezan i za izmjenu na štetu stranke pravomocnog rjesenja kojim je stranci određena obaveza.

(2) Pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, a na zahtjev stranke, može se ukinuti ili izmijeniti i pravomocno rjesenje koje je nepovoljno po stranku. Ako organ utvrdi da nema potrebe da se rjesenje ukine ili izmijeni, dužan je da o tome obavijesti stranku.

(3) Izmjena rjesenja na osnovu ovog člana djeluje samo ubuduće.

(4) Rjesenje na osnovu st. 1. i 2. ovog člana, donosi prvostepeni organ koji je donio rjesenje, a drugostepeni organ samo kad je svojim rjesenjem odlučio o stvari. Ako je taj organ ukinut ili je prestao biti nadležan u stvari o kakvoj je riječ, rjesenje donosi organ koji je za tu stvar nadležan u vrijeme donosenja rjesenja.

(5) Žalba protiv novog rjesenja donesenog na osnovu ovog člana dopustena je samo ako je to rjesenje donio prvostepeni organ. Ako je rjesenje donio drugostepeni organ, odnosno ako je rjesenje prvostepenog organa konačno, protiv tog rjesenja može se pokrenuti upravni spor.

5. Vanredno ukidanje rjesenja

Clan 263.

(1) Izvršno rjesenje može se ukinuti ako je to potrebno radi otklanjanja teske i neposredne opasnosti po život i zdravlje ljudi, javnu sigurnost, javni mir i poredak ili javni moral, ili radi otklanjanja poremećaja u privredi, ako se to ne bi moglo uspješno otkloniti drugim sredstvima, kojima bi se manje diralo u stećena prava. Rjesenje se može ukinuti i samo djelimično, u opsegu koliko je neophodno da se opasnost otkloni ili zaštite navedeni javni interesi.

(2) Ako je rjesenje donio prvostepeni organ, to rjesenje može, u smislu stava 1. ovog člana, ukinuti drugostepeni organ, a ako drugostepenog organa nema - odgovarajući organ iz stava 1. člana 261. ovog zakona.

(3) Protiv rjesenja kojim se izvršno rjesenje ukida dopustena je žalba samo kad je to rjesenje donio prvostepeni organ. U suprotnom, protiv takvog rjesenja može se neposredno pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda.

(4) Stranka koja usljed ukidanja rjesenja trpi štetu ima pravo na naknadu samo stvarne štete. Za rješavanje o zahtjevu za naknadu štete nadležan je u prvom stepenu sud koji bi po Zakonu o upravnim sporovima bio nadležan za rješavanje upravnog spora protiv rjesenja donesenog na osnovu ovog člana. O visini naknade štete ovaj sud rješava po općim pravilima o naknadi štete uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja.

6. Oglasavanje rjesenja nistavim

Clan 264.

Nistavim se oglašava rjesenje:

1) koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku;

2) koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kaznjivo po kaznenom zakonu;

3) čije izvršenje uopće nije moguće;

4) koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke (član 124.), a na koje rjesenje stranka nije naknadno izricito ili prećutno pristala;

5) koje sadrži nepravilnost koja je po nekoj izricitoj zakon-skoj odredbi predviđena kao razlog nistavosti.

Clan 265.

(1) Rjesenje se može u svako doba oglasiti nistavim po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke ili tužioca ili om-budsmena.

(2) Rjesenje se može oglasiti nistavim u cijelosti ili djelimično.

(3) Rjesenje oglašava nistavim organ koji ga je donio ili drugostepeni organ, a ako drugostepenog organa nema -odgovarajući i organ iz stava 1. člana 261. ovog

zakona.

(4) Protiv rjesenja kojim se neko rjesenje oglasava nistavim ili se odbija prijedlog stranke ili tuzioca, ili ombudsmena za oglasavanje rjesenja nistavim dopustena je zalba. Ako nema organa koji rjesava o zalbi, protiv takvog rjesenja moze se neposredno pokrenuti upravni spor kod nadleznog suda.

7. Pravne posljedice ponistavanja i ukidanja

Clan 266.

(1) Ponistavanjem rjesenja i oglasavanjem rjesenja nistavim, ponistavaju se i pravne posljedice koje je takvo rjesenje proizvelo.

(2) Ukidanjem rjesenja ne ponistavaju se pravne posljedice koje je rjesenje vec proizvelo do dana ukidanja, ali se onemogucava daljnje proizvodjenje pravnih posljedica ukinutog rjesenja.

(3) Organ koji sazna za rjesenje kojim je povrijeden zakon, a povreda moze biti razlog za obnovu postupka, odnosno za ponistavanje, ukidanje ili mijenjanje rjesenja, duzan je bez odgadjanja da o tome obavijesti organ nadležan za pokretanje postupka i donosenje rjesenja.

C E T V R T I D I O

XVII - IZVRSENJE RJESENJA I ZAKLJUCAKA

1. Opce odredbe

Clan 267.

(1) Rjesenje doneseno u upravnom postupku izvrsava se posto postane izvrsno.

(2) Prvostepeno rjesenje postaje izvrsno:

1) istekom roka za zalbu, ako zalba nije izjavljena;

2) dostavom stranci, ako zalba nije dopustena;

3) dostavom stranci, ako zalba ne odgadja izvrsenje;

4) dostavom stranci rjesenja kojim se zalba odbacuje ili odbija.

(3) Drugostepeno rjesenje kojim je izmijenjeno prvostepeno rjesenje postaje izvrsno kad se dostavi stranci.

(4) Ako je u rjesenju odredjeno da se radnja koja je predmet izvrsenja moze izvršiti u ostavljenom roku, rjesenje postaje izvrsno istekom tog roka. Ako rjesenjem nije odredjen rok za izvrsenje radnje, rjesenje postaje izvrsno u roku od 15 dana od dana donosenja rjesenja. Rjesenjem ostavljeni rok za izvrsenje rjesenja, odnosno propisani rok od 15 dana za izvrsenje pocinje da tece od dana kad rjesenje, u smislu st. 2. i 3. ovog clana, postane izvrsno.

(5) Izvrsenje se moze provesti i na temelju zaključenog poravnanja, ali samo protiv osobe koja je ucestvovala u zaključenju poravnanja.

(6) Ako se rjesenje odnosi na dvije ili vise stranaka koje u postupku ucestvuju sa

istovjetnim zahtjevima, žalba koju podnese bilo koja od tih stranaka sprečava izvršnost rješenja.

(7) Nakon isteka roka od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno ne može se tražiti njegovo izvršenje.

Član 268.

(1) Zaključak donesen u upravnom postupku izvršava se postopostane izvršan.

(2) Zaključak protiv koga se ne može izjaviti posebna žalba, kao i onaj zaključak protiv koga se može izjaviti posebna žalba koja ne odgađja izvršenje zaključka, postaje izvršan priopćenjem, odnosno dostavom stranci.

(3) Kad je zakonom ili samim zaključkom određeno da žalba odgađja izvršenje zaključka, zaključak postaje izvršan istekom roka za žalbu, ako žalba nije izjavljena, a ako je izjavljena -dostavljanjem stranci rješenja kojim se žalba odbacuje ili odbija.

(4) U ostalim slučajevima zaključak postaje izvršan pod uvjetima propisanim za izvršnost rješenja u članu 267. st. 3., 4. i 6. ovog zakona.

(5) Odredbe ovog zakona o izvršenju rješenja vaze i za izvršenje zaključka.

Član 269.

Izvršenje rješenja donesenog u upravnom postupku provodi se radi ostvarivanja novčanih potraživanja ili nenovčanih obaveza.

Član 270.

(1) Kad postoji mogućnost da se izvršenje provede na više načina i primjenom raznih sredstava, izvršenje će se provesti na onaj način i primjenom onog sredstva koje dovodi do cilja a koje je po izvršenika najblaze.

(2) Nedjeljom i u dane praznika kada se ne radi, kao i noću, radnje izvršenja mogu se provoditi samo iznimno i to ako postoji opasnost od nastanka znatne štete i ako je organ koji provodi izvršenje izdao za to pismeni nalog.

Član 271.

(1) Izvršenje se provodi protiv osobe koja je obavezna da ispuni obavezu (izvršenik), odnosno njegovih nasljednika ili pravnih slijednika.

(2) Izvršenje se provodi po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke.

(3) Po službenoj dužnosti izvršenje se provodi kad to nalaze javni interes. Izvršenje koje je u interesu stranke provodi se na prijedlog stranke (tražilac izvršenja).

Član 272.

(1) Izvršenje rješenja provodi se administrativnim putem (administrativno izvršenje), a u slučajevima predviđenim ovim zakonom - sudskim putem (sudsko izvršenje).

(2) Administrativno izvršenje provode organi uprave po odredbama ovog, odnosno posebnog zakona, a sudsko izvršenje - nadležni sud po propisima koji vaze za sudsko izvršenje.

Clan 273.

(1) Izvršenje radi ispunjenja nenovcanih obaveza izvršenika provodi se administrativnim putem.

(2) Izvršenje radi ispunjenja novcanih potraživanja provodi se sudskim putem. Izuzetno, izvršenje radi ispunjenja novcanih potraživanja iz primanja na osnovu radnog odnosa može se provesti administrativnim putem po pristanku izvršenika.

Clan 274.

(1) Administrativno izvršenje provodi organ uprave koji je o stvari rješavao u prvom stupnju, ako posebnim propisom nije za to određen drugi organ.

(2) Ako je propisano da administrativno izvršenje ne može provoditi organ uprave koji je o stvari rješavao u prvom stupnju, a posebnim propisima nije određen organ koji je za to ovlašten, izvršenje provodi općinska odnosno gradska služba za upravu nadležna za poslove opće uprave na čijem području nalazi prebivaliste, odnosno boraviste izvršenika, ako federalnim odnosno kantonalnim zakonom nije određena nadležnost drugog organa.

(3) Administrativno izvršenje rješenja koja donose institucije koje imaju javne ovlasti, koje nisu zakonom ovlaštene da same izvršavaju svoja rješenja, dozvoljava i provodi općinska odnosno gradska služba za upravu nadležna za poslove opće uprave na čijem području se nalazi prebivaliste, odnosno boraviste izvršenika, ako federalnim odnosno kantonalnim zakonom nije određena nadležnost drugog organa.

(4) Organi unutarnjih poslova dužni su da organu nadležnom za provođenje izvršenja, na njegov zahtjev, pruže pomoć u provođenju izvršenja.

Clan 275.

(1) Da bi se moglo pristupiti izvršenju rješenja, potrebno je da organ nadležan za provođenje administrativnog izvršenja donese po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražioca izvršenja zaključak o dozvoli izvršenja. Zaključkom se utvrđuje da je rješenje koje se ima izvršiti postalo izvršno i određuje način izvršenja. Protiv ovog zaključka dopustena je žalba nadležnom drugostepenom organu.

(2) Zaključak o dozvoli izvršenja rješenja koje je doneseno u upravnoj stvari po službenoj dužnosti, organ nadležan za provođenje administrativnog izvršenja dužan je da donese bez odgađanja kad je takvo rješenje postalo izvršno, a najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je rješenje postalo izvršno, ako posebnim propisima nije drugačije određeno, s tim da se taj rok može produžiti još do 30 dana.

(3) Kad administrativno izvršenje ne provodi organ koji je rješavao u prvom

stupnju, već drugi organ određen posebnim propisom, tražilac izvršenja podnosi prijedlog za izvršenje tom organu ili instituciji koja ima javne ovlasti, ako je ta institucija donijela rješenje koje se ima izvršiti. Ako je rješenje postalo izvršno, ovaj organ odnosno institucija stavlja na rješenje potvrdu da je postalo izvršno (potvrda izvršnosti) i dostavlja ga radi izvršenja organu nadležnom za izvršenje, s tim što obavezno istovremeno mora predložiti i način izvršenja.

(4) Kad se po službenoj dužnosti ima provesti izvršenje rješenja organa, odnosno institucije koji imaju javne ovlasti, a nisu ovlasteni za provođenje izvršenja, oni se radi izvršenja obraćaju organu nadležnom za izvršenje na način propisan u stavu 3. ovog člana.

Član 276.

(1) Administrativno izvršenje koje provodi organ, koji je o stvari rješavao u prvom stupnju, provodi se na osnovu rješenja koje je postalo izvršno i zaključka o dozvoli izvršenja.

(2) Administrativno izvršenje koje provodi neki drugi organ provodi se na osnovu rješenja na kom je stavljena potvrda izvršnosti i donesen zaključak o dozvoli izvršenja.

Član 277.

(1) U postupku administrativnog izvršenja može se izjaviti žalba, koja se odnosi samo na izvršenje, a njome se ne može pobijati pravilnost rješenja koje se izvršava.

(2) Žalba se izjavljuje nadležnom drugostepenom organu. Žalba ne odgadja započeto izvršenje. U pogledu roka za žalbu i organa nadležnog za rješavanje o žalbi primjenjuju se odredbe čl. 223. do 228. ovog zakona.

Član 278.

(1) Organ nadležan za administrativno izvršenje obavezan je po službenoj dužnosti obustaviti započeto izvršenje i provedene radnje poništiti, ako se utvrdi da je obaveza izvršena, da izvršenje nije bilo uopće dopušteno, da je bilo provedeno prema osobi koja nije u obavezi, ili ako tražilac izvršenja odustane od svog zahtjeva, odnosno ako je izvršno rješenje poništeno ili ukinuto.

(2) Administrativno izvršenje će se odgoditi ako se utvrdi da je u pogledu izvršenja obaveze dozvoljen poček, ili je umjesto privremenog rješenja koje se izvršava doneseno rješenje o glavnoj stvari koje se razlikuje od privremenog rješenja. Odgadjanje izvršenja odobrava organ koji je donio zaključak o dozvoli izvršenja.

Član 279.

(1) Novčane kazne izrečene po ovom zakonu izvršavaju organi nadležni za izvršenje novčanih kazni izrečenih za prekršaje.

(2) Novcana kazna naplacuje se u korist Federacije ili kan-tona ili općine odnosno grada, zavisno od toga ciji je organ izrekao kaznu.

Clan 280.

(1) Kad se ima provesti sudsko izvršenje rješenja donesenog u upravnom postupku, organ cije se rješenje ima izvršiti stavlja na rješenje potvrdu izvršnosti (clan 275. stav 3.) i dostavlja ga radi izvršenja sudu nadležnom za izvršenje.

(2) Rješenje doneseno u upravnom postupku koje sadrži potvrdu izvršnosti jeste osnov za sudsko izvršenje. To izvršenje provodi se po propisima koji vaze za sudsko izvršenje.

(3) Neosnovanu potvrdu izvršnosti ukinut će rješenjem organ koji je potvrdu stavio i to rješenje odmah dostaviti sudu nadležnom za izvršenje.

2. Izvršenje nenovcanih obaveza

Clan 281.

Izvršenje radi ostvarenja nenovcanih obaveza izvršenika provodi se preko drugih osoba ili prinudom.

a) Izvršenje preko drugih osoba

Clan 282.

(1) Ako se izvršenikova obaveza sastoji u izvršenju radnje koju može izvršiti i druga osoba, a izvršenik je ne izvrši uopće ili je ne izvrši u cijelosti, ova radnja će se izvršiti preko druge osobe, na trošak izvršenika. Izvršenik mora biti na to prethodno pismeno opomenut.

(2) U takvom slučaju organ koji provodi izvršenje može zaključkom naložiti izvršeniku da unaprijed položi iznos koji je potreban za podmirenje troškova izvršenja a da se obracun naknadno izvrši. Zaključak o polaganju ovog iznosa je izvršan.

b) Izvršenje prisilom

Clan 283.

(1) Ako je izvršenik dužan da nešto dopusti ili da trpi, pa postupa protivno toj obavezi, ili ako je predmet izvršenja izvršenikova radnja koju ne može umjesto njega da izvrši druga osoba, organ koji provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjavanje obaveze izricanjem novcanih kazni.

(2) Organ koji provodi izvršenje najprije će zaprijetiti izvršeniku primjenom prisilnog sredstva ako svoju obavezu ne izvrši u ostavljenom roku. Ako izvršenik u toku tog roka poduzme neku radnju protivno svojoj obavezi, ili ako ostavljeni rok bezuspješno proteče, zapriječeno prisilno sredstvo će se odmah izvršiti, a ujedno će

se odrediti novi rok za izvršenje radnje i zaprijetiti novom, strožijom prisilnom mjerom.

(3) Prisilna novčana kazna koja se na osnovu stava 2. ovog člana izriče prvi put ne može biti veća od 50 DM. Svaka kasnija prisilna novčana kazna može biti ponovo izrečena u istom iznosu.

(4) Naplaćena novčana kazna se ne vraća.

Član 284.

Ako se izvršenje nenovčane obaveze ne može uopće ili ne može pravovremeno provesti primjenom sredstava predviđenih u čl. 282. i 283. ovog zakona, izvršenje se, prema prirodi obaveze, može provesti i neposrednom prisilom, ukoliko propisima nije drugačije određeno.

Član 285.

(1) Kad je na osnovu rješenja provedeno izvršenje, a to rješenje se kasnije poništi ili izmijeni, izvršenik ima pravo da traži da mu se vrati ono što mu je oduzeto, odnosno da se vrati u stanje koje proizilazi iz novog rješenja.

(2) O traženju izvršenika iz stava 1. ovog člana rješava organ koji je donio zaključak o dozvoli izvršenja.

3. Izvršenje radi osiguranja i privremeni zaključak

a) Izvršenje radi osiguranja

Član 286.

(1) Radi osiguranja izvršenja može se zaključkom dopustiti izvršenje rješenja i prije nego što je ono postalo izvršno, ako bi bez toga moglo biti osujećeno ili znatno otežano izvršenje nakon što rješenje postane izvršno.

(2) Ako je riječ o obavezama koje se prisilno izvršavaju samo na prijedlog stranke, predlagac mora opasnost od sprecavanja ili otežavanja ispunjenja učiniti vjerojatnim, a organ može izvršenje iz stavka 1. ovog člana uvjetovati davanjem osiguranja prema članu 215. stavu 2. ovog zakona.

(3) Protiv zaključka donesenog na prijedlog stranke za izvršenje radi osiguranja, kao i protiv zaključka donesenog po službenoj dužnosti, dopustena je posebna žalba. Žalba protiv zaključka kojim je određeno izvršenje radi osiguranja ne odgađja provodjenje izvršenja.

Član 287.

(1) Izvršenje radi osiguranja može se provoditi administrativnim ili sudskim putem.

(2) Kad se izvršenje radi osiguranja provodi sudskim putem, sud postupa po propisima koji vaze za sudsko izvršenje.

Clan 288.

Izvršenje privremenog rjesenja (clan 215.) moze se provoditi samo u onom opsegu i u onim slucajevima ukoliko je dopusteno izvršenje radi osiguranja (cl. 286. i 287.).

b) Privremeni zakljucak o osiguranju

Clan 289.

(1) Ako postoji ili je ucinjena bar vjerojatnom obaveza stranke, a postoji opasnost da ce obavezana stranka raspolagan-jem imovine, dogovorom s trecim osobama ili na drugi nacin, osujetiti ili znatno otezati izvršenje te obaveze, organ nadležan za donosenje rjesenja o obavezi stranke moze prije donosenja rjesenja o toj obvezi donijeti privremeni zakljucak radi osigu-ranja izvršenja obaveze. Pri donosenju privremenog zakljucka nadležni organ duzan je voditi racuna o odredbi clana 270. ovog zakona i obrazloziti zakljucak.

(2) Donosenje privremenog zakljucka moze se uvjetovati davanjem osiguranja predvidjenog u clanu 215. stavu 2. ovog zakona.

(3) Glede privremenog zakljucka donesenog na temelju stava 1. ovog clana, primjenjivat ce se odredbe clan 286. stav 3. i clana 287. ovog zakona.

Clan 290.

(1) Ako je pravomocnim rjesenjem utvrđeno da pravno ne postoji obaveza stranke za ciję je osiguranje bio donesen privre-meni zakljucak, ili je na drugi nacin utvrđeno da je zahtjev za donosenje privremenog zakljucka bio neopravdan, predlagac u ciju je korist privremeni zakljucak donesen naknadit ce protivnoj stranci stetu koja joj je uzrokovana donesenim zakljuckom.

(2) O naknadi stete iz stava 1. ovog clana rjesava organ koji je donio privremeni zakljucak.

(3) Ako je u slucaju iz stava 1. ovog clana ocito da je privremeni zakljucak bio isposlovan iz objesti, predlagac ce se kazniti novcanom kaznom do 50 DM. Protiv zakljucka o kazni dopustena je posebna zalba, koja odgadja izvršenje zakljucka.

PETI DIO

PROVODJENJE ZAKONA I PRELAZNE I ZAVRSNE ODREDBE

XVIII - MJERE ZA PROVODJENJE ZAKONA

Clan 291.

(1) Institucije koje imaju javne ovlasti ne mogu u upravnom postupku koji one vode same primjenjivati prisilne mjere privodjenja ili dovodjenja predvidjene u clanu 72. st. 3. i 4., clanu 167. stav 3. i clanu 179. st. 1. i 2. ovog zakona.

(2) Ako se u toku postupka koji vodi institucija koja ima javne ovlasti utvrdi da se postupak ne može provesti uopće ili se ne može pravilno provesti bez primjene prisilnih mjera predviđenih u odredbama stava 1. ovog člana, ta institucija će se obratiti kantonalnom organu uprave nadležnom za poslove opće uprave, radi primjene te prinudne mjere, ako federalnim, odnosno kantonalnim zakonom nije određen drugi organ. Na traženje institucije koja ima javne ovlasti, taj kantonalni organ je ovlasten da primijeni predviđenu prisilnu mjeru privodjenja, odnosno dovodjenja, ako se utvrdi da je to neophodno radi provodjenja postupka.

(3) Ako kantonalni organ uprave kome se institucija koja ima javne ovlasti obratila u smislu stava 2. ovog člana, ne donese u roku od pet dana zaključak o primjeni prinudne mjere, dužan je odmah obavijestiti tu instituciju zbog čega smatra da ne treba primijeniti traženu prinudnu mjeru privodjenja odnosno dovodjenja.

(4) U slučaju, da organ iz stava 3. ovog člana ne donese u roku zaključak o primjeni prinudne mjere ili ne obavijesti instituciju u propisanom roku o razlozima neprimjenjivanja prinudne mjere, institucija koja ima javne ovlasti može u roku od osam dana od isteka roka iz stava 3. ovog člana uložiti prigovor Federalnom ministarstvu pravde. Ovaj organ dužan je odlučiti o prigovoru u roku od tri dana od prijema prigovora.

Član 292.

(1) U organima uprave, kao i u institucijama koje imaju javne ovlasti, ako zakonom nije drugačije određeno, ovlastenje za poduzimanje radnji u upravnom postupku i ovlastenje za rješavanje u upravnim stvarima (član 36.) može se dati samo osobi koja ima zakonom propisanu odgovarajuću stručnu spremu, radno iskustvo i položen stručni ispit.

(2) Osobe iz stava 1. ovog člana polazu stručni ispit prema federalnim propisima koji se odnose na polaganje stručnog ispita službenika federalnih organa uprave.

Član 293.

(1) Rukovodioci federalnih i kantonalnih organa uprave, a u gradu - gradonačelnik i u općini - općinski načelnik, odnosno rukovodioci institucija koje imaju javne ovlasti odgovorni su za pravilnu i dosljednu primjenu ovog zakona, a naročito su odgovorni da se upravne stvari rješavaju u zakonom propisanim rokovima. U cilju pravilnog i efikasnog rješavanja stvari u upravnom postupku, te odgovorne osobe su obavezne poduzimati mjere da se kontinuirano osigurava i provodi stručno usavršavanje službenika i drugih osoba koje rade na rješavanju upravnih stvari.

(2) Službena osoba koja je ovlastena za poduzimanje radnji u upravnom postupku, odnosno koja je ovlastena za rješavanje u upravnim stvarima, dužna je da u roku od tri dana od isteka roka za rješavanje iz čl. 216. i 244. ovog zakona obavijesti pismeno stranku o razlozima zbog kojih rješenje, odnosno zaključak nije donesen i o tome koje će radnje poduzeti radi donošenja rješenja, odnosno zaključka i poučiti stranku koja pravna sredstva može koristiti. To obavještenje se istovremeno mora da dostavi i odgovornim osobama iz stava 1. ovog člana radi poduzimanja

mjera da se rjesenje odnosno zakljucak donese bez odlaganja.

(3) Sluzbena osoba iz stava 2. ovog clana koja je ovlastena da vodi upravni postupak, odnosno da rjesava upravne stvari, cini tezu povredu radne duznosti, ako je njenom krivicom doslo do neizvršenja određenih procesnih radnji u upravnom postupku, zbog kojih se rjesenje, odnosno zakljucak nije mogao donijeti u zakonskom roku.

(4) Nadležna upravna inspekcija ima pravo da zahtijeva pokretanje postupka odgovornosti kod nadležnog organa protiv rukovodioca organa uprave odnosno rukovodioca institucije koja ima javne ovlasti, koji propusti vršenje duznosti iz stava 1. ovog clana, kao i protiv onog koji, protivno clanu 292. ovog zakona, ovlasti sluzbenu osobu za poduzimanje radnji u postupku ili za rjesavanje u upravnim stvarima koja ne ispunjava propisane uvjete, kao i disciplinski postupak protiv osoba iz stava 3. ovog clana.

Clan 294.

(1) U gradu - gradonacelnik, a u općini - općinski nacelnik, obavezni su jedanput godisnje podnijeti pismeni izvjestaj gradskom odnosno općinskom vijecu o rjesavanju upravnih stvari u upravnom postupku svih gradskih, odnosno općinskih sluzbi za upravu.

(2) Primjerak izvjestaja iz stava 1. ovog clana, istovremeno se dostavlja i kantonalnom organu uprave nadležnom za opću upravu.

(3) Kantonalni organi uprave i upravne ustanove obavezni su da godisnji izvjestaj o rjesavanju upravnih stvari u upravnom postupku iz svoje nadležnosti podnesu kantonalnoj vladi, a federalni organ uprave i federalne ustanove izvjestaj podnose Vladi Federacije.

(4) Kantonalni i federalni organi uprave obavezni su primjerak izvjestaja iz stava 3. ovog clana, dostaviti i Federalnom ministarstvu pravde, a kantonalni organi uprave svoj izvjestaj dostavljaju i kantonalnom organu uprave nadležnom za opću upravu.

(5) Kantonalni organ uprave nadležan za poslove opće uprave, odnosno Federalno ministarstvo pravde, izvjestaj iz stava 2., odnosno stava 4. ovog clana, koriste za poduzimanje odgovarajućih mjera putem upravne inspekcije i drugih mjera za koje su zakonom ovlasteni radi pravilne i dosljedne primjene odredaba ovog zakona.

(6) Izvjestaj iz stava 1. odnosno stava 3. ovog clana sadrži narocito slijedeće podatke: broj podnesenih zahtjeva od stranaka, broj pokrenutih upravnih postupaka po sluzbenoj duznosti, način i rokove rjesavanja upravnih stvari u prvostepenom i dru-gostepenom upravnom postupku, broj ponistenih odnosno ukinutih upravnih akata, broj odbacenih zahtjeva, odnosno obustavljenih upravnih postupaka, broj i vrste primijenjenih prisilnih mjera, odnosno izrecenih novcanih kazni i broj nerijesenih upravnih predmeta.

Clan 295.

(1) Način iskazivanja podataka u izvjestajima iz stava 1. odnosno izvjestajima iz stava 3. clana 294. ovog zakona, za gradske, općinske i kantonalne organe uprave i

upravne ustanove propisuje rukovodilac kantonalnog organa uprave nadležnog za opću upravu, a za izvjestaj federalnih organa uprave i federalnih ustanova - federalni ministar pravde.

(2) Federalni ministar pravde propisuje, po potrebi, obrasce za pozive, dostavnice, naredjenja za privodjenje, odnosno dovodjenje, zapisnike, zapisnike u vidu knjiga, rjesenja iz clana 207. stav 1. i clana 211. i uvjerenja iz clana 118. stav 1. ovog zakona, kao i za druge akte u upravnom postupku za potrebe federalnih organa uprave i federalnih ustanova i federalnih institucija koje imaju javne ovlasti.

(3) Rukovodilac kantonalnog organa uprave nadležnog za opću upravu propisuje, po potrebi, obrasce iz stava 2. ovog clana, za potrebe kantonalnih organa uprave i upravnih ustanova, kantonalnih institucija koje imaju javne ovlasti i za gradske i općinske službe za upravu.

Clan 296.

(1) Na traženje građana, organa uprave, institucija koje imaju javne ovlasti, kao i drugih organa i institucija, Federalno ministarstvo pravde dužno je davati objasnjenja o primjeni odredaba ovog zakona.

(2) Objasnjenja o primjeni odredaba ovog zakona Federalno ministarstvo pravde može davati i po službenoj dužnosti radi osiguranja jedinstvene primjene ovog zakona.

XIX - NADZOR NAD PROVODJENJEM OVOG ZAKONA

Clan 297.

(1) Nadzor nad provođenjem ovog zakona u federalnim organima uprave i u federalnim ustanovama i drugim federalnim organima, u federalnim institucijama koje imaju javne ovlasti i u kantonalnim organima uprave i gradskim i općinskim službama za upravu, u pitanjima u kojima ti organi, službe i institucije u upravnom postupku rješavaju o upravnim stvarima na osnovu federalnog zakona ili drugog federalnog propisa - vrši Federalno ministarstvo pravde.

(2) Nadzor nad provođenjem ovog zakona u kantonalnim organima uprave i u kantonalnim ustanovama, i u drugim kantonalnim organima, u gradskim i općinskim službama za upravu, kao i u institucijama koje vrše javne ovlasti na osnovu kantonalnog zakona, u pitanjima u kojima organi, službe i institucije u upravnom postupku rješavaju o upravnim stvarima na temelju kantonalnog zakona i drugog kantonalnog propisa, kao i propisa općinskog i gradskog vijeća - vrši kantonalni organ uprave nadležan za poslove pravosuđa.

(3) Federalno ministarstvo pravde i kantonalni organ uprave nadležan za poslove pravosuđa, nadzor iz st. 1. i 2. ovog clana, nad provođenjem ovog zakona ostvaruju prvenstveno putem upravne inspekcije, kao i na drugi zakonom dozvoljen način.

(4) Organi, službe i institucije iz st. 1. i 2. ovog clana, dužni su omogućiti ostvarivanje uvida u upravno rješavanje i postupati po nalogima upravne inspekcije

koja vrši nadzor i na traženje te inspekcije dostavljati potrebne podatke, spise i obavještenja o pitanjima koja se odnose na upravne stvari koje se rješavaju u upravnom postupku.

XX - KAZNENE ODREDBE

Clan 298.

(1) Novčanom kaznom od 2.000 do 8.000 KM kaznit će se za prekršaj institucija koja ima javne ovlasti:

- 1) ako za rješavanje u upravnim stvarima, odnosno za poduzimanje radnji u postupku odredi osobu koja ne ispunjava propisane uvjete (clan 36. stav 2, u vezi s clanom 292. stav 1),
- 2) ako odbije da primi pismeni podnesak stranke ili usmeno priopćenje u zapisnik, odnosno ne izda potvrdu o prijemu podneska (clan 65. st. 1,2. i 3),
- 3) ako izvrši pozivanje nocu suprotno odredbi clana 71. stav 2. ovog zakona,
- 4) ako se pozvana osoba prinudno privede, a u pozivu nije bila naznacena primjena te mjere (clan 72. stav 3),
- 5) ako se po službenoj dužnosti ne pribavljaju podaci o činjenicama o kojima se vodi službena evidencija ili ako se od stranke traži da pribavi i podnese dokaze koje brže i lakše može pribaviti organ koji vodi postupak ili ako traži da stranka podnese uvjerenja koja organi nisu dužni izdavati (clan 134. stav 3. i clan 135. stav 2),
- 6) ako nije data mogućnost stranci da se izjasni o činjenicama i okolnostima na kojima se zasniva rješenje, odnosno da učestvuje u izvodjenju dokaza ili je doneseno rješenje prije nego što se stranci pruži mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima (clan 141. stav 3),
- 7) ako na zahtjev stranke neće da izda uvjerenje ili drugu ispravu o činjenicama o kojima vodi službenu evidenciju ili ako uvjerenje ili drugu ispravu ne izda u propisanom roku ili ne donese rješenje o odbijanju zahtjeva za izdavanje uvjerenja (clan 169. st. 1,2,5. i 6),
- 8) ako ne postupi po zahtjevu nadležnog organa u vezi s davanjem isprave (clan 166),
- 9) ako po zahtjevu stranke ne donese rješenje i ne dostavi ga stranci u propisanom roku (clan 216),
- 10) ako žalbu sa spisima ne dostavi drugostepenom organu u propisanom roku (clan 235),
- 11) ako ne postupi po traženju drugostepenog organa ili ako u svemu ne postupi po drugostepenom rješenju ili ako rješenje ne donese u propisanom roku (clan 239),
- 12) ako na zahtjev drugostepenog organa ne dostavi u roku traženo obavještenje ili ako po nalogu drugostepenog organa ne donese rješenje u propisanom roku, ili ako na zahtjev drugostepenog organa ne prikupi tražene podatke i ne dostavi ih u propisanom roku (clan 243),
- 13) ako ne donese rješenje po žalbi u propisanom roku (clan 244),
- 14) ako ne postupi po nalogu drugostepenog organa ili traženi materijal ne dostavi u roku (clan 254. stav 3),

15) ako onemogućava uvid u upravno rješavanje ili ako ne postupi po nalogima nadležnog organa, odnosno upravne inspekcije koja vrši nadzor ili neće da dostavi potrebne podatke, spise i obavještenja na zahtjev organa odnosno upravne inspekcije (član 297. stav 4).

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana, kaznit će se novčanom kaznom od 300 do 1.200 KM i odgovorna osoba u instituciji koja ima javne ovlasti, kao i odgovorna osoba u organu uprave, odnosno u službi za upravu.

Član 299.

(1) Novčanom kaznom od 1.500 do 6.000 KM kaznit će se za prekršaj institucija koja ima javne ovlasti:

1) ako ne pruži zatraženu pravnu pomoć ili ako ne postupi u vezi s molbom za pomoć u određenom roku (član 41. st. 1. i 2),

2) ako saslušanim osobama ne pročita zapisnik ili ako onemogući da saslušane osobe pregledaju zapisnik (član 76. stav 1),

3) ako stranci ili drugoj osobi onemogući razgledanje spisa ili da prepisu potrebne spise (član 79. st. 1. i 2),

4) ako se ne sprovodi obavezno lično dostavljanje u slučajevima predviđenim u odredbi člana 83. stav 1. ovog zakona,

5) ako na zahtjev stranke neće da izda uvjerenje, odnosno ne donese rješenje o odbijanju zahtjeva u propisanom roku (član 170. st. 1. i 3),

6) ako ispita kao svjedoka osobu koja bi svojim iskazom povrijedila dužnost čuvanja službene, državne ili vojne tajne (član 173),

7) ako ne izda pismeno rješenje u propisanom roku (član 212),

8) ako izvrši prisilno privođenje ili dovođenje suprotno članu 291. stav 1. ovog zakona, odnosno ako u roku ne donese zaključak o primjeni prinudne mjere ili u roku ne odluci o prigovoru (član 291. st. 3. i 4),

9) ako ne poduzima mjere za kontinuirano stručno osposobljavanje i usavršavanje službenih osoba koje su ovlastene za rješavanje u upravnim stvarima odnosno za poduzimanje radnji u postupku ili ako ne osigurava rješavanje upravnih stvari u propisanim rokovima ili ako u propisanom roku ne obavijesti stranku o razlozima zbog kojih rješenje, odnosno zaključak nije donesen (član 293. st. 1. i 2).

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 200 do 800 KM i odgovorna osoba u instituciji koja ima javne ovlasti, kao i odgovorna osoba u organu uprave, odnosno u službi za upravu.

Član 300.

(1) Novčanom kaznom od 1.000 do 4.000 KM kaznit će se za prekršaj institucija koja ima javne ovlasti:

1) ako ne izuzme službenu osobu kada su ispunjeni uvjeti za izuzeće (cl. 42. i 43),

2) ako ne dozvoli stranci da se koristi stručnim pomagalom (član 62. stav 1),

3) ako se pozivanje osobe radi prijema pismena vrši suprotno odredbi člana 80. stav 2. ovog zakona,

4) ako se pismeno ne dostavlja punomocniku za primanje pismena (clan 88. stav 1),
5) ako ne pouci svjedoka na koja pitanja moze uskratiti svjedocenje, odnosno o kojim pitanjima vjestak moze uskratiti vjestacenje (clan 176. stav 3 i clan 185. stav 1) .

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog clana kaznit ce se novcanom kaznom u iznosu od 150 do 600 KM i odgovorna osoba u instituciji koja ima javne ovlasti, kao i odgovorna osoba u organu uprave, odnosno u sluzbi za upravu.

Clan 301.

Do pustanja u opticaj KM, novcane kazne predvidjene u odredbama cl. 298. do 300. ovog zakona mogu se placati u DEM ili u protuvrijednosti valuta koje se koriste u platnom prometu Federacije BiH po srednjem tecaju koji objavljuje nadležna fi-nancijska institucija na dan placanja.

Clan 302.

(1) Odgovornom osobom u organu uprave, odnosno u sluzbi za upravu, u smislu odredbe clana 298. stav 2, clana 299. stav 2. i clana 300. stav 2. ovog zakona, smatra se rukovodilac organa uprave, za gradske sluzbe za upravu - gradonacelnik, a u opcin-skim sluzbama za upravu - opciniski nacelnik, kao i sluzbenik u tim organima i sluzbama koji je ovlasten za rjesavanje u upravnim stvarima ili ovlasten za poduzimanje radnji u upravnom postupku, odnosno drugi sluzbenik koji je zaduzen da neposredno izvrši odredjeni posao, a nije izvršio taj posao ili je izvršio radnju protivno datoj obavezi.

(2) Odgovornom osobom u instituciji koja ima javne ovlasti u smislu odredaba clana 298. stav 2, clana 299. stav 2. i clana 300. stav 2. ovog zakona smatra se rukovodilac institucije i druge osobe odredjene statutom te institucije.

XXI. PRELAZNE I ZAVRSNE ODREDBE

Clan 303.

Upravni predmeti koji ne budu rijeseni do dana stupanja na snagu ovog zakona rijesit ce se po odredbama ovog zakona.

Clan 304.

(1) Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena Zakona o opcem upravnom postupku i drugih propisa o upravnom postupku koji se primjenjuju na teritoriji Federacije do dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Ovaj zakon uskladit ce se sa odredbama odgovarajućeg zakona koji donese Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, u roku koji bude odredjen tim zakonom.

Clan 305.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Sluzbenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
Mariofil Ljubic, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Enver Kreso, s. r.